

NYÍREGYHÁZI ZRÍNYI ILONA
GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM
ÉVKÖNYVE

2024

NYÍREGYHÁZI
ZRÍNYI ILONA GIMNÁZIUM
ÉS KOLLÉGIUM

ÉVKÖNYV
2024

NYÍREGYHÁZI ZRÍNYI ILONA
GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM
ÉVKÖNYV • 2024

Felelős kiadó:

Kobzos István

A kötetet szerkesztette és lektorálta:

Együd Rebeka

A fotókat készítette:

Balog Csongor

Gergelyné Pivarnyik Rita

Kósa Máté

Sipos László

Rajzok:

Szalkó Dorottya Tünde

Borító fotók:

Gergelyné Pivarnyik Rita

Tördelés, nyomdai előkészítés:

Szemán Attila

Készült:

IMI Print Nyomda • Nyíregyháza

www.imiprint.hu

Felelős vezető: Nagy Imréné

**NYÍREGYHÁZI
ZRÍNYI ILONA GIMNÁZIUM
ÉS KOLLÉGIUM**

**ÉVKÖNYV
2024**

TARTALOM

Bevezető gondolat	5
Tanári portrék	13
Jeles napok	33
Dolgos hétköznapok	53
Büszkeségek	65
Határon innen és túl	93
Hobby és kreativitás	113
Kollégiumi élet	129
Sportélet	151
Művészet	163
Búcsúznak a végzősök	183
Ballagás	191
Arcképcsarnok	199
Aranyköpések	227

BEVEZETŐ GONDOLATOK

ÜDVÖZLET AZ OLVASÓNAK!

Szeretettel köszöntök minden olvasót a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégium 106. tanévében.

Az elmúlt huszonnyolc évben tanárként több iskolai évkönyv létrejöttében segédkeztem. Eleinte több tanévet összegző kiadványaink születtek, majd az iskolai események száma olymértékben gazdagodott, hogy évente jelentettünk meg évkönyveket. Az iskola igazgatójaként viszont ez az első kiadványom, így különös jelentőséggel bír számomra és nagy szeretettel ajánlom elolvasásra.

2023 őszén arra kértem Együd Rebeka tanárnőt, vállalja el az iskolai évkönyv szerkesztését. Meglepi és váratlan volt a felkérés egy pályakezdő, fiatal pedagógusnak, aki még csak két hónapja érkezett a gimnáziumba. Nem ismerte még a kollégákat, a diákokat, újak voltak még a szokások. Ennek ellenére ő örömmel vállalta a kihívást. Buzgón lapozgatta a korábbi évkönyveket, kérdezgette a tanárokat és a diákokat az elképzeléseiről, gyűjtötte az írásokat és a fényképeket.

Arra voltam kíváncsi, hogy a kívülről érkezett, fiatal kolléganő mit lát meg belőlünk. Mi az, ami egyből felkelti a figyelmét? Mit fog kiemelni a Zrínyi életéből? Kik vagyunk mi, diákok és tanárok? Hiszen azok a pedagógusok, akik évtizedek óta tanítanak az intézményben, jól ismerik közös értékeinket, szokásainkat. Számukra nagyon egyszerű lett volna ez a feladat.

Mikor végigolvastam az idej évkönyv cikkeit, megszületett bennem a válasz a korábbi kérdéseimre: hagyományos évkönyvünk született, mely felöleli a 2023/2024-es tanév legkiemelkedőbb eseményeit.

Felvallannak előttünk újonnan érkező pedagógusok portréi, tehetséges diákjaink versenyeredményei, sportolóink örömteli győzelmei és művészpalántáink alkotásai, előadásai. Megismerheti a kedves olvasó a kollégiumi élet néhány mozzanatát, és azt a rengeteg élményt, melyet a hazai és külföldi utak során szereztek tanítványaink.

Tükröt tartunk a kezünkben, melyben magunkat láthatjuk. Ezek vagyunk mi, tanárok és diákok együtt. Így tanítunk és nevelünk, így tanulunk és alkotunk. És öröömre szolgált, hogy a tükrökép megegyezik azzal, amit magunkról gondolunk. Köszönöm Együd Rebeka tanárnőnek, hogy megmutatta ezt nekünk!

Így, önazonosan, szeretettel ajánlom elolvasásra évkönyvünket minden olvasónak:

Kobzos István
igazgató

MIÉRT Ő, MIÉRT MI, MIÉRT TE?

Zrínyi Ilona nevét viseli iskolánk 1949 óta. Miért ő? Amikor evangélikus nyíregyházi eleink megalapítottak 1917-ben – országosan is elsők között – leánygimnáziumukat, még nem ezt a nevet viselte. Az akkori név a reformáció 500 éves évfordulójának tiszteletéből, mint a legjelentősebb országos jubileumi tetteből és a fenntartóhoz való kötődésből természetesen fakadt: Nyíregyházi Ágostai Hitvallású Evangélikus Leánygimnázium. Majd 1937 és 1949 között az alapító Geduly Henrik nevét viselte. Több mint egy évtizeddel később létrejött még egy leánygimnázium a városban. Az 1929/1930-as alapítású Angolkisasszonyok Nyíregyházi Római Katolikus Leánygimnáziuma. Az 1945-öt követő sorsfordító és szovjetizáló korszakában az egyházi iskolák államosításakor nevet kellett mindkettőnek váltani, választani.

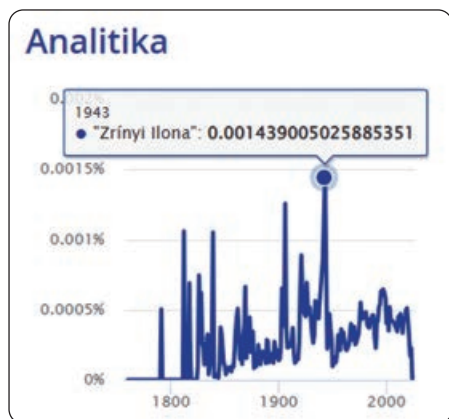
A tantestületekből az angolkisasszonyoknál a szerzetesnőek, apácanők már nem taníthattak. A tantestület világi tagjai és a diáklányok azonban ugyanazok voltak, s ők – az egykori legendás tanárnő, Szitha Mária leírása szerint – egy akarattal választották Zrínyi Ilona nevét: a hit és erkölcsét megtartó, hazájához hű, bátor asszonyét. Reményt és ellenállást jelentett a diktatúra időszakában, miközben az állam számára is elfogadható volt. Ezzel a névvel egyesült 1949-ben az evangélikusok leánygimnáziumával és lett immár Állami Zrínyi Ilona Gimnázium. A nemek szerinti elkülönítés az oktatásban később országosan megszűnt, s ennek, valamint az iskola nagybővülésének és a fenntartói előírásoknak megfelelően változott az iskola és a név is, de nem a történelmi személynév: Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégium.

Mi a hasonlóság Zrínyi Ilona személye és a mai iskola közt? Miért a miénk? Hiszen élete politikatörténeti szempontból kudarcnak tekinthető. A munkácsi várát, – amely a Habsburgokkal szemben 1688-ig a kuruc ellenállás, a magyar függetlenség és a vallásszabadság jelképe – át kellett adnia. Férjét éppen szövetségese a török veti fogságba, szabadon engedik, de sikereket már nem ér el, még Munkácsig sem juthat el. Neki pedig Bécsben kell hagynia gyermekeit, hogy idegenek neveljék őket. Soha többé nem láthatják egymást. Követi férjét, Thököly Imrét a száműzetés helyére Nikodémiába (Izmit) és ott is hunyja le szemét 60 évesen. Koponyacsontját hozzák haza 1906-ban, s Kassán helyezik örök nyugalomra.

A gimnázium alapításának 100 éves évfordulóján egyetlen vonaton utazott valamennyi zrínyis Kassára és róttá le tiszteletét. A nő előtt, aki férfiakat megszégyenítő bátorsággal és kitartással őrizte a szabadság lángját. Németh László írta: „a sors erősebb az embernél, de az ember több a sorsánál.” Ő túlnőtte, meghaladta sorsát – amikor egy közösség, egy ember autonómiájának végvárát kellett megtartani, akkor mindig erőt adott az iskola előtt tisztán, fehérben, nyugodtan és határozottan örökös alakja. Ez kudarc?

Van objektívabb és országos mutatónk is. Az Arcanum adatbázis több ezer oldalt digitalizált a magyar irodalomból, publicisztikából, hírlapokból, különböző iskolai értesítőkből és tudományos folyóiratokból. Analitikája, mint egy folyamatosan bővülő jelzőrendszer mutatja Zrínyi Ilona nevének felbukkanását, és annak arányait az adatév oldalszámaihoz képest. Az 1700-as évek végétől 2023-ig több mint 92.000 oldalon említik nevét legalább egyszer. S mikor? Történelmünk nehéz, önállóságát megkérdőjelező és a megújulást, újjászületést megkövetelő időszakaiban. Balról jobbra haladva az öt kiemelkedőbb csúcspontot látjuk: a napóleoni háborúk végét (1812), a reformkort, az abszolutizmus ellentámadása

idején (1839), a dualizmus válságperiódusát és éppen Zrínyi Ilona, II. Rákóczi Ferenc, Thököly Imre újratemetése évét (1906), majd Trianont és az azt követő éveket (1920), majd a II. világháború éveit. A 6. immár kisebb csúcspont a rendszerváltást követő évek. Mélypontok és új teremtések, – mint gimnáziumunk története is, amelynek, mint láttuk, eddig már három születése is volt. Emlékszem igazgatókra, így Pintér Miklós igazgató úr szavaira, amikor búcsúzott az iskolától: „Merjete, mert zrínyisek vagytok!” És emlékezhetek Huszárné Kádár Ibolya igazgatónőre és a neki sorfalat álló nemzedékekre a kilencedik osztályosokról a legidősebb, még öt tanító tanárokig, – otthonától a város utcáin át, fel az iskolai lépcsőn egészen a tornateremig és az „auláig”.

Eddig az Ő, és a Mi. A folytatás? Miért te? Mert talán te is voltál kudarcos a világ szemében, voltál kicsi, száműzött, vagy féltős. S

mert mégis legyőzve félelmed, több lettél a vakmerőnél, aki nem tudja, hogy mit veszíthet és mit vállal. S azért, mert – évszázadokkal később– te kirándulhattál Munkácsra vagy iskolai történelemvetélkedő győzteseként a Zrínyi család ősi otthonába, Horvátországba. Vagy azért, mert születhetett ebből a hősi és férjét mindhalálig szerető nőalakból még vers, zene és musical is a diákok előadásában, dr. Bánhidi Lászlóné, „Magdi néni” (dallam) és Gönczy Ágnes (szöveg) tanárnők alkotásaként 1997-ben.

Mindez megmarad, mint mozdíthatatlan és virágkertes kővár, s te, akár most 2024-ben is megtanulhatsz és komolyan veheted, amit Zrínyi Ilona írt gyermekeinek, II. Rákóczi Ferencnek és Juliannának búcsúlevelében, amit ők talán soha sem kaptak meg, de – minden veszteség ellenére és minden veszteségen túl – anyjuk minden rezdüléséből mindig éreztek, megértettek és megfogadtak: tisztességgel helyt állni Emberként, minden körülményben.

„Csak tanulj szorgalmasan! Nincs szebb és dicsőbb dolog e világon, mint a becsületes név és jó hír. A földi javak elveszhetnek – az nem nagy baj –, de aki a becsületét elvesztette, mindenét elvetette!”

(Az alábbi QR kódok segítségével mindkettő felvételt meghallgathatod!)

Kard és Szív (1997)

Zrínyi Ilona levele gyermekeihez

Szétterődedezett Európa, háborús világ ellenére vannak biztos pontok: ez lehetsz te, ez az iskolánk, ez volt és lesz a te Zrínyi Ilonád!

Dr. Szilágyi Lászkó
szaktanár, iskolai pszichológus

ZRÍNYI ILONÁRÓL DIÁKSZEMMEL

Sok történelmi esemény jut az eszünkbe Zrínyi Ilona neve hallatán, viszont kevesen tudják, milyen személyiség is volt ő igazán. A magyar történelem talán egyik leghíresebb női alakja volt, akit a katonai erényein kívül műveltsége, családja iránti odaadása és lelki ereje tett kiemelkedővé.

Szülei révén kiváló neveltetésben volt része, ami hozzásegítette Zrínyi Ilonát a sikeressé váláshoz. Mind anyaként, mind feleségként kitűnően helyt állt, a nehéz helyzetek sem tántoríthatták el őt. Fiatal asszonyként számtalan nehézséggel kellett szembenéznie, majd első férje elvesztését is fel kellett dolgoznia. I. Rákóczi Ferenc halála után Ilonára maradt a birtok fenntartásának, a vagyon védelmének és a gyerekeik gondozásának terhe. Mindezek mellett időközben szüleit is elveszítette és már szinte nem maradt egy közeli családtagja sem, nem maradt senki, aki támogathatta és segíthette volna őt.

A magányosság és a viszontagságok után sikerült talpra állnia, és hősiiesen védte Munkács várát, gyermekeinek örökségét. A több éves küzdelem során ápolta a sérülteket, gondoskodott a gyerekeiről és hősiesen helyt állt várandósága ellenére is. A csata után újabb nehézségek zúdultak Ilonára: Elfogták, Bécsbe hurcolták, és fiától örökké elszakították. Ez az esemény szinte elviselhetetlen mértékű volt számára, talán a legfájdalmasabb fordulat az életében.

Később Zrínyi Ilonára rátalált az igaz szerelem Thököly Imre személyében. A vele töltött időszak végre boldogságot hozott az életébe, és a magányos és küzdelmes évek után új célokot tűzhetett ki maga elé.

Zrínyi Ilonára mindannyian példaképként tekinthetünk, aki a nehéz helyzetek ellenére is hűen élte életét, a saját jóléte helyett mindig a szeretteiét tartotta szem előtt. Erős tudott maradni a kilátástalan helyzetek közepette is. Mindezek alapján büszkék lehetünk arra, hogy róla nevezték el iskolánkat.

Dénes Zsófia Zrínyi Ilona

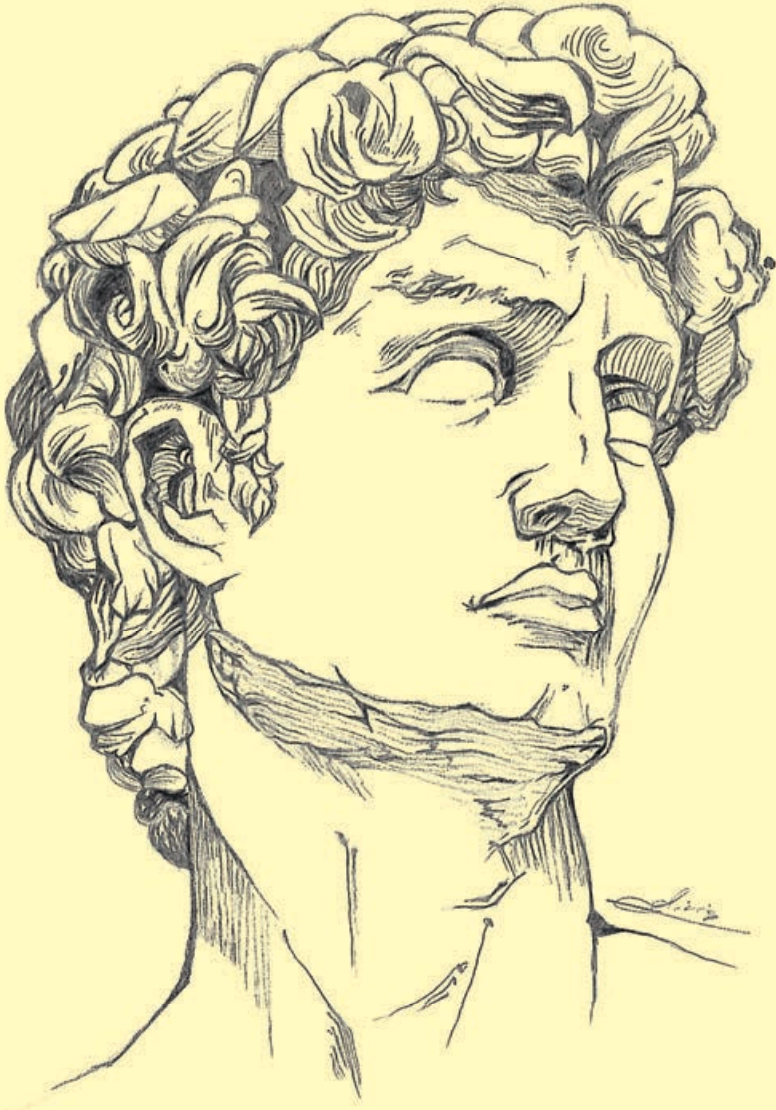
Barabás Regina és Krajnyik Anikó

10/a

A leírás Dénes Zsófia Zrínyi Ilona című regénye alapján készült

TANÁRI PORTRÉK

MIÉRT LETTÉL TANÁR? MIÉRT ÉPP A ZRÍNYI?

GAÁL ANNA TANÁRNŐ

Gaál Anna vagyok, matematika-informatika/digitális kultúra tanár, 2021 szeptemberében kerültem a Zrínyibe mint gyakorlatát töltő tanárszakos hallgató, így ez a 3. tanévem az iskolában.

• *Miért lettél tanár? Miért választottad a tanári pályát?*

A középiskolai tanulmányaim során sok minden szerettem volna lenni, és minden mellett ott volt, hogy vagy tanár. Aztán mire végzősként oda jutottam, hogy választani kell, merre menjek tovább, csak a tanárság maradt meg a számtalan lehetőség közül a fejemben, így úgy döntöttem, megpróbálom. Az elhatározás, hogy én tanár szeretnék lenni, az egyetemi tanulmányaim során erősödött meg bennem. Valószínűleg az is segített a döntésben, hogy anyukám általános iskolai tanár, gyerekkoromban hétvégenként gyakran ültem mellette, mikor dolgozatot javított és adtam össze a pontokat, hogy a végén neki csak az osztályzatot kelljen ráírni a dolgozatra.

• *Volt példaképed?*

Több is, az általános iskolai matematika tanárnőm volt az első, Etelka néni. Nem emlékszem módszerekre, technikákra, csak arra, hogy csupaszív ember volt (sajnos elhunyt azóta), imádtam minden matekórát. A középiskolában is egy elég karakteres matematikatanárom volt, akire jó szívvel és mint példa tekintek vissza. Mellettük anyukám az igazi példaképem.

• *Miért/hogyan kerültél a mi iskolánkba?*

A Debreceni Egyetemre jártam és ott is éltem, amikor is eljött az az idő, hogy gyakorlati helyet kell választanom. Akkor úgy alakult a magánéletem, hogy Nyíregyházán vagy környékén szerettem volna élni. Megnéztem a tanárképzés honlapján milyen nyíregyházi iskolákkal vannak kapcsolatban, és az ott felsorolt három iskola honlapját kerestem fel. A Zrínyi első pillantásra nagyon szimpatikus volt, így beadtam a jelentkezést, hogy ide szeretnék jönni az egy éves gyakorlatomra. A gyakorlati év letelte után, pedig szerencsére volt számomra hely és maradhattam.

• ***Milyen fogadtatásra számítottál? Megfelelt a várakozásaidnak az, ahogy fogadtak?***

Nem voltak előzetes elvárásaim, nem is gondolkodtam rajta, hogyan leszek fogadva. Ettől függetlenül nagyon jól esett az a kellemes, családias közeg, amibe belecsoportem és mindenki kedvessége.

• ***Mi volt eddig a legkellemesebb élményed az iskolában?***

Hihetetlenül jól esett, amikor a születésnapomon énekeltek nekem az óra elején a diákok.

• ***Szerinted milyennek látnak a diákjaid?***

Nem tudom, nem gondolkodtam még el ezen... Viszont nagyon kíváncsi lennék rá. Milyennek láttok, kedves diákok?

• ***Mivel töltöd a szabadidődet? Mennyi szabadidőd van?***

Az, hogy mennyi szabadidőm van, függ az éppen tanított témaköröktől, hogy mennyi időt kell rászánnom a másnapi készülésre, íratok vagy íratam-e éppen dolgozatot. Szabadidőmben szeretek olvasni, sorozatokat nézni, vagy nagyon ki tud kapcsolni a színezés és az ú.n. gyémántkirakozás is.

• ***Milyen diák voltál?***

Én voltam az a fajta diák, akit mindenki strébernek tartott, mert jó tanulmányi eredményei voltak. Pedig csak akkor tanultam, ha muszáj volt, leginkább órán igyekeztem minél több tudást magamba szívni.

• ***Szerinted a tanári pályán fogsz maradni?***

Nagyon remélem. Én ezt szeretem csinálni minden szépségével és nehézségével együtt. Azt mondják, soha ne mondd, hogy soha, lehet majd olyan helyzet, hogy el kell hagynom a pályát, de biztos vagyok benne, hogy fájó szívvel tenném.

Gaál Anna

szaktanár

A kérdéseket az évkönyv szerkesztői állították össze

NÉMETH BENCE TANÁR ÚR

Már nehezen tudom eldönteni, hogy pályakezdőnek nevezsem-e magam, hiszen ez már az ötödik évem az iskolában. Talán ez lesz az az év, ahol lezártnak tekintem a pályakezdő mivoltomat.

Az, hogy miért itt kezdtem el tanítani, több dologból tevődik össze. Nem akartam visszamenni a saját középiskolámba, abba a tantestületbe, ahol egykoron diák voltam. Egy jó középiskolát kerestem, ahol motiváltak a tanulók, és mivel húgom akkor a Zrínyiben tanult, megkerestem Igazgatónőt, hogy volna-e lehetőség a gyakorlatomat itt tölteni. Mivel húgommal együtt „jártunk” iskolába, furcsa helyzetek is kialakulhattak, főként amikor egy éven keresztül tanítottam is.

Mindennapi munkámban azt szeretem, amikor a tanulók partnerek az órán. Nagyon lendületesnek tekintem magamat a tanórákon, és amikor a diákok órához hozzáadott értéke nagyon magas, azaz folyamatosan kétirányú kommunikáció zajlik közöttünk, olyankor alig érződik munkának.

Szeretném, ha a diákjaim az érettségi tantárgyat – a matematikát – fontosnak gondolnák, és kellő energiát fektetnének a tanulásába, még ha én nem is ilyen voltam középiskolában. Nagyon „céltudatos” voltam, azt tanultam, ami érdekelt és szükségem volt rá, a többivel már kevésbé foglalkoztam. Nem voltam mindig a legjobban viselkedő diák, többek között ez is ok volt arra, hogy ne menjek vissza a saját középiskolámba. Bár felnőtt fejjel gondolkodva, ezek a súrlódások már rég elfelejtődtek.

Németh Bence
szaktanár

AZ ÚJONNAN ÉRKEZŐK...

DANTESZ TAMÁSNÉ ÁGI TANÁRNŐ

Átlagos, hétköznapi diák voltam mind az általános, mind a középiskolában, viszont tanáraink meghatározóak voltak, akik miatt a tanári pályát választottam. Segítőkészek, szeretettel tanítottak és neveltek, a tudásukra mindig felnéztem. Szerettem volna olyan lenni, mint ők.

A tanár, iskolán kívül is tanár, és ez nem könnyű feladat.

Mit szeretek a munkámban? Azt, hogy a diákjaim fiatalon tartanak. Szabadidőmben szeretek olvasni, utazni és a kulturális programokra mindig nyitott vagyok.

Mottóm:

*„Embernek lenni nehéz,
de másnak lenni nem érdemes.”*

(Albert Schweitzer)

*Dantesz Tamásné Ágnes
szaktanár*

HAVASI BEÁTA TANÁRNŐ

- **Tanárnő miért/hogyan került a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégiumába?**

Mielőtt a Zrínyibe jöttem, már kerestem a váltás, változtatás lehetőségét, mivel Nyíregyházára költöztünk, szerettem volna itt elhelyezkedni. Nem volt könnyű a helyzetem pedagógia szakos középiskolai tanárként, kollégiumi nevelőtanári tapasztalatokkal. Abban, hogy most itt vagyok, mint az életben minden másban közre játszott a sors. Véletlenül szereztem tudomást róla, hogy meg van hirdetve egy állás a kollégiumban, a pályázat benyújtási határidő előtt pár nappal. Gyorsan kellett dönteni és cselekedni. Örültem a lehetőségnek, hogy Zrínyis tanár lehetek, mert mesterpedagógusként fontos volt számomra, hogy olyan intézményben dolgozhassak, ahol magas színvonalú nevelő, oktató munka folyik és a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégium ilyen.

- **Tanárnő volt kollégista? Milyen volt akkor kollégistának lenni?**

A kollégiumi lét a diákélet egy más szintje, de ezt csak az tudja, aki maga is volt kollégista és megtapasztalta. Kollégistának lenni egy semmivel össze nem hasonlítható más világ. Jó magam is voltam kollégista középiskolásként Nagykállóban a Budaiban. A kollégiumot nem lehetett jól felszereltnek, otthonosnak nevezni, sőt – mégis szívesen emlékszem vissza az ott töltött évekre, élményekre.

- **Hogy érzi magát tanárnő egy félév elteltével a Zrínyiben? Megfelelt a várakozásainak az, ahogy fogadták?**

Nem volt könnyű a helyzetem, mert tanév közben váltottam, egy összecsiszolódott testületből, egy megszokott közegből, áthelyezéssel, szinte egyik napról a másikra kezdtem a munkát a Zrínyiben. Voltak kollégák, akiket már ismertem régebből, ami nagyban segített ebben a helyzetben. Mivel ezt megelőzően is kollégiumban dolgoztam, nem volt idegen számomra a nevelőtanári munkarend, a feladatok, de a környezet, a feltételek egyik napról a másikra megváltoztak körülöttem. Igyekeztem mindkét helyen helyt állni. Méltó módon elköszönni volt kollégáimtól és diákjaimtól a Babus Jolán Középiskolai Kollégiumtól, illetve megkezdeni a munkát, itt a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium Tiszavasvári úti Kollégiumában. Úgy érzem, mára a kollégák és a tanulók

is elfogadtak és a váltás jó döntésnek bizonyult számomra, jól érzem magam az intézményben.

• ***Tanárnő szaktanácsadóként sok kollégiumban járt, jár, van összehasonlítási alapja. Véleménye szerint milyen a Zrínyi kollégiuma?***

Huszonnyolc éve dolgozom kollégiumban, tíz éve vagyok kollégiumi szaktanácsadó. Sok kollégiumban jártam és nyertem betekintést azok életébe. Véleményem szerint az AJTP kollégium és a Széchenyi úti kollégium színvonala is kiemelkedő megyei, sőt országos szinten is. A kor követelményeinek megfelelő, a gyerekek számára esztétikus, lakhatásukhoz, tanulmányaik végzéséhez méltó és segítő környezetet biztosítanak a diákoknak, ami egyáltalán nem megszokott a középiskolai kollégiumokban. De nem csak felszereltségükre igaz ez, hanem szellemiségükre, légkörükre és működésükre is. Kollégiumunkban jelentős autonómiával bír a diákság és a tanulók, ami véleményem szerint nagyon fontos, hiszen ez hasonló az otthon megszokott demokratikus, szerető, elfogadó családi légkörhöz, ahol a szülők, bár féltik gyermeküket, de bízva bennük, engedik, hogy bontogassák szárnyaikat. Vélhetőleg ennek is köszönhető, hogy a diákok jól érzik magukat a kollégiumi közösségben, szeretik a kollégiumot, a kollégiumi létet. Persze az együttélés során itt is nagyon fontosak, sőt elengedhetetlenek a szabályok, azok betartása, de egy kevésbé merev rendszer sokkal több lehetőséget, teret ad az önállósodáshoz, ugyanakkor kellő biztonságot nyújt az ott élők számára.

• ***Van-e olyan élménye, amire szívesen emlékszik vissza az érkezése óta?***

Természetesen van és több mindenre gondolok vissza szívesen. Nagyon örülök, hogy DÖK segítő pedagógusként olyan diákokkal dolgozhatok együtt, akik késztetést éreznek magukban arra, hogy aktívan alakítsák a kollégium életét. Szívesen idézem fel a diákönkormányzat rendezvényei közül a kollégiumi karácsony meghitt légkörét, a farsang fergeteges hangulatát, de ilyen élményem a közös karácsonyi vacsora is, ahol megismerhettem közelebről a kollégákat, lehetőség nyílt beszélgetni, ahol megtapasztalhattam az összetartás, összetartozás érzését egymás iránt és hogy valóban igaz, hogy a Zrínyi egy olyan hely, ahová jó tartozni.

• ***Tanárnő, a jövőre nézve mit tart fontos feladatának további munkájában?***

Nem tervezek nagy dolgokat, igyekszem tenni a munkám tölem telhetően. Egy kollégiumban fontos, hogy a diákoknak távol a szülőktől, családjuktól szükségük van odafigyelésre, törődésre, emberi hangra, szavakban nehezen megfogalmazható pluszokra, amiben hivatásunk valódi lényege rejlik. Erről Antoine de Saint-Exupéry gondolatai jutnak eszembe: „Milyen kevés zajt csapnak a valódi csodák! Milyen egyszerűek a lényegi események!”

Havasi Beáta

kollégiumi nevelő

*Turóczy Tímea kollégista beszélgetett Havasi Beáta tanárnővel,
új kollégiumi nevelőtanárunkkal az AJTP kollégiumban*

EGYÜD REBEKA TANÁRNŐ

Együd Rebeka vagyok, magyar-történelem szakos tanár. Tavaly, vagyis 2023 szeptemberében kezdtem el tanítani a Zrínyiben, így ez az első tanévem az iskolában, ahogy ez az első tanévem tanárként is.

• ***Miért döntött úgy Tanárnő, hogy tanítani szeretne?***

Tizenéves koromban az órák között és az órák után is egyfolytában olvastam, egy nap pedig úgy alakult, hogy elköteleztem magam az irodalom mellett. Alázatos és értő olvasó akartam lenni, aki másokat is a könyvek szeretetére nevel. Ez az érzés később sem változott, sőt kiegészült a diákok szeretetével.

• ***A magyart vagy a történeti jobban?***

Nem tudom, nem szeretnék választani, nehéz is lenne, mert nekem nagyon összekapcsolódik a kettő a fejemben. Az irodalom persze valami egészen varázslatos számomra. Más világokba röpít, gyógyít, erőt ad, élni segít. Az biztos, hogy az irodalom iránti szeretetem alakult ki előbb, és csak sokkal később, a 20. századi történelem tanulása során éreztem azt, hogy ez a tantárgy megszólított engem. Érdeklődő és érzékeny diák voltam, aki el akarta kiabálni magát a világ szörnyűségeiről. Vallom, hogy az irodalom által jól magyarázható a történelem, és a történelem által kontextust kapnak irodalmi alkotásaink, szerzői életrajzaink.

• ***Nehéz volt a kezdet új tanárként a Zrínyiben?***

Azt gondolom, minden pályakezdő számára egyformán nehéz az első év. Nehéz, mert nagyon sok nevet kell megjegyezni egyszerre, minden terem, minden folyosó új és idegen, napról napra, óráról órára készülni kell, és az ember persze folyton kételkedik magában és a tudásában is. Szerencsésnek tartom magam, amiért a Zrínyibe kerültem, mert itt egy rendkívül támogató és barátságos közeg vesz körül. Mind a kollégáktól, mind a diákoktól sok-sok szeretetet kapok az első perctől kezdve, és ez visz előre a mindennapokban.

• ***Tanárnő szeretett gimnáziumba járni?***

Igen, én nagyon szerettem iskolába járni. Igaz, hogy én a Nyíregyházi Kölcsey Ferenc Gimnáziumba jártam, de itt laktam a legjobb barátaimmal együtt a Zrínyi benti kolijában, ahol Mátyás Judit tanárnő volt a csoportvezetőnk. Sok-sok szép emlék köt ide.

Igazából én mindent nagyon szerettem: későn kelni, közösen reggelizni a barátaimmal, elbattyogni az iskoláig, és persze imádtam a tanáraitam is.

- ***Ki a kedvenc irodalmi karaktere és történelmi személye?***

Jó kérdés! Közel áll a szívemhez Hamlet karaktere Shakespeare azonos című drámájából. Őt a tépelődő, különösen érzékeny lelke miatt szeretem. Történelmi személyt nem hiszem, hogy tudnék választani, de ha nagyon kell, akkor ám legyen: a reformkori nagyok közül választom Wesselényi Miklóst. Wesselényi életét az egyetemen volt lehetőségem jobban megismerni, abban az időben szinte rajongójává váltam az árvízi hajósoknak.

- ***Mi volt a „B” terv a tanári hivatás mellett?***

Az igazság az, hogy nem igazán volt „B” tervem. Onnantól, hogy eldöntöttem, igazából biztos voltam benne, hogy így lesz. Sosem voltam az a típus, aki tervet készít magának a következő öt évre. (Persze megpróbáltam...) Mindig úgy voltam velem, ha jól érzem magam valahol, hát maradok, ha változás lesz, akkor majd változtatok. Kamaszkoromban még színész akartam lenni vagy táncos, ezeken azért akkoriban sokat morfondíroztam, de igazából nem bántam meg, hogy nem így lett.

- ***Van kedvenc együttese, előadója?***

Jelenleg Lana Del Rey és Taylor Swift az, akiket nap mint nap hallgatok, de igazából nagyon sokféle zenét szeretek.

- ***Ki a példaképe?***

Mindig a tanáraitam voltak a példaképeim. Jelenleg példaként áll előttem a mentorem, Fábriné Estók Ágnes tanárnő, akitől nagyon sok jó tanácsot, támogatást és szeretetet kapok. Nagyon hálás vagyok érte.

- ***Tanárnőnek van hobbija?***

Sajnos most úgy igazán nincs, ha van egy kis szabadidőm, akkor azt a szeretteimmel vagy olvasással töltöm. Eddig sok-sok évig táncoltam, mondhatni szinte egész életemben, de időhiány miatt úgy másfél éve abba kellett hagynom. Decemberben még visszahívtak a régi csoportom egy utolsó fellépésre, de azóta nem táncoltam. Az igazság az, hogy ez egy nagy törés az életemben. A tanárunk, Szanyi Annamária mindig felhasználta a tanítványai ötleteit is, egyszer például egy általam írt versre táncolhattam a húgommal. Ez olyan dolog, amihez kevesek a szavak. Eltettem magamnak mélyen a lelkembe ezeket a pillanatokot.

- ***Mi a kedvenc része a hivatásában?***

Sok kedvenc részem van. Az egyik az, amikor a diákjaimmal lehetek, akik mindig nagy szeretettel fogadnak. (Kivéve dolgozatírásnál...) Mindig megdöbben, mennyire sokat jelent nekik egy-egy kedves szó, némi figyelem. Minden kedvességem sokszorosan hálálják meg, és ez adja az igazi esszenciáját a tanári hivatásnak.

- ***Van kedvenc idézete?***

Mindig van egy vers, amelynek egy-egy sora még sokáig bennem visszhangzik. Néhány hete a költészet napján felolvastam előttem a nagy költőóriás, Petőfi Sándor egy versét, amelyiknek címe *Jó költőnek tartanak...* Az utolsó sort idézném újra, mert mostanában olyan bájosan árulkodik ez nekem, olyan bájosan egyszerűen árulkodik az emberlétről! Mert az igazán tehetséges ember mindig kételkedik, ez igaz, és mindig megtörténhet, még a legnagyobb tehetséggel is megtörténhet, hogy elbűvöli, leveszi a lábáról egy egyszerű érzés... Mert hát így szólt a költő: „*Egy mosolygásodban is több költészet van, kedvesem, mint az ötszázötven versben, melyet írtam összesen.*” Hát nem mond-e ez el mindent az emberi szívről? Vagy legalábbis az én rózsaszín, cukorkás szívemről?

Együd Rebeka

szaktanár

A kérdéseket Klepács Karina, 9. a osztályos tanuló állította össze

JÉCSÁK JUDIT TANÁRNŐ

Valahogy mindig nehezemre esett visszakeresnem azt a pontot az életemben, amikor eldöntöttem, hogy tanár szeretnék lenni. Az ehhez vezető első lépéseket biztosan a gimnázium alatt tettem meg, hiszen tizenegyedikben a két faktomat már a tervezett szakpáromnak megfelelően választottam. Emlékszem, hogy az ötlet egy felismerésből származott, amelyet jelnek vettem az élettől:

ha elképzeltem magamat, mint dolgozó felnőtt, mindig egy iskolába mentem tanítani. A tanári pálya akkoriban sem örvendett osztatlan népszerűségnek a karrierista fiatalok körében, és a felnőtt ismerőseim sem voltak benne biztosak, hogy jó döntést hozok.

Ellenkezésük késeinek bizonyult, hiszen onnantól kezdve, hogy elszántam magam, megszületett bennem a döntésemet védő dac. Jellemző rám az a fajta hozzáállás az élethez, ami nem engedi, hogy letérjek egy útról, ha az helyesnek tűnik, még akkor sem, ha mások szerint zsákutca. Vonzott a tanárlétben a tudás, és a tudás átadása, a rendszer, és a min-

den sarkon bujkáló meglepetések kettőse. A tanári pálya alapvető előnyeinek túl pedig vonzott az a gondolat, hogy visszatérjek egy helyre, ami nagyon fontossá vált számomra.

Igen, talán a Zrínyi tehet minderről. Itt láttam meg azokat az óriásokat, akiknek a vállára szívesen állnék fel. Mindig úgy gondoltam, ha valaha tanár lennék, olyanná szeretnék válni, mint ők. Olyan türelmes, megfontolt és szerető osztályfőnkké, mint amilyen nekem volt. Olyan szenvedélyes, művelt és humoros magyartanárrá, mint amilyenek engem tanítottak. Olyan megbízható angoltanárrá, mint amilyenek nekem is jutottak. Rengeteg érték ez, és ha csak egy-kettő általam is öröklődik, részemről megérte.

Habár az egyetem alatt mindig igyekeztem tudatosítani, hogy a visszatérésem az iskolába nem borítékolt, és sok egyéb tényező befolyásolhatja a megvalósulását, valahol mindig éreztem, hogy nem lehet másképp. Nem is lett, és én mindennél hálásabb vagyok. Hasonló érzéseim voltak akkor is, mikor először felvettek ide. Az az összetéveszthetetlen hazatalálás érzés, hogy én biztosan ide kell, hogy tartozzak. Akkor is, mint most, természetesnek tűnt minden. Pedig lehetne másképp, hiszen sokat változtak a viszonyok, az emberek, az épület, talán én is, mégsem érzek semmit furcsának vagy kényelmetlennek. Reméltem, hogy szívesen látnak majd a régi tanáraink, és hogy nyitottak lesznek rám az új diákjaim, és úgy érzem, mind a két fronton egészen pozitív volt a fogadtatás.

Már most is rengeteg élménnyel gazdagodtam, és sok szép emléket őrzök majd meg belőlük, amíg a memóriám engedi. A legkedvesebbek talán azok, amikor megjegyzik

a tanulók egy-egy feladatmról, hogy tetszett neki, vagy az aktuálisan tárgyalt versről, hogy „most ez a kedvencük”, vagy ha közösen tudunk nevetni egy viccen, de nagyon szeretem a lyukasórák hangulatát is, amikor van időnk a tanáriban közösséget építeni egy kávé mellett.

Tanárként a leginkább a diákok okfejtéseit szeretem hallgatni, mert legtöbbször lenyűgöznek, és olykor megmosolyogtatnak. Szeretem, ha önálló véleményük van, és azt még sokkal inkább, ha azt alá is tudják támasztani. Sajnos rendkívül nehezemre esik azonban a dolgozatok kijavítása, habár tudom, hogy elcsépett, én valóban nagyon nehezen jövök bele ebbe a mindennapokat szürkébbé varázsoló feladatba.

Nagyon szerencsésnek mondhatom magam, mivel nem egyedüli kezdőként érkeztem meg ebbe az új szerepkörbe, hanem másodmagammal. Még ennél is nagyobb szerencse, hogy a velem egyszerre felvett Együd Rebeka tanárnőben nem csupán sorstársra, de bajtársra és egy igaz barátira is találtam, akivel bármiről, és bármeddig képesek és hajlamosak vagyunk értekezni. Azonos kor szülöttei vagyunk, akik azonos csillagzat alatt jöttek a világra, most pedig azonos feladatokkal és akadályokkal állnak szemben. Elkerülhetetlen pontjai ezek a kötődésnek.

Sajnos azonban nem elég, ha egy tanár csak a kollégáival beszél meg a szakmai problémákat vagy különleges eseteket ahhoz, hogy jobbá váljon. Néha elengedhetetlen, hogy kiszakadjunk a saját nézőpontunkból, és a diákok szemével lássuk magunkat. Be kell azonban vallanom, kevés risztóbbat tudok elképzelni annál, mint hogy tudjam, pontosan mit gondolnak rólam a diákjaim. Ebből is adódik, hogy a munkámra kérek tőlük visszajelzést, de a tanári személyiségre nem merek. Az is nehezíti a helyzetet, hogy a különböző csoportjaim nagyon eltérő reakciókat adnak a személyemre. Úgy gondolom, vannak csoportok, ahol nagyon viccesnek, és rendesnek tartanak, vannak olyanok, ahol meglehetősen szigorúnak, és néhány helyen azt érzem, hogy ha jellemezniük kellene, talán az *unalmas* szó jutna először a diákok eszébe. Minden esetben igyekszem azonban korlátozni a velük való viszonyom mélységét, de szeretem őket biztosítani arról, hogy nem hagy hidegen a hogylétük. Az időhúzó kérdéseiket pedig (amelyek a személyemre vonatkoznak) általában aszerint válaszolom meg, hogy mennyire tartom őket kreatívnak, érdekesnek vagy érdeemesnek.

A viszonylag kevésnek mondható szabadidőmben általában olvasok, lovaglok vagy leginkább kickboxolok. Ezen kívül az unokahúgommal töltött hétvégék során újraéledt bennem a szenvedély olyan lélekemelő tevékenységek iránt, mint a színezés, babázás és a homokozás.

Amit még fontos lehet tudni rólam, hogy minden tekintetben mintadiák voltam egész életemben, és mindenkinek merem ajánlani, hogy hasonlóan élje az életét, mert az mindig megtérül. (Azok, akik ismertek diákként, kérem, hallgatásukkal fejezzék ki egyetértésüket!)

Mindent figyelembe véve jelenleg igazán boldoggá tesz, hogy taníthatok, és őszintén úgy érzem, hogy hivatást, és nem foglalkozást választottam.

Jécsák Judit
szaktanár

NEKROLÓGOK

GORON LÁSZLÓNÉ EMLÉKÉRE

A Zrínyi Ilona Gimnázium megrendült közössége nevében búcsúzom szeretve tisztelt tanáromtól, későbbi kollégámtól, Goron Lászlónétól, Katikától.

A november különös hónap. Beköszöntével elhunyt szereteteink emléke erősebbé válik lelkünkben. A mindenszentek napján fellobbanó mécsesek a közelgő karácsonyi ünnepekör marados hiányát is előre jelzik.

Drága Katika! 2023 novembere még összetettebb és mélyebb jelentésrétegeket hordoz, ha életed utolsó hónapjaként idézzük meg.

November 3-án betöltötte a számok világában különös rezgéssel bíró 90. életéved. Másnap, távozván a földi létből, a kórházi szekrénykén a vörös rózsza helyére a kegyelet gyertyája került. S rögtön itt van november

25-e, az egyik legszebb jelentésű magyar női név, a tisztaságot hordozó Katalin napja. Köszöntenem már nem tudunk. Csak elbúcsúozhatunk, s csendesesen hálát adhatunk azért, hogy hosszabb-rövidebb ideig életed részesei lehettünk.

S hogy milyen volt ez az élet? Küzdelmes ám teljes, melyben mindent megvalósítottál, ami a földi létben emberi léptékkkel mérve végigvihető: hivatás, anyaság, évtizedekig tartó erős, értékes kötődések, inspiráló asszonyi létminta. Nem véletlen, hogy nyugodtan és megbékélve hagytál itt bennünket.

A máigukusan kerek 9 évtizededet 3 osztatúnak látom: felkészülés, kiteljesedés és a begyűjtés időszaka.

A felkészülés:

Talán hosszabb volt az akkor megszokottnál, de nagyon stabil életalapokat adott. Az édesapától örökölt természettudományos érdeklődés vitt a matematika-fizika irányba, s rövid tiszalöki kitérő után 1965-től voltál a Zrínyi Gimnázium pedagógusa. Tanárimmal, az ún. nagy generációval együtt – máig ható irányokat kijelölve – szellemileg is birtokba vettétek az új, Széchenyi utcai épületet. A Tiszán innen az egyetlen hely volt, ahol az orosz mellett angolt, latint és franciát is tanítottak. A diákok újságot írtak, pinceklubban saját zenekar nyűtte a húrokat, s évente egyszer az egész iskola különvonattal kerekedett fel, hogy bevegye Szigetvár várát, vagy tanári felügyelet mellett 1 decinyi bort kóstolhasson Badacsonyan. A felkészülés időszakában teljes, mintaadó

értelmiségi életet éltél: édesanyád gondozása mellett énekeltél a pedagóguskórusban, sportoltál, szervezted a balatoni táborokat, láncban érettségiztetted sikerrel az egymást követő zrínyis osztályokat.

A kiteljesedés:

Az 1973-ban végzett A osztály új fordulatot hozott életedben: az ott tanuló Goron Tibor özvegy édesapjában, Lászlóban hűséges társra leltél. Családot alapítva elérkezett az asszonyi és a pedagógusi lét egymást erősítő kiteljesedésének korszaka. A 3 Goron fiút sajátodként neveltél, majd 1974-ben Katika megszületése tette még meszeszerűbbé a valóságot. Visszatérve az iskolába határtalan lelkesedéssel és odaadással végezted tanári munkádat. Anyaként megértőbb és elfogadóbb lettél diákos esendőségeink iránt. De következetes és rendkívül felkészült pedagógus voltál: Differenciált foglalkoztatást először a Te óráidon tapasztalhattam, részt vettél a fakultációs rendszer országos tesztelésében, tankönyvek kipróbálásában. Nyugdíjba vonulásodig, a kilencvenes évek elejéig a humán gimnáziumként jegyzett Zrínyiben mérnökök, vegyészek, generációit neveltél ki.

De mit kaptunk mi, a nem matekos diákok tőled?

Elég beleolvasni a nekrológ alatti kommentekbe az iskolai facebook oldalon!

Az érdekel nélküli, spontán visszaemlékezések mind kiemelik, hogy nemcsak szakosként, hanem szívbéli pedagógusként gondolunk vissza rád. Lehet, jónéhány képletet már nem tudunk visszamondani, de megtanítottál gondolkodni, elvártad a rendszeresítést és a pontosságot. Még el sem halt a csengőszó, amikor meghallottuk fapapucsod sietős kopogását a 8-as terem folyosóján.

Nemcsak módszertanilag voltál felkészült, hanem érzelmi intelligenciával is foglalkoztál velünk. Tehetségekkel és a renitensekkel, a lemaradókkal egyaránt. Felnőttként már tudjuk, hogy ez temérdek idő és belső munka eredménye volt! A kiteljesedés korszakában szűk egy évtizedig kollégaként is tanúja lehettem a Zrínyiért végzett szolgálatodnak.

Mikor felajánlottad a tegezést, már nem tudtalak többé nénielni. Mert állandó voltál, nyitott, örök fiatal. Megtiszdtél, hogy egyetlen leányod, Katika tanítását is rám bízta.

Életed utolsó periódusa a nyugdíjazással érkezett el. Ez volt Arany János szavait kölcsönözve: a csűrbe hordás időszaka. Megélhetted tanítványaid sikerét, barátaid ragaszkodását, nagy családod gyarapodását és gondoskodó figyelmét a legnehezebb napokban is. A tudomány szeretete és alázata is veled maradt: sokáig vállaltál órákat, s még életed utolsó évében is megoldottad a matematika érettségét. Gondolom, 120%-ra. Sosem szakadtál el iskolánktól. 2021 júniusában pedagógusnapra kaptam tőled egy gyöngybetűkkel írt, számomra becses levelet. Ebből idézek:

„Mindig figyelemmel kísértem az iskola sorsát, s ezen belül a Te utadat is. Büszke vagyok arra, hogy tagja lehettem e szigorú követelő, jó erkölcsű, de melegséget adó és szerethető iskolának.”

Mérhetetlen volt az örömed, amikor unokád, Rudi is gimnáziumunk növendéke lett.

2019-ben, Rudi ballagásán készült egy fénykép, mely a zrinyis generációk összetartozásának jelképes tablója lett. Középen Te állsz, Katika, és mosolyogsz, a mindent tudó boldog emberek belülről fakadó, csendes derűjével: melletted lányod, vejed mint zrinyis öregdiákok, nászod, Pintér Miklós igazgató úr. És ott vagyunk mi, az akkori iskolavezetés, akik mindannyian mesterként tekinthettünk Rád.

Most, e komor novemberben valamennyien gyászolunk. Gyászunk egyszerre egyéni és közösségi érzület. Egyénileg kiben-kiben felsejlenek gesztusaid, szavaid, fapapucsod kopogása. A Zrinyi mint közösség a nagy generáció egyik meghatározó, arculatépítő pedagógus egyéniségét veszítette el.

A megküzdésben Szabó Magda szavait szeretném kölcsön venni:

„Az ember múlhatatlan ezen a földön, addig él, míg valaki emlékezik rá.”

Drága Katika, Te tanítványaidban, bennünk élsz tovább!

Huszárné Kádár Ibolya

igazgatónő

A szöveg Goron Lászlóné tanárnő temetésén hangzott el 2023 novemberében

MAKAY LAJOSNÉ EMLÉKÉRE

Nógrád megyében született, a gimnáziumot Salgótarjánban végezte, 1970-ben szerzett történelem-földrajz szakos diplomát a Kossuth Lajos Tudományegyetemen. Három gyermeke születése után a családjára fordította idejét. A Zrínyi Ilona Gimnáziumban 1976-ban kezdett dolgozni.

Végzős diákként ismertem meg Kati nénit. Filozófiaórán még megtanította a marxizmus egyik alapfogalmát, a kategorikus imperatívuszt, de a rendszerváltás szabadságát érezve arra ösztönzött minket, nyári munkára menjünk külföldre, lássunk világot.

Több mint 30 évig nevelte a diákokat. Utolsó éveiben az iskolai könyvtár gondozását vállalta magára. A leselejtezett könyvek miatt bokáig jártunk a marxizmusban, de a könyvtár végül megújult. Optimizmusa, őszinte jóindulata, barátságos természete megmarad emlékezetünkben.

Isten nyugosztalja!

Kobzos István

igazgató

GÖNCZY ÁGNES EMLÉKÉRE

„Minden tengerbe hajított kavicssal kisebb lesz a sziget” (Garaczi László).

Minden halállal fogyatkozunk. A Zrínyi Ilona Gimnázium megrendült közössége nevében búcsúzom Gönczy Ágnes tanárnőtől. Már önmagában elköszönni is nehéz, de felmérni az űrt, amit maga után hagyott, szinte bevégezhetetlen próbálkozás.

Gönczy Ágnes tanárnő az egyetem elvégzése után előbb óraadóként, majd 1990 óta fő állásban dolgozott egykori alma materében. Több, mint 30 évet töltöttünk együtt a katedrán, most mégis, vagy talán éppen ezért, zavarodottan keresem a szavakat. Nehéz méltó fogalmakat találni a kivételes emberi-szakmai minőség felidezésére. Hiszen Gönczy Ágnes neve önmagában fogalom!

Írás közben sokszor éreztem, hogy a Tőle megszokott szerénységgel háritaná az elismerő fordulatokat, s egy összetéveszthetetlen kézmozdulattal jelezné, hogy csak azt tette, amit tennie kellett és lehetett.

Drága Ági!

Ismerek embereket, akik ügyesek, gyorsan alkalmazkodnak, és többféle foglalkozást is megbízhatóan tudnak elvégezni. Mások egy dologra kapnak sorsmandátumot, a munkájuk élethosszig tartó szolgálat és hivatás. Az ilyen önmagán túlmutató, teremtő élet hihetetlen erényekkel gazdagítja és szépíti a világot.

Te ebbe a csoportba tartozol!

Téged csak tanárként, sőt finom lelkű irodalom- és művészettanárként tudlak elképzelni! Emlékszem, voltak elszakadási kísérleteid, mégis mindig sorsszerűen találtál vissza a katedrára, hozzánk.

Pedagógusi hitvallásodat Professor Csermely Pétertől kölcsönzött idézettel lehetne leginkább jellemezni:

„A jó tanár egész életén át ható példát ad, egy olyan új világot nyit meg emberségben és tudásban, amelyet a diák soha el nem felejt.”

És te jó tanár voltál, a legjobbak közül való! A hivatalos nekrológod alá tanítványaid számtalan hálás bejegyzést írtak. Többszöri olvasás után sikerült megfejtenem a posztok varázsát: egyik sem túlcserül vagy patetikus. Kedvesek, személyesek, igazán emberi mikrotörténetek, melyekből egy mindenki számára otthonos, bizalomra épülő kisvilág képe körvonalazódik.

Szabolcs felidézi, hogyan szorongott apja öltönyében a nyolcadikos felvételin. Te egy mosollyal és néhány nyugtató szóval megnyerted egy életre. Dalma lebilincselő

magyarázataidra emlékszik, ahogyan a legunalmasabb és legszürkébb napon is be tudtad vonni hallgatóidat a művészet világába. Eszter azért hálás, mert felfedezted írásaiban a kreativitást, Vikit a pályaválasztásban bátorítottad, Ákos kezébe Te adtál kamerát. Kata, aki maga is pedagógus lett úgy érzi, hogy minden óráján mögötte állsz. Viktória az eleganciádat idézi meg, ahogyan a legkényesebb ügyeket is kezelni tudtad. Egy nyelvi lektorunk is üzent a glóbusz másik oldaláról: *„Még mielőtt magyarul beszéltem volna, megértettem a kedvességét.”*

A sor tetszőlegesen folytatható.... Kiben-kiben felcsillannak az emlékezés tükörcspepei. Mi a közös a tanítványok visszaemlékezéseiben? A lényedből fakadó érték és a mérték felismerése. Szerteágazó műveltséggeddel, biztos ízlésséddel valóban új világot nyitottál meg tantárgyaidon keresztül. Amit tanítottál, azt nagyon szeretted. Úgy adtad tovább, hogy mások is szerethessék és továbbadhassák. A művészet-irodalom, film, színház nem öncél volt. Általa igényes és szép munkára, egymás iránt érzett felelősségre, humánusra neveltél. Mindeközben úgy tudtál szoros emberi kapcsolatokat teremteni, hogy soha nem akartál személyes és direkt befolyást gyakorolni növendékeidre: különös, isten-áldotta érzéked volt a határok kijelölésére és megtartására. Jóságoddal, személyes példával, azaz egész lényeddel inspiráltál. Gazdag pedagógusi repertoár, mély lelkiség. Ez volt a titkos recepted, mellyel a pillanatnyi és hivatalos tanár-diák kapcsolatból sokszor életre szól, spirituális bizalomkört varázsoltál.

Drága Ági!

Nemcsak tanítványaidnak, hanem nekünk is nagyon fogsz hiányozni! A Zrínyi arculata egészen más lenne Nélküled! Ott bábáskodtál minden innovációnkban, együtt írtuk az alapítványi osztály tantervét, szerkesztettük a bázisiskolai füzeteket. Médiafakultáción egy országos ismertséggel bíró filmes nemzedéket indítottál el: operatőrök, rendezők, gyártásvezetők tanulták tőled a filmkészítés alapjait.

A konkrét szakmai részvételnél talán még fontosabbak voltak közösségépítő gesztusaid: művészeti körök patronálásában, nívós ünnepségek, emlékezetes gálák, háziversenyek lebonyolításában mindig számíthattunk profizmusodra, igényességedre. Mi, idősebbek sosem felejthetjük, ahogy ezer fő előtt csillogó szemmel népdalt énekeltél, vagy egy jubileumi gálán drámai erővel adtad elő a Don Quijote-ból az Álom dalát.

Nagy László „Műveld a csodát, ne magyarázd” hitvallása szerint alkotóként is építetted az iskola imázsát. Névadónkról, Zrínyi Ilonáról színpadi művet írtál. Dramaturgiailag feszes és igaz történetet, csodás dalbetéteket. Az identitásteremtő Kard és szív című musicalt 1997-ben, dr. Bánhidi Lászlóné, Magdika zenéjével mutatta be az iskola kórusa és színtársulata. Többször visszaneztem a videón, ahogy a tapsrendnél feljössz a színpadra. Fiatalon és gyönyörűn. A színház tombolt, de máig nem tudom eldönteni, hogy magadhoz engedted-e a sikert. A tapsvihar közepette Te csak szerényen, tartózkodóan, talán kicsit hitetlenkedve mosolyogtál. Arcodon titkos ragyogás. Összetéveszthetetlen, amolyan gönczyágis.

Sokat vállaltál, pedig tudtuk, hogy az idős szülők ápolása, gondozása a teljesítőképesség határáig feszítette legjobb éveidet.

Pedagógusi léted minden formájában éreztük az iskola és szellemisége iránti elkötelezettséged. Higgadtságod, megfontoltságod sok-sok vita hevében terelte vissza

a diskurzust a normál keretek közé. Kiváló dramaturgiai érzéssel, a megfelelő pillanatban tudtál megszólalni. Csendesen, de határozottan.

Vezetőként megtanultam kódolni a gesztusaid. Ha felcsillant a szemed és játékosan hátra simítottad rakoncátlan fürtjeidet, akkor azt üzented, hogy rendben van, mehet a dolog. Ha lehajtottad a fejed vagy messzire elnéztél, akkor tudtam, hogy elkerülhetetlen a probléma átgondolása.

Köszönjük, köszönöm ezt a mértékletes józanságod!

És köszönjük a tanári szoba narancssárga kanapéján, a lopott tízpercekben tartott könyv-és filmajánlóidat! Ha Neked valami tetszett, az számunkra a minőség garanciája volt. Úgy segítettél eligazodni a modern művészetek kavalkádjában, hogy tiszteletben tartottad az elvet, miszerint mindenkinek megvan a saját útja a művészetek felfedezéséhez. Utoljára januárban tudtunk mélyebben beszélgetni Tompa Andrea új regényéről:

Introvertált és érzékeny művészember létedre közösségünk mértékadó, aurateremtő tagja voltál!

Közösségben létezni egymást feltételező, dinamikus viszony. Mindent adtál. Remélem, mi is tudtunk valamit viszonzni!

2022 betegséget hozó, baljós őszen előbb kiestél a térből, majd az időből is. Fokozatosan, de feltartóztathatatlanul összezsugorodott körülötted a jelen. Érdektelenné váltak a filmek, a könyvek. Utoljára csak a dal maradt, a zsolttárok könyörgése, engesztelése.

Tantestületünk valamennyi tagjának köszönöm azt a biztatást, törődést, tevéleges segítséget, amivel elviselhetőbbé tették az utolsó hónapokat! Talán ezért bírtad eddig...

Drága Ági!

Életed és kapott sorsod előtt a zrinyis közösség nevében fejet hajtok. Minden sorsban, így a Tiedben is benne rejlik a tragédia lehetősége. Ez 2024. április 26-án beteljesedett.

Enyedi Ildikóról írtál egy esszét, amelynek az volt a címe, hogy a „Jelenvaló csoda”. Remélem, nem haragszol, ha Tőled lopom a lezáró formulát!

Te magad vagy a jelenvaló csoda!

Kérlek, ne vedd elő az égi piros tollad, hogy még mindig nem tudom Veled kapcsolatban használni a múlt időt!

Nem is szabad! Hisz tanár voltál, talentummal bíró, jó tanár, akinek törekvése az univerzális szépségre és a legfőbb jóra tanítványjaiban él tovább.

Hogyan írtál erről a szüntelen sóvágrásról a Kard és szív feledhetetlen duettjében?

<i>„Veled a szívem újra száll,</i>	<i>Mellettem állj, a fény, ha gyúl,</i>
<i>Magasba vágyik, vinne már.</i>	<i>Akkor is láss, ha alkonyul.</i>
<i>Megosztunk földet, csillagot,</i>	<i>Sorsom a sorsod fonja át,</i>
<i>A szép napot, a bánatot.</i>	<i>És álmodjunk tovább.”</i>

Tisztelt Végtisztességet Tevő Gyülekezet!

Álmodjuk tovább!

Huszárné Kádár Ibolya igazgatónő

A szöveg Gönczy Ágnes tanárnő temetésén hangzott el 2024 májusában

JELES NAPOK

A VERÉBAVATÓ

2023. szeptember 22-én, a hagyományhoz híven ismét megrendezésre került iskolánkban a kilencedikes diákok verébavatója.

Az esemény reggel háromnegyed hétkor kezdődött a nagy tornateremben, ahol a Diákönkormányzat tagjai röviden ismertették a napi programot. Felidéztük a nyár végén megrendezett verébtábor emlékeit, majd mindenki elindult a tanórákra, amelyek egész nap, a szokásos menetrend szerint zajlottak.

A verébavatón rendszerint egy győztes osztályt választanak ki a nap alatt összegyűjtött pontszámok alapján. Az első pontok a tanítási órák közti szünetekben voltak megszerezhetőek. A versengő osztályoknak a DÖK pár tagja által megfogalmazott állításokról kellett eldönteniük, azok igazak-e vagy hamisak. Egy újabb feladat iskolánk jellegzetes tablóinak alapos vizsgálatát követelte, hiszen előre megadott személyek fényképeire kellett rátalálniuk az új diákoknak. Természetesen számos együttműködésen és csapatmunkán alapuló kihívást is végre kellett hajtani a jó pontszámok érdekében.

A rendezvény harmadik, és egyben legizgalmasabb része a verebek által már előre benutalt osztálytáncok előadása volt. Minden osztály kivétel nélkül mérhetetlenül kreatív és sok felkészülést igénylő produkciót mutatott be. A pontok meghatározása itt a zsűri értékelésén múlt, akiknek rendkívül nehéz feladatuk volt az előadások sokszínűségéből és minőségéből fakadóan.

Ezután következett az osztályok utolsó pontszerzési lehetősége, ami különböző ügyességi feladatok teljesítéséből állt csoportban, és egyénileg is. Mivel a nap során az addig összegyűjtött pontokat titokban tartották, mindenki számára rejtély volt, hol áll a rangsorban. Ennek eredményeként az összes résztvevő elszántan versenyzett és szurkolt, nagyon jó hangulatot teremtve ezzel.

Az utolsó versenyfeladatot végeztével minden 9. évfolyamban tanuló diák kivonult az iskolából és körbejárta azt, miközben a már mindenki által jól ismert „*Element a nyúl a bálba...*” című dalt vidáman énekelte, ezzel is mindenki más tudtára adva, hogy intézményünk hivatalosan felavatott tanulóává vált.

Ezalatt az idő alatt folyt az elért pontok átszámolása, összeadása, és a végleges sorrend felállítása a már felavatott osztályok között. A tanulók visszatérte után jöhetett a

Kilencedikesek avatása

várva várt pillanat, az eredményhirdetés. Az első helyezett nyerevénye, a dicsőség mellett, egy osztályszintű filmnézés volt a nyíregyházi *Cinema City* moziban. A vesztésre az egész nap alatt összegyűlt szemét és kosz összegyűjtése, illetve feltakarítása várt. Végül a győztes, a pontszámok alapján a 9.A osztály lett, második helyen a 9.B, harmadik helyen a 9.Ny/D, negyedik helyen pedig a 9.C osztály végzett. Az örömök közepette természetesen a takarítás sem merült feledésbe, ezt az évfolyam végül közösen oldotta meg.

A verébavató azonban összességében egyáltalán nem a versenyzésről szólt. Ez a nap egy különleges, emlékezetes dátum marad gimnazista éveink kezdetén. A Diákönkormányzat által szervezett rendezvénynek nem csupán az osztályközösségeket, hanem az egész 9. évfolyamot is sikerült összekovácsolnia.

Makszim Tímea
9/a

Kilencedikések avatása

PILLANATOK A NYÁRI VERÉBTÁBORRÓL

NYELVI NAP

A 2023/24-es tanévben november 15-én került megrendezésre a sokunk által szeretett nyelvi nap, ahol számos szórakoztató és ismeretterjesztő program mellett betekintést nyerhettünk különböző nyelveket beszélő országok kultúrájába is.

A nyelvi napra az idei évben is hamar, már hetekkel korábban megkezdődtek az előkészületek. A nyelvi napot egy közös énekléssel kezdtük: a mindenki által jól ismert Flour Tomi *Mizu* című slágerétől zengett a Zrínyi. A dal felcsendült angolul, németül, spanyolul és franciául is, hiszen korábban mindenki azon munkálkodott, hogy a dal minden nálunk tanulható nyelven elhangozzon.

Ezt követően a célországokban elismert, sikereket elért magyarokról készült kiselőadásokat tekinthettük meg. Sok új információval gazdagodtunk, hiszen az előadások során olyan emberekről is hallhattunk, akikről sosem gondoltuk volna, hogy magyar kötődésük lenne. Nagy öröm volt látni, hogy mi, magyarok, milyen sok helyen hagyunk nyomot a világban.

Ezután újból összegyűltünk a tornateremben, hiszen Kéri György skótdudás volt a vendégünk, aki amellet, hogy fantasztikus muzsikával szórakoztattott minket, rengeteget mesélt a skót-magyar történelmi kapcsolatokról és magáról a hangszerről is.

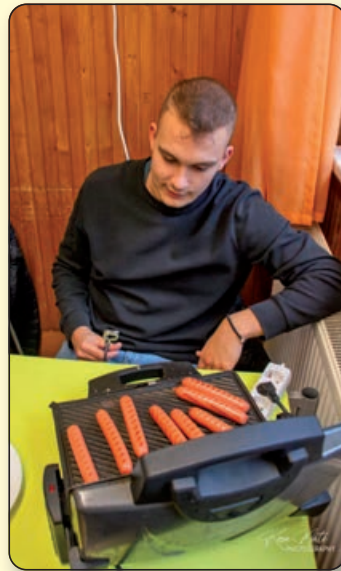

A nap zárásaként a várva-várt „gasztronómiai sokk” következett. Az iskola tantermei között sétálva úgy tűnt, mintha pillanatok alatt egyik országból a másikba csöppennénk, hiszen számos különböző nemzeti étel és ital várt ránk.

Hajnal Virág Kinga

9/c

PÉNZ7 A ZRÍNYIBEN

A tanulók felelős pénzügyi magatartásának kialakítása érdekében ebben a tanévben is folytattuk a pénzügyi tudatosságuk fejlesztését célzó tevékenységünket. Ennek egyik legfőbb eleme a Pénz7 programsorozatban való részvételünk, amelyet tizedik alkalommal rendeztek meg Magyarországon és melyben a kezdetektől részt vesz intézményünk. Fontosnak tartjuk, hogy évről évre csatlakozzunk ehhez az immár hagyományokkal rendel-

kező kezdeményezéshez. Az osztályfőnöki és különböző szaktárgyi órákon rendszeresen és megkerülhetetlenül felmerülnek ugyan gazdasági és pénzügyi tartalmak, de a témával célzottan és igazán szakszerűen foglalkozni a Pénz7 program keretében van lehetőség.

A szokásokhoz híven, ebben az évben is a 11. évfolyam tanulói foglalkoztak a Pénz7 idei középiskolásoknak szóló témájával, ami az *Okosan a hitelekéről* címet viseli. A megtartott foglalkozások célja elsősorban az volt, hogy a diákok konkrét élethelyzetekben hozott döntések révén fejlesszék pénzügyi tudatosságukat és megtapasztalják a pénzügyi döntéshozatal izgalmát és felelősségét. A hitelekkel kapcsolatos közkeletű fogalmak jelentésén túl a tanulók megismerhették a tudatos pénzköltés és mérlegelés fontosságát,

valamint a megtakarításokból, illetve hitelből történő fogyasztás előnyeit is. A rendhagyó tanórák különlegességét tovább fokozta az önkéntesek jelenléte, akik a pénzügyi, gazdasági élet különböző területeiről érkeztek, azért, hogy szakértelmükkel, praktikus példáikkal még hitelesebbé tegyék a közvetített tananyag tartalmát.

Március 4-8. között a többi osztálynak is lehetősége volt osztályfőnöki órák keretében arra, hogy fejlesszék pénzügyi jártasságukat, a mindennapi életben alkalmazható ismereteket szerezzenek és közelebbről megismerkedjenek a gazdasági és pénzügyi világ működésével. Velük az osztályfőnökük az elmúlt évek tananyagainak egyikét dolgozta fel, ami korosztályuknak, érdeklődésüknek és előzetes ismereteiknek megfelelően került kiválasztásra.

A jubileumi Pénz7 programját iskolánk két jelentős eseménnyel gazdagította. Március 1-jén Sebestyén Géza, az MCC Gazdaságpolitikai Műhely vezetője tartott előadást az iskola teljes közösségének *Véletlen bolyongás a gazdagság felé* címmel. A Pénz7 órákat követően pedig megrendezésre került az első zrínyi pénzügyi vetélkedő, ahol minden osztály képviseltette magát és a résztvevők a pénzügyi tudatossággal kapcsolatos ismereteikről adtak számot.

Hlavnya Emese
szaktanár

PÁLYAORIENTÁCIÓS PROJEKTNAP

A JÖVŐÁLLÓ KARRIER A MESTERSÉGES INTELLIGENCIA KORÁBAN

A pályáorientációs projektnap egyik előadása nemcsak a végzősök érdeklődését keltette fel, hiszen szép számmal voltak jelen a 9. és a 10. évfolyamosok is. Kokkonen Mónika karriertanácsadó előadása azoknak szolgált hasznos tanácsokkal, akik a pályaválasztás előtt állnak, és szeretnének megfelelő stratégiát kialakítani a jövőbeli karrierjük építésével kapcsolatban. Számos megszívlelendő gondolat hangzott el, amelyekből következzenek most a legfontosabbak dióhéjban.

Ha sikeresek szeretnénk lenni, feltétlenül fejlesztenünk kell az érzelmi intelligenciánkat, beleértve az együttműködési és a kommunikációs készségeinket.

Ha nem javítjuk és bővítjük az offline kapcsolatainkat, és bennragadunk az online térben, nem leszünk képesek hatékonyan kommunikálni sem az állásinterjún, sem a munkahelyünkön. Érdemes lenne tehát már az iskolai tanulmányaink ideje alatt is javítani a kapcsolataink minőségén és tartalmán.

Érdemes megvizsgálnunk, van-e bennünk elegendő alkalmazkodó képesség a változáshoz, ugyanis ez lehet a kulcsa a sikeres továbblépésnek, ha esetleg úgy éreznénk, hogy valamilyen új területen szeretnénk kipróbálni magunkat.

További kulcsfontosságú készségnek számít majd a jövőben a kreativitás, a logikus és analízis gondolkodás, valamint a kíváncsiság. Mindezekre szükség lesz a legújabb munkakörökben, illetve szakterületeken, például a szakértők, a robotikai mérnökök, a mezőgazdasági gépkezelők vagy a fenntarthatósági adatok elemzőinek a munkájában.

Megfontolandó az a szemléletmód is, ami szerint nem a kudarcra, hanem a sikerre kellene fókuszálnunk, ha előre akarunk jutni. A pozitív gondolkodás valószínűleg minden sikeres munkavállaló sajátja.

A hallgatóság az előadás végén újabb megfontolandó tanácscsal gazdagodott, amit az előadó a japán *ikigai* szó jelentéséből vezetett le. Eszerint mindenkinek meg kell találnia azt a célt, amit szenvedéllyel tud csinálni. Az ideális munka megtalálása elsősorban rajtunk múlik, és ha szerencsénk van, jól meg is fizetik.

Mivel az előadáson látható videók és ppt-be rendezett gondolatok angol nyelvűek voltak, mindenki megtapasztalhatta angol nyelvtudásának előnyeit. A munka világá-

ban az angol természetes közvetítő nyelv, és ez még inkább így lesz a jövőben is. Mindenkit arra biztatok tehát, hogy fejlessze a nyelvtudását.

Fábriné Estók Ágnes
szaktanár

PÁLYAORIENTÁCIÓS PROJEKTNAP

DIÁKSZEMMEL

Március 1-jén pályaválasztási napot tartottunk iskolánkban, mely során három előadáson vettem részt.

Az első előadáson a jogi pályáról hallhattam különös dolgokat. A jogász sok példát hozott, amelyek által bepillantást nyerhettem a munkájába. Elmagyarázta nekünk a történetét, hogy hogyan került oda, ahol most van. Ha valakinek kérdése volt, akkor könnyedén, kedvesen és bőszégesen válaszolt.

A második előadóm egy pszichológus volt. Ő hozott nekünk PPT-ét is, ami nagy segítség volt, hiszen azon minden le volt írva, ha esetleg valaki jegyzetelni vagy fényképezni akart volna. Elmesélte, hogy egész életében erre a pályára készült, mivel segíteni akart az embereken.

Utolsó órám on egy fordítót hallgattam meg, aki nagyon sok viccet és példát hozott, így téve az előadást érdekessé. Megmutatta nekünk a pálya előnyeit, hátrányait, és elmondta, hogy szerinte milyen embereknek lehet ez a munka tökéletes. Szerinte például azoknak, akik otthonról szeretnének dolgozni, nem szeretnék, ha munka közben megzavarják vagy sürgetik őket. Megnyugtatót minket, hogy nem kell minden szót a kiválasztott idegen nyelven tudni, az előadás végén pedig cukorkát is kaptunk.

Ez a nap nagyon fontos volt minden diák számára, de főleg azoknak, akik még nem tudták eldönteni, melyik irányba is menjenek tovább. Az előadók megmutatták számunkra a való világnak, illetve a munka világának egy kis szeletét.

Vajda Kitti

10/b

JÓTÉKONYSÁGI BÁL A ZRÍNYIBEN

2024 februárjában immár sokadik alkalommal került ki a felirat a Zrínyi épületnek homlokzatára: jótékonyági bál. Talán a covid-járvány időszakát kivéve, szinte minden évben báloztunk a Zrínyiben. Számomra mégis különleges volt ez az alkalom, mert ez volt az első bál, amelynek megszervezésében én is részt vettem.

A régi csapatból: Huszárné Kádár Ibo-lya igazgatónő, (akkor még) Kobzos István igazgatóhelyettes úr, Eszenyi Viktória tanárnő, bizony csak kevesen maradtak, én pedig igencsak zöldfülűnek éreztem magam a feladathoz. Csak a kérdések sorjázta bennem: milyen téma köré szerveződjön a bál, ki legyen a sztárvendég, milyen színvilágot, díszleteket álmodjunk meg. És a legfontosabb kérdés: ki fogja mindezt megvalósítani?

A bál tematikájának kitalálásában végül a szülői munkaközösség vezetőjének, Nagy-Pásztor Annának ötlete lett a befutó, legyen az idén a téma: Hollywood! Innen már csak egy lépés volt a Zrínyiwood fantázianév kitalálása, az ehhez illeszkedő meghívók, támogatójegyek arculatának megtervezése (Décsi Domokos). A bál színvilága: piros-fekete-arany visszaköszönt a terem díszítésében. Azt szerettük volna elérni, hogy a meghívott vendégek egy Oscar-díj átadón érezzék magukat. Ezt biztosította a vörös szőnyeges bevonulás, ahol bodyguardok között személyesen fogadtuk a vendégeket, és csattogtak a fényképezőgépek is, megörökítve az érzés pillanatát. A terem díszleteit rajztanáraink (Kanyuk Jánosné, Szentpéteri Éva és Cseppentő Zoltán) készítették, négy Oscar-szobor, és egy négyméteres Oscar-Collosszus mutatta, nem akárhová érkezett a mulatni vágyó.

Mindig arra törekszünk, hogy a sztárvendég lehetőleg egykori zrínyis diák legyen. Így volt ez az idén is: Nagy Ricsi örömmel vállalta, hogy énekel nekünk, velünk.

Aki egy kicsit pihenni vágyott, az a diákönkormányzat által berendezett „dinner-teremben” megehetette. Az amerikai országúti fogadókat idéző berendezés között lehetett kávéét szürcsölni, hot-dogot enni, ha valaki erre vágyott.

A bál minden évben kettős célt szolgál: egyrészt szórakoztat, lehetőséget teremt, hogy régi ismerősök, zrínyis generációk találkozhassanak, az osztályokban tanuló diákok szülei megismerkedhessenek egymással. Ahogy azt már többször is megfogalmaztuk: a Zrínyi ereje éppen ebben a közösségteremtésben rejlik. Másrészt mindig van egy megfogalmazott cél, hogy a bevételből, szülői adakozásból mit is szeretnénk támogatni.

Az idén a diákönkormányzat anyagi megsegítése volt a cél, és a támogatóknak hála szép összeggel tudtunk hozzájárulni a diákönkormányzat munkájához.

Bált szervezni nem könnyű, ezt egyértelműen alá tudom támasztani. Nagyon sok ember, nagyon sok munkája szükséges ahhoz, hogy az ötletekből mindenki számára megelégedést nyújtó valóság szülessen. És bizony az ötletek sem jönnek könnyen, hiszen minden évben megújulni igazi kihívást jelent. Hogyan tovább? Lesz-e bál 2025-ben is? Ez legyen a jövő titka...

Takácsné Fazekas Julianna
igazgatóhelyettes

DIÁKBÁL

2024. március 1-jén került megrendezésre a diákok által egyik legjobban várt program, a Diákbál.

A bál előtt két héttel tudták dököseink elkezdni ennek a programnak a szervezését, amely minden tanévben a DÖK egyik legnagyobb feladata. A kevés rendelkezésre álló idő és a kisebb költségvetés miatt adódtak nehézségek, de a dökösök kitartása, elhatározottsága és szervezőkészsége miatt egy igényes, a zrinyis közösséghez méltó rendezvényt sikerült a diákoknak biztosítani.

A bálon a diákok és a tanárok összefogása is látszódott, mivel egy ilyen volumenű programhoz elengedhetetlen volt az együttműködés. A díszítés és az est lebonyolítása kiválóan működött. A tornaterem sziporkázva fogadta a vendégeket. A témához illő színes lufik sorban felfűzve, a fotófal, a fények és persze a DJ köszöntötte a vendégeket. A bál ideje alatt szinte végig a diákok rendelkezésére állt a SELFIBOX, amely óriási népszerűségnek örvendett. Emellett, aki pihenni szeretett volna, annak a CHILL ROOM nyújtott erre lehetőséget. A diákok zavartalanul élvezhették a bált és emellett a dökösök által biztosított büfé is a vártnál jobban vonzotta az embereket.

Összefoglalva az eseményt szerintem csodálatra méltó volt a munkafolyamat, a bál pedig – akárcsak az előző években – idén is nagyon jól sikerült.

Hegyes Vilmos

12/d

MÁRCIUS 15., AHOGY MI KÉSZÍTJÜK

Ebben az évben a 10.d osztály kapta a március 15-ei emlékműsor elkészítésének feladatát, és mivel az osztály egyik felének én vagyok a magyartanára, ez engem is felelőséggel ruházott fel. Siklódi-Baglyos Beáta tanárnő kezei alatt az osztály az élet minden területén szárnyal, így a felkérés, hogy vegyek részt a műsor elkészítésében nagy nyomást gyakorolt rám, pályakezdőre. Az gyerekek osztályfőnökével egyetértettünk abban, hogy ezek a fantasztikus egyéniségek, ezek a tehetséges fiatalok többet érdemelnek annál, hogy egy szokványos forgatókönyv szerint megrendezett műsortervert kelljen előadniuk. Nagyon sokat tanakodtunk, hogy mivel tudnánk eltérni a megszokottól, és már egészen korán kirajzolódott, hogy a színpad áthelyezése igazán különlegessé tenne egy darabot, hiszen így a vertikális teret is növelni tudtuk azáltal, hogy a lelátó padjain mozgattuk a szereplőket. Habár félve kérdeztük meg a testnevelő kollégáinkat, hogy lennének-e olyan kedvesek, segíteni ilyen fokú tereprendezésben, illetve az ötlet megvalósíthatóságáról biztosítani az iskola vezetőségét, a tanárnő ötlete osztatlan sikert aratott, és hatalmas mértékű támogatást kapott minden érintettől.

Természetesen a látvány nem minden, ha nincs benne tartalom, ezért a színpadkép után el kellett döntenünk, hogy milyen koncepció mentén szeretnénk felépíteni 15-e eseményeit. Szintén az osztályfőnök zseniális ötlete alapján indultunk el azon a vonalon, hogy kerettörténetbe kellene foglalnunk a műsort, amelynek szereplői maguk a gyerekek lennének. Erről eszembe jutottak Guy Richie klasszikusnak számító filmjei, amelyekben a narratíva által előrevetített történések, és a cselekmény maga gyakran „egymásra csúszik”. Így arra gondoltam, stílusos volna, ha a műsort szervező diákok tervei, szavai, elképzelései, sőt esetleges hibái azonnal életre kelnének a színpad egy adott pontján. Mivel nem csak én voltam ezen a véleményen, hamar konszenzus született arról, hogy ez az út, amin járunk kell, csak hogy ezen az úton még nem járt előtünk senki.

Emlékszem, hogy kissé megfagyott a vér az ereimben, amikor a tanárnő kijelentette: „Ez egy önálló darab. Ezt meg kell írni.” Megkértük tehát Szabó Ágnes tanárnőt, hogy segítsen nekünk összegyűjteni a forradalom napjának, és az azt megelőző napoknak az eseményeit, hogy történelmileg hiteles műsort adhassunk, amit ő készséggel el is vállalt. Az általa készített összegző dokumentum alapján kezdtem bele végül a nagy munkába, ami a darab megírásával járt.

Minél többet írtam meg a szövegekönvből, annál könnyebben ment. A kerettörténetben szereplő diákokat az osztály karaktereiről mintáztam, és nagyon élveztem olyan sorokat adni a szájukba, amikben ráismerhettek a saját személyiségükre. Mivel szeretek magamnak azzal hízelegni, hogy jó a kapcsolatom ezekkel a tanulókkal, nem féltem attól, hogy paródiának fogják fel a rájuk igazított sorokat, és ők valóban az elvárásaimnak megfelelően, éretten, és kellő humorérzékkel kezdtek bele a szöveg elsajátításába, amihez sokszor ők maguk is hozzátettek.

A szereposztás egy része azonban sokkal nehezebben ment, mivel az osztály másik felét nem ismertem a műsor előtt. Ennél fogva nem tudhattam, kire mekkora szerepet lehet bízni, de eleget láttam már ezt az osztály együttműködni ahhoz, hogy tudjam, a közös sikerért mindenki küzdeni fog. Ezért végül szinte minden szerepet ránézésre osztottunk ki az osztály fiai között, bízva abban, hogy megbirkóznak a feladattal, és eleget gyakorolnak majd. Ez így is lett, és a főszerephez jutott fiúkkal hetente 2-3 alkalommal ültünk le különböző pontjain az iskolának összeolvasni, és igazítani a hangsúlyozást, hogy az előadás napján mindenki a lehető legmeggyőzőbben alakítsa a márciusi ifjút.

A műsor zárását volt talán a legnehezebb kitalálnunk, végül úgy gondoltuk, emelkedett hangulatot szeretnénk varázsolni a nézőtérre egy egyébként humorral átítatott előadás végén. Ezért döntöttünk amellett, hogy Bánk bán monológjának idézésével zárjuk le az előadást, amelyet a Himnusz közös éneklése követett.

Az a szeretet, megbecsülés és elismerés, amellyel a munkánkat fogadták a kollégáink, a többi tanuló, a szülők, és a vezetőség, számomra a világot jelentette aznap. Sokkal többet kaptam ettől az előadástól, mint azt valaha vártam volna, és életem egy olyan pontján, ahol sorsfordítónak éreztem az ilyesfajta megerősítést.

Így hát szeretném megragadni az alkalmat, hogy ezúton is megköszönjem minden egyes embernek, aki akár csak egy mosollyal is hozzájárult ahhoz, hogy ilyen élményben lehetett részem. Nagyon hálás vagyok érte.

Jécsák Judit

szaktanár

ADVENTI KÉSZÜLŐDÉS, GYERTYAGYÚJTÁS

Mint minden évben, hosszú évek óta közösen gyűjtünk gyertyát az iskola közösségével. Ebben a tanévben sem volt ez másképp, csak a felújítási munkálatok miatt az idén ez nem volt olyan egyszerű. Sokszor áldatlan állapotok között, de felcsendültek a dalok, megszólaltak a hangszerek és egy pillanatra megfeszedtünk a porról, a felfordulásról, és boldogan néztük a gyertyák meggyújtását hétről hétre.

Akik segítettek ebben a karácsonyra való hangolódásban:

1. Gyertyagyújtás:

Tropa Bianka Vivien (furulya),
Klepács Karina
és Katona Csongor (ének).

2. Gyertyagyújtás:

Sütő Boglárka, Szilágyi Ábel,
Varga Ildikó (színjáték)
Horváth Eszter és Pál Eszter
(hegedű) Balácsi Blanka (ének)

3. Gyertyagyújtás:

Jóni Alexandra (ének),
Czuczor Lilla és Kovács Eszter
(furulya és fuvola)
Czibere Veronika (vers),
Bojtor Liliána, Horváth Rebeka,
Ilku Szofi, Suller Zoé, Szin Izabella
(ének - Cantemus-kórustagok)

Varga Ildikó
szaktanár

HOZZUK DIVATBA AZ IRODALMAT!

A Zrínyi rejtett tanterve az értékek megőrzése és a folyamatos fejlődés, a belső motiváció kialakítása és fenntartása. Mindezt a közösség nyújtja a diákoknak, az összetartozás érzése. A magyar költészet napján a magyar nyelvű irodalomról emlékezünk meg minden évben. De mi az irodalom, és mi a költészet? Szerintünk önismeret és önkifejezési forma. A fiatalság életkori sajátossága, hogy énközpontú. Az önismeret újra lép, próbálja magát definiálni, megmutatni és fejleszteni. Egy támogató közösségben erre mindig van lehetőség, és az irodalom ennek eszközévé válhat.

Polgáriné Karsai Zsanett tanárnő idén harmadik alkalommal szervezte meg a „Hozzuk divatba az irodalmat” megmozdulást a magyar költészet napja alkalmából. Fehér pólókra textilfilccel írtak a résztvevők magyar vers- és dalrészleteket. Ki-ki érdeklődésének, személyiségének vagy hangulatának tükrében választhatott viselendő alkotást. A nap folyamán vállalkozó kedvű diákok slam poetry-t adtak elő. A résztvevő tanulók a legváratlanabb helyzetben szavalásba kezdtek. Az irodalom és a költészet iránti igényt és a közösség megtartó erejét mutatja, hogy idén több, mint 100 diák gyűlt össze és ünnepelte a magyar költészet napját.

Polgáriné Karsai Zsanett
szaktanár

DOLGOS HÉTKÖZNAPOK

ÚJABB KORSZERŰSÍTÉS TÖRTÉNT A ZRÍNYIBEN

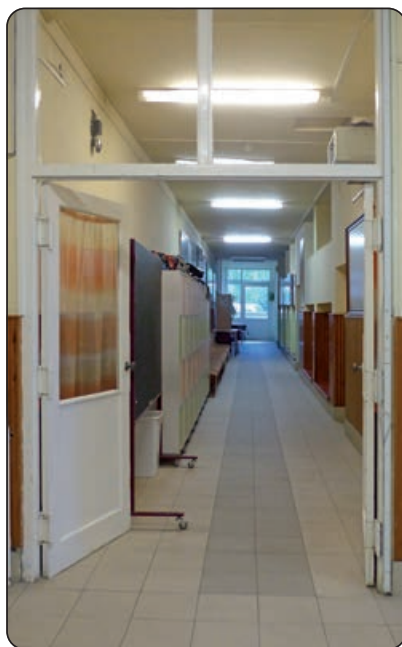
Iskolánk 1962-ben átadott Széchenyi utcai főépületén az évtizedek alatt több alkalommal hajtottak végre felújítási, korszerűsítési munkákat. 1992–1993-ban nagyszabású rekonstrukció javította a körülményeket, és teremtett reális feltételeket a szakmai továbblépéshez. Ekkor épült a jobb oldali szárny második emelete, és a testnevelést már „igazi” tornateremben tarthattuk. Ekkor összesen 8 tanteremmel, s több kiszolgáló helyiséggel gazdagodtunk.

Röviddel ezután (1994-ben) konyha-étteremmel, 1995-ben pedig egy 172 férőhelyes, apartman rendszerű kollégiummal gyarapodott a Zrínyi.

A 2018/2019-es tanévben három európai uniós projekt keretében megújult a főépület, modernizálták a külső nyílászárókat, tornatermünk pedig új burkolatot kapott.

folyosó előtte ...

... folyosó utána

A 2023/2024-es tanévben ismét munkazaj keveredett az iskolai zibongásba: a folyosók eredeti járólappjait cserélték ki újakra. A világosabb csempék vizuálisan megnövelték a folyosók méretét, és modernségérzetet kölcsönöztek a beltérnek.

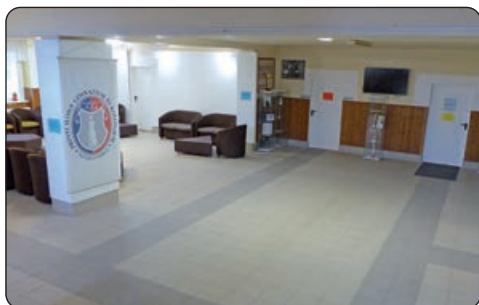
lépcsőforduló előtte ...

... lépcsőforduló utána

nappali előtte ...

... nappali utána

Bontókalapácsok zaja a Zrínyiben (videó)

Sipos László
szaktanár, könyvtáros

A DIÁKÖNKORMÁNYZAT ÉVES ÉRTÉKELŐJE

Az idei évben sem maradtunk szórakozás nélkül. A tavalyi végzős évfolyammal együtt az előző DÖK elnök is elballagott, ezért az évet választással kezdtük. A diákönkormányzat tagjai az évet programok szempontjából is sikeresen zárták. A szokásos programokat új ötletekkel egészítettük ki, így szerencsére remek rendezvények jöttek létre.

Az évet már nyáron megkezdtük a verébtáborral, ahol a verebek megismerkedhettek az osztályukkal játékos csapatépítő feladatokkal. Folytatásként az évet a verébavatóval kezdtük. A kilencedikesek véglegesen beléptek zrinyis diákközösségbe, amit az iskolában tartott feladatokkal biztosítottak.

A programokat a 12 órás röplabdával folytattuk, amit a testnevelő szakos tanárokkal közösen szerveztünk. A meccsek a szokásos menetben zajlottak az osztályok már déltől elkezdték őket és egészen éjfélig be sem fejezték és örömmel láttuk, hogy sok diák is kitartott az esti órákig. Az utolsó meccsen tapintani lehetett a feszültséget az osztályok között, de végül a 10.D osztály címvédőként nyerte meg a versenyt.

Decemberben érkezett hozzánk a Mikulás is. A dökös mikulásaink és krampuszaink óráról órára járták a termeket, hogy megajándékozzák vagy éppen virgáccsal lepjék meg a tanulókat.

A második félév kiemelkedő programja a diákbálunk volt. A jegyárulást követően a tornaterem díszítése volt a feladatunk, amit természetesen mi, a diákönkormányzat tagjai csináltunk és ez szerencsére minden évben megfelel egy csapatépítőnek is. A bál kezdetén a diákok először a szavazatukat adták le a bálkirály és királynő szavazáson. Az este további része remek hangulatban telt, mint minden évben és ezt most az újonnan érkező diákok is megtapasztalták. Az este fő pontjaként pedig megkoronáztuk a bálkirályt és királynőt is.

Egy év tele izgalmakkal és a diákok elképzelni sem tudják milyen izgalommal készülünk jövőre.

Lovas Panna és Czuczor Lilla

10/d

KÉPVÁLOGATÁS A DÖK ÉVES ESEMÉNYEIBŐL

KÖNYVTÁR A KÖNYVTÁRBAN

Hogyan születik egy könyvtár? Kell hozzá egy ember. Egy olyan ember, aki a könyvek szerelmese, szenvedélyes gyűjtője.

Édesapám közigazdász volt, de nem emlékszem rá, hogy újságon kívül bármit is olvasott volna. Szabadidejében a kertjében kertészkedett, abban gyönyörködött. Édesanyámnak „csak” érettségije volt, egész életében irodában dolgozott, négy gyermeket nevelt, mindemellett pedig szenvedélyes könyvgyűjtő volt.

Édesanyám rengeteg könyvesboltot, antikváriumot bejárt Budapesten, Nyíregyházán, rendszeresen kereste, kutatta a régi-ségeket, könyvritkaságokat. „Falta” a könyveket, gyönyörködött bennük, de nem csak gyönyörködött bennük, hanem nekünk is átadta, megmutatta a könyvekben rejlő szépségeket, illusztrációkat, litográfiákat. Verseket, szép gondolatokat olvasott fel nap mint nap, nekünk pedig mindig meg kellett nézni, milyen új könyveket vásárolt.

Így nőttem fel én is a könyvek szeretetében, a könyvek bővületében. Észre sem vettem, hogy édesanyám az évek folyamán a maga képére formált engem.

A könyvek között akadnak olyanok, amelyek XIX. századi kiadványok és még több, a XX. század elejéről. Néhány sorozatra édesanyám különösen büszke volt, ugyanis rendkívül sokáig tartott, míg az antikváriumokból mindet összeszedte. Ilyen sorozat az 1900-ban kiadott Jókai 100-as, Jókai egész életműve 100 díszkötésben. A gyűjteményének része még Benedek Elek, Mikszáth Kálmán, Kemény Zsigmond, Jósika Miklós, Eötvös József, Herczeg Ferenc írók életművei is, de a sort még sokáig folytathatnám.

Leginkább a XX. század első felének íróóriásai hatottak rá, akiknek a nevét hallotta Kölcseben, abban a szatmári kisfaluban, ahol a háború alatt az iskolapadot koptatta. Ezek a könyvek ma már mind-mind műalkotásnak számítanak, a könyvkötészet remekeinek, ilyeneket ma már nem nyomtatnak.

Édesanyám halála után a könyvek hozzám kerültek. Most pedig nagyon örülök, hogy ezeket a könyveket iskolámnak, a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégiumnak ajándékozhatom, hiszen tudtommal, az iskolai könyvtárban ilyen könyvek nincsenek.

A könyvek itt vannak, együtt maradnak. Őrzik egy letűnt idő hangulatát, az akkori könyvkiadás művészi színvonalát, amikor még nem a számítógép, nem az internet volt a tudás forrása, hanem a könyv.

Édesanyám könyvei ma már a zrínyis diákok rendelkezésére állnak, magam pedig, amikor idejövök, újra és újra gyönyörködhetek majd bennük, és rácsodálkozhatok, milyen gazdag, édesanyám, született Szűcs Jolán öröksége!

Máté Zoltán

kollégiumi nevelőtanár

EIFFEL 100 RAJZPÁLYÁZAT

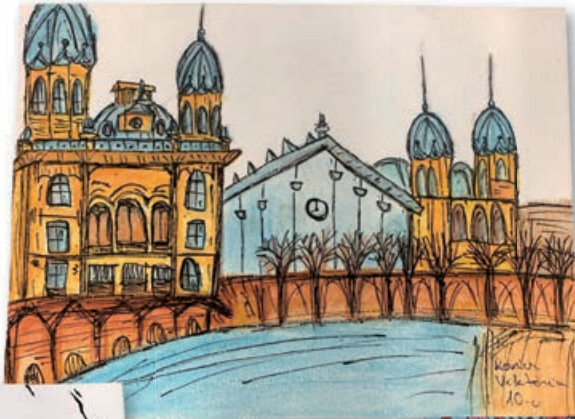
Gustave Eiffel francia építőmérnök halálának 100. évfordulójára emlékezve a francia nyelv oktatásához kapcsolódó projektmunkába kezdtünk. Iskolai rajzpályázatot hirdettünk, amit két 1000 darabos puzzle kirakása követett a könyvtárban.

Kiállítást szerveztünk, ahol sok szép pályaművet tudtunk kiállítani. Az Eiffel torony, a Nyugati pályaudvar és a Szabadságszobor ihlette meg a gimnazistákat. Rajz órán, otthon és rajz szakkörön készítették el a munkájukat. A 10. B osztály franciás csoportja párizsi hangulatú kirakót rakott ki.

A projektmunkában részt vevő kollégák:

Kanyuk János Szabolcsné, Mátyás Judit, Szentpéteri Éva és Sipos László.

„BÚJJ A BŐRÖMBE!” PROGRAMSOROZAT

December 3-át a fogyatékos emberek világnapjává nyilvánították 1992-ben, hogy felhívják a figyelmet a fogyatékos emberek problémáira. Az ehhez legközelebb eső időpontban, 2023. november 30-án szerveztük meg a Nyíregyházi RIDENS Gimnázium, Szakiskola és Kollégiummal és a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnáziummal a „Bújj a bőrömbbe!” érzékenyítő programot. A program célja, hogy a többségi iskolába járó tanulók bepillantást nyerjenek az SNI tanulók mindennapi életébe, megtapasztalva annak nehézségeit, kihívásait és eldöntsék, hogy a szegregált intézményben tanuló társaik „különlegesek vagy fogyatékosak”?

A programnak nagy szerepe volt az empátiára való nevelésben, mivel köztudott, hogy az elfogadás alapja a megértés. A tanulók alkalmazhatták a toleráns és kooperatív viselkedés szabályait, mivel más iskola diákjaival kellett együttműködniük. Nem utolsó sorban számos egyetemes emberi, európai és nemzeti értékekkel ismerkedhettek meg a program során

A program első felében mi látogattunk el a Nyíregyházi RIDENS Gimnázium, Szakiskola és Kollégiumba, ahol a diákjaink megtapasztalhatták, hogyan élik mindennapjaikat a fogyatékkal élő társaik.

2024. február 1-jén a projekt második részeként mi láttuk vendégül a Nyíregyházi RIDENS Gimnázium, Szakiskola és Kollégium és a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium diákcsoportjait. A tanulók együtt raktak ki egy képet LEGO-kockákból. Az alkotás a három iskola logóját, emblémáját jelenítette meg. Az elkészült LEGO-képet a Nyíregyházi RIDENS Gimnázium, Szakiskola és Kollégium kapta meg örökös kiállítás jogán.

Polgáriné Karsai Zsanett
szaktanár

„BÚJJ A BŐRÖMBE!” DIÁKSZEMMEL

Az odalátogatásunk során ténylegesen az ott tanuló diákok bőrébe bújhattunk. Nagyon tetszett, hogy az ottlétünk alatt a gyakorlatban is megtapasztaltuk azt, hogyan élnek a mindennapjaikat, vagy milyen esetleges nehézséggel kell megküzdeniük. Kipróbálhattuk, milyen vakon kutyát sétáltatni, szlalomoztunk kerekesszékkal, megismertük a jelnyelv alapjait, megismertük az autizmus sokszínűségét és bemutatták, hogy ezekkel a rendellenességekkel is lehet teljes, sikeres életet élni. A közeg nagyon befogadó és nyitott volt, több személyes történetet is hallhattunk, például egy vak fiú megmutatta, ő mire tudja használni a mobiltelefonját, egy siket lány pedig elmondta, hogy ő szívesebben él hallókészülék nélkül, mert nem akarja hallani a körülötte lévőket.

A második találkozásunk során a sérült gyerekek és pedagógusaik látogattak el hozzánk, ahol a közös legózás végeredménye egy nagy tabló lett, amin elfogadásunkat és együttműködésünket ábrázoltuk. Jó volt megélni, hogy nyitottak voltak felénk a gyerekek, és mennyire jó kezűességük van, így a tervezett időnél hamarabb fejeztük be a legópanelekből álló tablót.

Számomra a legérdekesebb az volt, hogy a diákok összeszedettek, precízek és rendezettek voltak. Akik eddig picit félve álltak a sérült gyerekekhez, a program végére sokkal nyitottabbá váltak. A legmeghatóbb pillanat számomra az volt, amikor az egyik diáknak beszéltek a pedagógusunkról, és mikor meghallotta a nevét, boldogan fordult felé, hiszen emlékezett rá. Szerintem a program során sok mindent tanulhattunk meg egymástól, és maradandó élményben lehetett részünk.

*Palotás Kitti Nóra
és Czibere Veronika*

11/c

AZ EKO GYÁR LÁTOGATÁSA

A Nyíregyházi Csemegekukorica Termelői Értékesítő Mezőgazdasági Szövetkezet marketingprogramjának köszönhetően iskolánk tanulóinak lehetősége volt végigkísérni a csemegekukorica útját egészen a termőföldtől a feldolgozott állapotig. A „Termőföldtől az asztalig” – zöldség program a szabadban kezdődött, itt a diákok a betakarítás folyamatát kísérelhették végig, előadást hallottak a csemegekukorica termesztés és a fenntartható termelés alapjairól, az uniós termékekkel szembeni követelményekről. A program végén a résztvevők szuperédes csemegekukorica konzervet kaptak ajándékba.

Diákszemmel

Egy pénteki napon az EKO gyárban jártunk, ahova azért hívtak meg minket, hogy megismerjük a kukorica konzerv készítésének folyamatát. A program egészen a kukoricaföldtől kezdve a kész termékek kézbeviteléig tartott.

A látogatás reggelén egy busz jött értünk, ami kivitt egészen mesz-

szire egy kukoricaföldre, ahol megtapasztalhattuk a termés betakarításának folyamatát, és haza is vihettünk a frissen tört csöves terményből. Ezután egyenesen a gyárba mentünk, ahol kezdésképp az ott dolgozó hölgyek elmesélték a hatvanas évektől kezdődően a cég történetét. A beszélgetés végén hajhálókat, illetve köpenyeket osztottak ki, amiket felvettünk, és elindultunk megnézni a gyártási folyamatot. Az első épületben megfigyelhettük, ahogy megszabadítják a tengerit a héjától, megtisztítják, lemorzsolják a szemeket a csőről. A második épület zajosabb volt. Itt azt mutatták be, hogy a szemek

hogyan kerülnek a tépőzárás dobozokba, azok miképp vannak felcímkézve, a szállításra előkészítve. A létesítményt elhagyva mindenki kapott egy-egy dobozzal a kukoricából, amit hazavihetett és elfogyaszthatott.

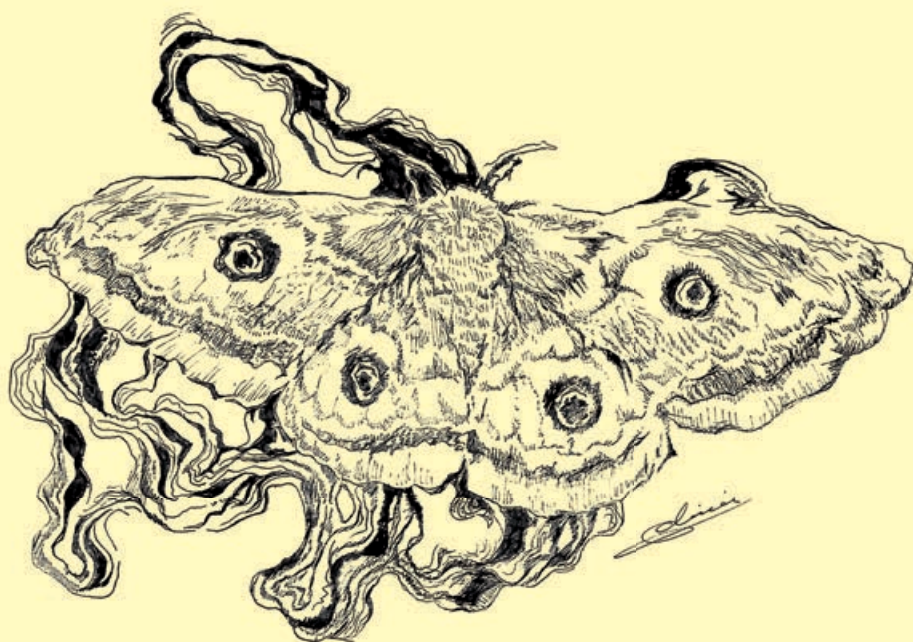
Kimondottan élvezetes volt ez a pár óra. A program után új ismeretekkel, élményekkel térhettem haza.

Natkó Csenge

10/a

BÜSZKESÉGEK

ZRÍNYIS SIKEREK

Ez a tanév sem szűkölködött programokban, rendezvényekben, tanulmányi, művészeti és sportversenyekben. Sok tanulónk vett részt iskolai, megyei, országos, illetve nemzetközi megmérettetéseken és ért el szép eredményeket. A legkiemelkedőbbeket szeretném bemutatni.

Tudomány-tanulmányok területén:

- Kovács László Mátyás 11. B osztályos tanulónk és tanára, Boros Krisztina tanárnő Brüsszelben vehették át az Európai Fordítóbizottság díját a Juvenes Translatores verseny magyar győzteseként. Magyarország legjobb ifjú fordítója és felkészítő tanára nemcsak iskolánkat, hanem az országot is képviselte.
- Kósa Máté 11. D osztályos tanulónk a Szekszárdon megrendezett 20. Neumann Nemzetközi Tehetségkutató Programtermék Versenyen a 12. helyen végzett. Segítő tanára: Gergelyné Pivarnyik Rita.
- Az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny országos döntőjében spanyol nyelvtárgyból Márton Péter 12. B osztályos tanulónk 6., Kapitány Hanna 12. D-s tanulónk pedig 26. helyen végzett. Felkészítő tanáruk: Trencsényi Anita.
- Ferencz Áron 12. D-s tanulónk az előző fordulóból 10. helyen jutott be a Kovács János Földrajzverseny döntőjébe, ahol a szóbeli forduló végeredményeként az országos 5. helyet szerezte meg. Felkészítő tanára: Tündik Tamás.
- Az Arany János Tehetséggondozó Program országos irodalmi versenyén Varga Noémi 9. AJTP/C, Jakab Ágnes 9. AJTP/C, Telegdi Írisz 9. C, Hajnal Virág Kinga 10. C, Vécsei Erika 11. C és Katona Andrea 11. C osztályos tanulók képviselték iskolánkat. A legjobb eredményt Jakab Ágnes érte el a döntőben, aki 4. lett az évfolyamában. Felkészítő tanáruk: Makrai-Papp Dóra.
- Az Arany János Tehetséggondozó Program Országos Kaposvári Informatika versenyén csapatként korcsoportjuk 1. helyén végzett Kigyósi József és Szombati Dávid (10. C) és 2. helyén Barta Petra és Riczu Márk Béla (9. AJTP/C). Szövegszerkesztés és táblázatkezelés területén Szombati Dávid két különdíjat is kapott. Felkészítőtanár: Kántorné Homolai Krisztina.
- Az Arany János Tehetséggondozó Program Országos Kecskeméti Történelem versenyén két csapatunk vett részt. A Katona Roland Henrik, Vékony Henrietta, és Beregszászi Áron (9. C) által alkotott csapat 21 indulóból 1. helyen, Barta Noémi, Illés Lea, Tóth Róza Izabella (9. AJTP/C) csapat a 12. helyen végzett. Felkészítő tanáraik: Suller Zoltán és Szűcs Róbert.
- A Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégium 10. C osztályának két csapata mérte össze tudását a többiekkel a XV. AJTP Világvándor Találkozón a Székesfehérvári József Attila Kollégiumban. A versenyszámok között reklámfilmkészítésen, színielőadáson kívül tesztírás és vitafórumon való részvétel is szerepelt. Csapataink országos 3. és 4. helyezéssel tértek haza Nyíregyházára. Felkészítő tanáruk: dr. Szilágyi László.

- A Kabay János Biológia Verseny megyei fordulójának 1. helyét Róka Eszter Lili (12. D), 2. helyét Magyar Beáta (12. D), 6. helyét Deák Ákos (12. D) nyerte meg. Felkészítő tanáruk: Siklódi-Baglyos Beáta.
- Magyar Beáta 12. D osztályos tanuló nyerte a Gregor Mendel Vármegei Genetika-verseny megyei fordulójának 1. helyét. Felkészítő tanára: Siklódi-Baglyos Beáta.
- Az iskolai szervezésű Ötvös Biológia versenyt a 12. évfolyamosok közül Róka Eszter Lili 12. D osztályos tanulónk nyerte. Felkészítő tanára: Siklódi-Baglyos Beáta.
- A MICHELIN „Együtt a jövőért”! pályázati felhívására a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégiumból két csapat jelentkezett. A Zöldben gondolkozók csapata (10. D): Czuczor Lilla, Debreceni Fanni, Kása István Mózes, Katona Blanka, Kovács Eszter, Szűcs Enikő, Tóth Petra, Vajda Indira. A Michelin csillagok (9. C): Alexa Alexandra Mercédesz, Beregszászi Áron, Horváth Mirjam, Katona Roland Henrik, Osán Zsófia, Pető Alexandra, Somogyi Zsolt, Vékony Henrietta. Mindkét csapat bejutott a döntőbe, ahol a korábban beküldött posztert kellett prezentálni, illetve egy fenntarthatóság témájú kvízben kellett remekelni. A Zöldben gondolkozók csapata a döntőben 2. helyezést ért el, és ezzel 1.000.000. forintot nyert az iskolának. A nyereményt az ő fenntarthatósági ötleteikre fordítjuk. Felkészítő tanáraik: Siklódi-Baglyos Beáta és Tisza Zsuzsanna.
- A zrínyis Riczu Zsófia (10. C-s tanuló) nyerte a Nyíregyházi Egyetem helyesírási versenyét. Felkészítő tanára: Jécsák Judit.
- A Nyitott könyv elnevezésű szépirodalmi olvasási verseny döntőjének témája magyar író- és költőnők életművének feldolgozása volt. A döntőbe jutott 6 csapat közül a mezőnytől elhúzva a Nagy Zsófia Gitta, Olasz Janka és Tóth Csenge alkotta 11. B csapata győzött. Felkészítőjük: Dr. Mercs István.
- A Nyíregyházi Egyetem Eötvös József Gyakorló Általános Iskola és Gimnáziumban megrendezett Városi orosz nyelvi csapatversenyt iskolánk megnyerte. A csapat tagjai: Molnár Csenge 10. B, Natkó Csenge 10. A, Tóth Zsombor 10. B.
- A Nyíregyházi Egyetem Eötvös József Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium által meghirdetett Országos Francia Nyelvi Tanulmányi Verseny II. fordulójába jutott: Teremi Mihály 9. A és László-Devera Kincső 9. D osztályos tanulónk.

Művészetek:

- Gödöllőn rendezték meg a Magyar Szín-Játékos Szövetség szervezésében a FARSANGI RÖGTÖNZÉSEK IMPRO-FESZTIVÁL IN MEMORIAM LENGYEL PÁL elnevezésű improvizációs verseny országos döntőjét. A Zig-Zug Pódium csapata idén került be először az országos döntőbe, és ott csodálatos teljesítménnyel a 4. helyet szerezte meg. Csapattagok: Czuczor Ramóna, Sütő Boglárka, Szilágyi Ábel és Pintér Mátyás. Felkészítő tanár: Varga Ildikó. A szinte csupa zrínyisből álló VLAMI (Vásárhelyi László Alapfokú Művészeti Iskola) csapata a véghajrában a 3. helyezést érte el. Csapattagok: Mandler Réka, Farkas Hanna, Hajnal Virág Kinga és a már „tiszteltetbéli zrínyisnek” számító Herczku Dániel. Felkészítő tanár: Mandler Mónika.

- Ágoston Ildikó tanárnő 8 diákkal készült és vett részt a «Tiszán innen, Dunán túl» megyei népdaléneklési versenyen. A kis csoport két kategóriában képviselte a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnáziumot. Eredmények: szóló ének: Rác Viktória: Bereg Náni balladája – arany minősítés, Figemadár csoport: Hajdúsági népdalok – ezüstminősítés. Tagok: Horváth Mirjam Vanessza, Rác Viktória, Riczu Zsófia, Tropa Bianka Vivien, Katona Csongor, Katona Roland Henrik, Riczu Márk Béla, Szombati Dávid.
- Nagy Zsófia Gitta 11. B-s tanuló a X. József Attila Versfesztiválon közel 1000 versenyző közt középiskolás kategóriában országos 2. helyen végzett. Felkészítő tanára: Varga Ildikó.
- Vári Panna 11. B osztályos tanuló megnyerte a Váci Mihály születésének 100. évfordulójára meghirdetett versenyt. Felkészítő tanára: dr. Mercs István. A 11. D-be járó Farkas Hanna is dobogón végzett, ő a 3. helyet szerezte meg. Ő a Vásárhelyi László Református Alapfokú Művészeti Iskola képviselőjeként vett részt a megméretésen. Felkészítő tanára: Mendler Mónika.
- Natkó Csenge Laura 10. A osztályos tanuló a Szép magyar beszéd verseny megyei fordulójában a 3. helyen végzett. Felkészítő tanára: Fábriné Estók Ágnes.
- A Víz Világnapja alkalmából a Magyar Hidrológiai Társaság és a Miskolci Egyetem által közösen kiírt „XVIII. Fotóposzter Pályázat a Vízről” című pályázaton díjazták tanulóinkat. Eredmények: hangulati kategória: Kósa Máté 1. hely, Angi Anna 3. hely, Bálint Petra 3. hely., szakmai kategória: Gaál Dorka 2. hely, Pintér András 2. hely, Juhász Ninett 2. hely, Markos József 3. hely.
- Szabó Éva Annamária 10. C, Szűcs Viktória 10. A, Pintér András 9. A, Balogh Brúnó 9. NY/D osztályos tanulóink a Bethlen Művészeti Fesztivál kamarazene versenyén 2. helyezést értek el. Felkészítő tanár: Olajos Gábor.
- „Krúdy és Váci nyomában” elnevezéssel kreatív művészeti versenyt rendeztek a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnáziumban. A középiskola és a Váci Mihály Társaság közös eseményén vármegyebeli fiatalok mérhették össze tudásukat és ügyességüket. A vers- és prózamondó kategóriában idén is iskolánk tanulója, Nagy Zsófia Gitta (11. B) végzett az első helyen. Felkészítő tanára: Dr. Mercs István.
- A „Szép magyar beszéd” verseny iskolai fordulójának helyezettei:
  1. Fejes Milán 10. A (Felkészítő: Fábriné Estók Ágnes)
  2. Natkó Csenge 10. A (Felkészítő: Fábriné Estók Ágnes)
  3. Horváth Mirjam 9. C (Felkészítő: Jécsák Judit).
- A 9. évfolyamosok tehetségkutató szavalóversenyének végeredménye:
  1. Szilágyi Ábel 9. NY/D
  2. Komlósi Zara 9. AJTP/C
  3. Tóth Barbara 9. NY/D

Sport:

- Kiss Marcell 12. C-s tanuló a Görögországban megrendezett 15. SKDUN Világ-bajnokságon shotokan karate sportágban 3. helyezést szerzett.

- Görögországban a shotokan karate sportág utánpótlás világtornáján Szanyi Viktória 9. C osztályos tanulónk 2. helyezést ért el.
- Kerülő Kada Márk 12. B osztályos tanulónk grappling sportágban NoGi és GI kategóriában aranyérmes lett az országos válogatón, így kijutott Kazahsztánba a világbajnokságra. Edzője: Halász Dávid, aki szintén zrinyis diák volt.
- Szlávik Ádám 10. D osztályos tanulónk a Tollaslabda Országos Diákolimpia Döntőjében 3 helyen végzett. Edzők: Jakabné Keul Andrea, Gönczi Andrea.
- 2024. április 19-21. között a 9. C osztály sportfesztiválon vett részt Bonyhádon. Egyéni sportok tekintetében Katona Roland Henrik sakk kategóriában és Nagy Réka Fruzsina céllövészetben 2. helyezést ért el. Női röplabdában és fiú labdarúgásban egész napos küzdelmek után mind a két csapatunk 6. helyezést szerzett. Felkészítő tanáraik: Rácz Gábor és Suller Zoltán.
- A sakk diákolimpia körzeti döntőjében a Zrínyi fiú csapata 3. helyen végzett. Csapatok: Laskai Gábor, Szentpáli-Gavallér Gábor Attila, Gerda Zalán, Lengyel László. Segítő tanár: Kanyuk Jánosné. A megyei sakk diákolimpián iskolánk tanulói közül Laskai Gábor arany-, Szentpáli-Gavallér Gábor bronzérmes szerzett, Uri István pedig a 4. helyen végzett. Városi sakk diákolimpia eredményei: Szentpáli-Gavallér Gábor (10. C) 1. hely, Uri István (10. C) 3. hely.
- Az Országos Diákolimpia Debrecenben megrendezett elődöntőjét erős mezőnyben tisztesen helytállva a 9. helyen zárták a zrinyis tornász lányok. Csapatok: Kovács Eszter, Sziszák Nóra, Szücs Viktória, Tóth Petra, Zsiros Dóra. Felkészítő testnevelő: Szabóné Kovács Gyöngyi.
- Diákolimpia női torna megyei fordulóban született eredmények: csapat: 3. hely (Kovács Eszter, Papp Dorina, Sziszák Nóra, Szücs Viktória, Tóth Petra, Zsiros Dóra) egyéni összetett: 5. hely (Sziszák Nóra), talaj: 4. hely (Szücs Viktória). Felkészítő testnevelő: Szabóné Kovács Gyöngyi.
- Leány tornászcsapatunk a Kisvárdán megrendezett Besi Kupán 5. helyen végzett. Csapatok: Sziszák Nóra, Tóth Petra, Szücs Viktória, Kovács Eszter, Papp Dorina, Zsiros Dóra. Felkészítő testnevelő: Szabóné Kovács Gyöngyi.
- A megyei atlétikai diákolimpián a zrinyis lányok távolugrásban 2. helyen végeztek. Csapatok: Hegedűs Zorka, Farkas Hanna, Tóth Melinda, Virányi Regina, Gyurkovics Kíra. Fiú távolugróink és a svédváltósok is szépen teljesítettek: Filetóth Bontond, Turán Levente, Pintér András, Török Gyula, Berencsi Panna, Sallai Lilla, Bakti Janka, Tiszai Kíra, Komáromi Dávid, Varga Csanád. Kísérő testnevelő: Szabóné Kovács Gyöngyi.
- Az idei nyíregyházi Városi Sportgálán több mint hetven díjat adtak át azoknak, akik 2023-ban sikeresen szerepeltek országos vagy nemzetközi versenyeken. Iskolánk tanulói közül ketten is részesültek az elismerésben „A jövő reménységei – utánpótlás kategóriában”: Hegedűs Zorka egyéni versenyzőként (atlétika, távolugrás), Trencsenyi Zoltán pedig csapatjátékosként (kézilabda, Nyíregyházi Sportcentrum).
- Török Gyula 9. A osztályos tanulónk a diákolimpia mezői futás sportágában megyei 2. helyen végzett. Testnevelője: Varga Ildikó.

- A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kollégiumok XVII. Asztalitenisz Versenyén kollégiumunkat Konczos Zalán, Riegel Erik Áron és Kiss Marcell képviselte. Mindhárman 12. C osztályos tanulók. Konczos Zalán megyei 3. helyezést ért el.
- A zrinyis kézilabdázó fiúk Molnár Zoltán tanár úr vezetésével megszerezték a megyei bajnokság első helyét. Az országos döntőben 11-ek lettek. Csapattagok: Banga Nándor 9. D, Fazekas Dániel 9. D, Hegyes Vilmos 12. D, Kupferschmidt Balázs 11. D, Müller Mihály 11. C, Sánta Sándor 11. C, Sarkadi Botond 10. D, Turán Levente 12. C.
- A kézilabda diákolimpia „A” kategóriájában megyei 3. helyezést értek el: Turán Levente 12. D, Melich Marcell 9. A, Molnár Balázs 9. D, Szónok Bálint 10. D, Trencsényi Zoltán 9. A, Kupferschmidt Balázs 11. D, Deák Ákos 12. D, Pócsik Ábel 12. D, Hegyes Vilmos 12. D, Riczu Márk 9. AJTP/C. Felkészítő testnevelő: Molnár Zoltán.
- A „Mozdulj középiskolás” kézilabda tornán 2. helyet szerzett csapat tagjai: Kupferschmidt Balázs 11. D, Melich Marcell 9. A, Molnár Balázs 9. D, Trencsényi Zoltán 9. A, Szónok Bálint 10. D, Hegyes Vilmos 12. D, Deák Ákos 12. D, Müller Mihály 11. C, Riczu Márk 9. AJTP/C. A legjobb kapus: Riczu Márk lett. Testnevelő: Molnár Zoltán.
- A „B” kategóriás röplabda diákolimpia megyei döntőjében a zrinyis lányok az első helyezést szerezték meg. Országos döntőben 11. helyen zártak több, mint 400 csapatot megelőzve.
- Leány röplabdásaink az „A” kategóriás megyei diákolimpia döntőjében 2. helyezést értek el. Felkészítő testnevelő: Rácz Gábor
- Fiú röplabdásaink az „A” kategóriás megyei diákolimpia döntőjében méretették meg magukat, ahol másodikkak lettek. Felkészítő testnevelő: Rácz Gábor
- Hegedüs Zorka 9. B osztályos tanulónk a Magyar atlétikai bajnokságon vett rész Pécsen U16 kategóriában (a Nyíregyházi Sportcentrumot képviselve), ahol magyar bajnok lett ötösugrásban és bronzérmes távolugrásban. Edzői: Bakosiné Szenczi Erika és Bakosi Béla.
- A Haditorna Verseny vármegyei döntőjében 28 csapatból a zrinyis fiúk 5., a lányok 20. helyen végeztek. Csapattagok: Pócsik Ábel, Turán Levente, Balogh Bence, Müller Mihály, Tiszai Kíra, Tapasztó Dóra, Szalka Melinda, Szombati Zsanett.
- Laskai Gábor 9. D osztályos diákunknak a Rotary Club Nyíregyháza Egyesület Talentum programjának díjazottja lett sport kategóriában (sakk).

Valamennyi eredményhez szívből gratulálunk!

Nagy Andrea Ibolya
igazgatóhelyettes

Felhasznált forrás:

Nyíregyházi Zrinyi Ilona Gimnázium és Kollégium | Nyíregyháza | Facebook (2024.04.11–23.)

BESZÉLGETÉS KOVÁCS LÁSZLÓ MÁTYÁSSAL ÉS A FELKÉSZÍTŐ TANÁRÁVAL, BOROS KRISZTINA TANÁRNŐVEL

- **Hogyan értesültetek a versenyről?**

Boros K.: A Juvenes Translatores versenyfelhívását igazgató úr juttatta el a nyelvi munkaközösségekhez szeptemberben.

- **Mi volt a megmérettetés menete?**

Boros K.: Első körben regisztrálni kellett az iskolát a versenyre. A regisztráció után sorsolással döntötték el, hogy a jelentkezők közül melyik 21 intézmény vehet részt, ugyanis a szabályok szerint minden uniós tagország csak annyi iskolát nevezhet, ahány képviselőt delegál az Európai Parlamentbe.

Maga a verseny tulajdonképpen nagyon egyszerűen zajlott. A diákoknak regisztrálniuk kellett a versenyplatformra, ahol a képernyő egyik felén a forrásszöveg jelent meg, a másik felére pedig a fordítást kellett írniuk. 2 óra állt rendelkezésükre a fordításra, amelyhez nyomtatott vagy elektronikus szótárat is használhattak, de fordítástámogató szoftvert vagy AI-t nem. A szabályok szerint bármelyik uniós nyelvről bármelyik másik uniós nyelvre fordíthattak.

A múlt és a jelen találkozása. A képen Boros Krisztina tanárnő és Kovács László Mátyás mellett látható még tanárnő volt tanítványa, Jakab Enikő egykori zrínyi diák is, aki jelenleg a Luxemburgi Fordítóirodán dolgozik

- **Mennyire volt jelentős ez a verseny?**

Boros K.: A verseny jelentőségét részben a nemzetközi jellege adja, hiszen az összes EU tagország diákjai részt vesznek rajta, és minden országból csak a legjobb fordítást benyújtó diákot hívják meg a brüsszeli díjátadóra. A másik fontos tényező az, hogy a pályamunkákat az Európai Bizottság Magyar Nyelvi Osztályának fordítói bírálták el.

- **Milyen volt a mezőny?**

Boros K.: A mezőny további résztvevőiről sajnos nem tudunk, csak annyit, hogy a Zrínyiből egy további tanuló, Lipécz Eszter 12.B osztályos tanuló spanyol nyelvről magyarra történő fordításáért elismerő oklevelet kapott. (Eszter felkészítő tanára Trencsényi Anita tanárnő volt.)

- ***Lehetett-e számítani Matyi győzelmére?***

Boros K.: Matyi tehetsége és kreativitása kiemelkedő, de őszintén szólva én magam is meglepődtem, hogy a bírálók is ilyen nagyra értékelték a teljesítményét.

- ***Minek köszönhető Matyi sikere?***

Boros K.: Matyi sajátos stílusa, humora és látásmódja már a gyakorlás során megmutatkozott, és éppen ez volt az, ami a győzelmet meghozta neki. Bátran nyúlt a forrászöveghez, és a magyar nyelvű fordítása igen magas nyelvi minőséget képviselt, amit a bírálók külön kiemeltek.

- ***Mire érdemes egy fordítási feladat kapcsán odafigyelni?***

Boros K.: Az ilyen köznyelvi vagy irodalmi jellegű fordításoknál a legfontosabb dolog az, hogy nem kell, nem szabad szó szerint ragaszkodni az eredeti szöveghez. Inkább a szöveg hangulatát és stílusát kell megragadni, természetesen a lényegi tartalmának megőrzése mellett.

- ***Matyi! Milyen volt a szöveg, amellyel dolgoznod kellett? Milyen nehézségekbe ütköztél a fordítás során?***

Kovács L. M.: Így közel fél év múltán csupán meglehetősen ködös benyomásokat áll módomban előteremteni emlékezetem feneketlen bugyraiból, ám mindenesetre az első olvasást követő, már-már vészjósló gondolat még könnyűszerrel emberi szavakra fordítható állapotban leledzik ott: „Ez gyanúsán egyszerű (a felkészülés során látottakhoz képest), a – hogy úgy mondjam – *fűszerezése* még rám vár.” A folyamatot azért természetesen képes volt némi botladozásra bírni egy-két tényező, ezek – véleményem szerint – fordításomban könnyedén tetten érhetőek: Ilyen esetekben a probléma áthidalását rendszerint egy-egy a szöveghűség feltétlen híveit kétségkívül erőteljesen megbotránkoztató húzásban véltem megpillantani, példának okáért a rímelni hivatott alcím, avagy a valamilyen oknál fogva mindenki kedvence: „Erős Pista”.

- ***Milyen tapasztalatokkal gazdagodtál?***

Kovács L. M.: Maga a feladat megoldása – megérzésem szerint – nem feltétlen csiszolt képességeimen vagy gondolkodásomon, viszont az eredmény kihirdetése önmagával egy számomra hatalmas és – úgy vélem – megosztásra méltó meglepetést hozott: Hihetetlen, hogy mennyi minden elfér „fordítás” címszó alatt. Így visszatekintve igazán kíváncsivá tesz: Vajon mit bírt volna még el a papír? Illetve mit a bírálók?

- ***Kinek ajánlanád a jövőben a versenyt?***

Kovács L. M.: Én bárkinek tudom javasolni, akinek kínálkozik rá lehetősége. Az idei év győzteseinek csoportja meglátásaim szerint határozottan színes személyiség-összetételűre sikeredett, persze – nem kifejezetten nagy meglepetés – többségét a nyelvek iránti erős érdeklődése vetette Brüsszelig – ugyan nem feltétlen mindenkit.

A kérdéseket az évkönyv szerkesztői állították össze

MATYI BRÜSSZELBEN

A fáradtságos munka gyümölcse magába foglalt egy háromnapos brüsszeli kiruccanást. Méltatom egy megjegyzésre, hogy a díj átvétele nagyobb gonddal jár (szerény véleményem szerint), mint az arra való érdem bizonyítása.

E három nap közül az első túlnyomó részében az odautazással telt. Annak végeztével, érkezésünket és szállásfoglalásunkat rövid idővel követően a „Welcome drink” programon (Úgy tapasztaltam, sokakat érdekel: A szervezők – úgy-

mond – nem reagáltak túl a nevezés egyik kulcsfontosságú feltételét: A tizenhétéves kort.) lehetőség adódott megismerkedni a másik huszonhat országgyőztessel, valamint kíséretükkel.

Másnap az Európai Bizottság üléstermében ünnepélyes keretek között, nagyméltóságú kezek megrázásával kísértén sor került a díj átvételére, és az e feledhetetlen pillanatot megfeledhetetlenítő fényképezkedésre. Találkozhattam az Európai Fordítóiroda Belgiumban, illetve Luxemburgban működő magyar fordítóival – nem mellesleg egyébként éppen ők választottak engem. Nagy vágyam akkor éhségem csillapítása volt (ezt, tisztán emlékszem, közöltem is a magyar fordítók osztályvezetőjével felelően „Hogy vagy?” kérdésre), és szerencsére még ott adódott minderre alkalom. Azután múzeumlátogatást tettünk az Európai Történelem Házába. Rövid szünet után vacsora gyanánt a görög

kultúra konyhai oldalával volt szerencsénk ismerkedni, majd a többi ifjú fordítóval tartva, egy a hivatalos városnézés program hiányát pótolni célzó rövid sétán vettem részt, mely Brüsszel főterére vezetett.

Harmadnapon a program részeként az Európai Bizottság brüsszeli fordítóirodáját, illetve a fordítók munkáját tekintettük meg, utóbbit a mi kis magyar csapatunk magyar demonstrációval. A fordítók

már készen is voltak próbára tenni képességeimet, ám első meglátásom közlése után bizonyossá vált, hogy komoly fegyelmet igénylő munkakörűkhöz kissé rakoncátlan a fantáziám. Végezetül, meguzsonáztatásunkat és a könnyes búcsút követően, már csak a hazajutás feladata maradt ránk – végül abban sem vallottunk kudarcot.

Kovács László Máttyás
11/b

MICHELIN – EGYÜTT A JÖVŐÉRT KLÍMA FRESKÓ POSZTERPÁLYÁZAT – KIÁLLÍTÁS

Április 20-án részt vettünk a Michelin Hungária KFT. által meghirdetett Klíma Freskó pályázatának döntőjében, amire előzetesen nyolcan jelentkeztünk az osztályból.

Korábban részt vehettünk egy játékos fejlesztő programon február 13-án, ahol a Michelin-től jött hozzánk két tréner és bevezetett minket az ok-okozati tényezőkbe a klímaváltozással kapcsolatban. A későbbiekben egy posztert kellett készítenünk különböző fenntarthatósági ötletekkel, amiket az iskolában valóra tudunk váltani. Összesen 9 különböző módot találtunk arra, hogyan lehetne a Zrínyi fenntarthatóbb iskola.

Sikerült továbbjutnunk, így egy a témához kapcsolódó vetélkedőn kellett részt vennünk, ahol prezentáltuk az ötleteinket a zsűri és még sok más ember előtt, akik eljöttek erre az eseményre. Az eseményt a VMK-ban rendezték meg, ami teljesen nyitott volt a nyíregyházi közönség előtt.

A kvíz elején nagyon idegesek voltunk, hiszen nem tudtuk, mire is számítsunk pontosan. Kihívtak minket a nagyszínpadra négy másik bejutott csoporttal együtt. 15 kérdésre kellett azonnal válaszolnunk egy tableten keresztül. A kérdések a februári programon szerzett tudásunkon alapultak. Az idegesség mellett nagyon jó volt az atmoszféra, a műsorvezető végig segített nekünk a jókedvünket fenntartani, profizmusával oldotta a feszültséget. Az eredményhirdetés után volt pár percünk felkészülni a prezentációra. Mindannyian nagyon izgultunk, de megérte, hiszen a teljesítményünk kimagasló volt. Mindannyiunknak volt része a bemutatásban, és igen nagy dicséretet kaptunk a zsűritől, amiben a Michelin vezetője és több más szakmailag elismert ember is jelen volt.

Végül 2. helyezést értünk el, így 1.000.000 Ft-ot nyertünk az iskolának, amit az általunk kitalált fenntarthatósági ötleteink megvalósítására fordíthatunk. A verseny számunkra egy hatalmas élmény volt, nagyon büszkék vagyunk a csapatunkra!

A sok idegesség és szorongás a verseny során teljesen elmúlt a nap végére, amit egy pizzával ünnepeltünk. Erre a Michelin vendégei voltunk, a pizzát a Michelin Guide Bib Gourmand díjas Anyukám Mondta Étterem szolgáltatta.

Csapattagok:

Czuczor Lilla • Debreceni Fanni
Kása István Mózés • Katona Blanka
Kovács Eszter • Szűcs Enikő
Tóth Petra • Vajda Indira

Felkészítő tanáraik:

Siklódi-Baglyos Beáta
és Tisza Zsuzsanna

Vajda Indira 10/d

SPANYOL OKTV

A SIKER KULCSA

A 2023/24-es tanévben iskolánk két diákja is kimagasló eredményt ért el az OKTV-n spanyol nyelvből, mellyel az ország „legjobb spanyolosaihoz” tornázták fel magukat. Kapitány Hanna, 12. d osztályos tanuló, aki a spanyolt második idegen nyelvként tanulja iskolánkban 26. helyezést, Márton Péter, 12. b osztályos spanyol nyelvi tagozatos diákunk pedig 6. helyezést ért el. Méltán vagyunk büszkéek rájuk. De mi a siker kulcsa? Tapasztalataikat, gondolataikat megosztották velünk:

Márton Péter, 12. b

A latin zenék melodikus, pezsgő hangulati világa egészen korán megszerettette velem a spanyol nyelvet, ezért a nyolcadikos felvételi során egy percig sem volt kétséges, hogy a spanyol tagozatot jelölöm meg az első helyen. Az évek múltán a spanyol egyre jobban a szívemhez nőtt, ami arra ösztönzött, hogy mélyebben elmerüljek a spanyolajkú országok hagyományainak, nyelvjárásainak sokszínű világában. A tanulás során az első nagyobb mérföldkövet a középfokú nyelvvizsga megszerzése jelentette, ami önbizalommal és pozitív gondolatokkal töltött el a nyelvtanulás folytatását illetően.

Azt hiszem, a malagai utazásunk koronázta meg az elmúlt négy év tanulmányait. Az andalúz atmoszféra és a feledhetetlen élmények tovább növelték bennem a nyelv iránti szeretetet. Úgy gondolom, hogy az OKTV sikerét az évek során megszerzett pozitív tapasztalataim összességének köszönhetem, valamint Trencsényi Anita tanárnőnek, aki latinos temperamentumával, izgalmas tanóráival, lelkiismeretes segítségével és odaadásával nagyban hozzájárult ehhez az eredményhez. Azt hiszem, tanárnő tantárgya iránti el nem múló szenvedélye és érdeklődése csodálatra méltó, rengeteget tanultam tőle, amiért mindig hálás leszek neki.

Kapitány Hanna, 12. d

Számomra már a középiskola kiválasztásánál fontos szerepet játszott a családi hagyományok folytatása mellett, hogy a Zrínyiben magas szinten folyik a spanyol nyelv

oktatása. Mindig is különlegesnek találtam a spanyol nyelvet, de kezdetben a szép, ritmikus hangzásán kívül nem tudtam róla semmit.

Amikor elkezdhettem spanyolul tanulni, azonnal a nyelv dallamossága és az egyedi spanyol kultúra szerelmese lettem. Már a tanulmányaim legelején tudtam, hogy a spanyol számomra több, mint egy második idegen nyelv, több mindent szeretnék kezdeni vele: nyelvvizsgát szerezni és elindulni az OKTV-n is. Először 11. osztályosként próbálkoztam meg az OKTV versennyel, de akkor még nem sikerült a továbbjutás. Az igazi áttörés az idei tanévben történt, amikor is sikerült bekerülni a második fordulóba, majd a legnagyobb öröömökre a döntőbe is. Természetesen nagyon sokat készültünk a versenyre. A tanórákon és a plusz órákon szorgalmasan beszéltük át Anita néniével a témákat és gyakoroltunk az előző évi feladatsorok segítségével. De nagyon nagy szerep jutott az önálló tanulásnak is. Próbáltam a mindennapi teendőim a lehető legtöbb pillanatába beilleszteni a spanyol nyelvet. Iskolába menet nem zenét, hanem spanyol podcastokat hallgattam reggelente, angol helyett spanyolul olvastam könyveket és néztem sorozatokat. Mindennek meglett az eredménye; az OKTV-n a 26. helyezést sikerült megszereznem.

Természetesen szeretném tovább folytatni a spanyoltanulást, mivel tudom, hogy van még hova fejlődnöm. Nagy álmom, hogy szerezzek egy Dele-típusú nyelvvizsgát és remélem, hogy a jövőben lesz lehetőségem Spanyolországba ellátogatni és ott hosszabb-rövidebb ideig tanulni is.

Mindenkinek ajánlom a spanyol nyelvet, aki egy különleges kultúrával rendelkező, nem gyakran beszélt nyelvet szeretne megtanulni. Talán jó tanácsként azt tudom mondani, hogy mindenki próbálja meg megtalálni a számára legmegfelelőbb tanulási módot, történjen ez akár hagyományos módszereken, könyveken, filmekben, dalokon keresztül! Ami a legfontosabb, hogy sose adjuk fel az álmainkat és merjünk értük tenni.

Trencsényi Anita

szaktanár

Márton Péter és Kapitány Hanna

12. b és 12. d

ÚJABB SIKEREK KECSKEMÉTEN

Az Arany János Tehetséggondozó Program iskolai évtizedek óta rendeznek különböző programokat, versenyeket, ahol az AJTP-s gyerekek előszeretettel vesznek részt. Ide sorolható a Kecskeméti Katona József Gimnázium által megszervezett országos történelem verseny is, melyen az előkészítő évfolyamok és a 9. évfolyamok 3-3 fős csapatokkal vehetnek részt. A verseny témája minden évben más és más. A versenyzőknek bőséges szakirodalmat kell feldolgozni, tudásukat elmélyíteni, hogy a képektől kezdve idézeteken, térképeken, keresztül az apró betűs részeket is tudják a megmérettetésre. A feladatokat több fordulón keresztül kell megoldaniuk, ahol lehet vaktérkép, fogalom, személy, esemény, idézet, hadtörténet, politika, képfelismerés, vagy éppen a kor kultúrája a kérdés. A verseny legizgalmasabb része a szóbeli, az úgynevezett „villámkérdések” rész, ahol egy-egy jó válasszal, illetve a rablásokkal hatalmas előnyt lehet szerezni.

Az idei megmérettetés 2024. április 15-16 között zajlott. Az első napon a jó időt kihasználva a városházát tekintettük meg a nem rég nyílt interaktív kiállításával együtt, ahol megismertük a város történetét. Ezután elmentünk a Leskowsky Hangszergyűjteménybe, ahol érdekesebbnél érdekesebb hangszereket mutattak be nekünk, majd tettünk egy sétát Kecskemét központjában. Az este még a fontosabb évszámok, fogalmak átnézésével és pihenéssel telt. Másnap zajlott a verseny a gimnázium dísztermében. Idén 21 csapat vett részt, köztük a Zrínyi is két csapattal. Erdélyt kaptuk témának, melynek keretében megismerhettük az összes erdélyi fejedelmet, és az egész korszakról átfogó ismereteket szerezhettünk. Felkészülésünkhöz segítségül szolgált az idei év eleji Erdélyben megrendezett külföldi AJTP programhétvégénk is.

Iskolánk minden évben két csapattal indul, akik alapos felkészülésben részesülnek. Az idei előkészítő évfolyamos csapat tagjai: Illés Lea, Tóth Izabella Róza és Bartha Noémi, akik 12. helyen végeztek, felkészítő tanárunk Szűcs Róbert kollégiumi igazgató úr volt. A 9. évfolyam csapatában én is helyt álltam Beregszászi Áronnal és Katona Roland Henrikkel együtt, akikkel együtt elhoztuk az 1. helyezést Suller Zoltán tanár úr lelkiismeretes munkájának köszönhetően. A verseny győzteseként minket ért az a megtiszteltetés, hogy a következő évre kiválasszuk a verseny témáját, amely így jövőre az Anjouk kora lesz.

Nagyon élveztük az utazást, illetve az ott eltöltött időt, Katona és Csáki igazgató úr vendégszeretetét. Ezúton is megköszönöm felkészítő tanáraink áldozatos munkáját, valamint sok sikert kívánunk a következő években résztvevő diákoknak!

Vékony Henrietta 9/c

KÁRPÁT-MEDENCEI HUNGARIKUM VETÉLKEDŐ

Csapatunkkal – Balázi Blanka, Kovács Ketrin, és Nagy Petra – illetve a felkészítő tanárunkkal, Máté Zoltánnal 2023. novemberében jelentkeztünk a Kárpát-medencei hungarikum vetélkedőre, amelynek elődöntője és döntője 2024. április 24-25-én, Laki-teleken került megrendezésre.

A versenyre jelentkezés feltétele egy feladat-sor megoldása volt. Ezt a csapatunkkal sikeresen teljesítettük. A második fordulóban már jóval bonyolultabb feladatunk volt. Készítenünk kellett egy prezentációt egy általunk kiválasztott hungarikumról. A mi választásunk a Beregi Keresztszemes Hímzésre esett. Emellett egy képzeletbeli újság címlapját kellett elkészítenünk egy olyan értékről, amelyről úgy gondoljuk, már rég a Hungarikumok Gyűjteményében lenne a helye. Ez az általunk választott érték Nagykálló, illetve a Kállay kettős tánc lett. A prezentációkhoz és címlapunkhoz anyagokat kellett gyűjtenünk, ennek érdekében első körben Vásárosnaményba, a Beregi Múzeumba indultunk, ahol ehhez megfelelő segítséget tudtak nyújtani. Ezek után Nagykállóba vezetett az

utunk, ahol megismertük a város történelmét, illetve a Kállay kettős tánc kialakulásának körülményeit. Később visszatértünk a városba, ahol a helyi hagyományörző egyesület elnöke, Plajosné Erdei Anita megtanított nekünk néhány egyszerűbb lépést a Kállay kettős néptáncból, hiszen erre a döntőben még szükségünk volt. Az elődöntőben azt a prezentációt kellett bemutatnunk, amelyet a második fordulóra már elkészítettünk, a döntőre viszont egy nemzeti értékről kellett bemutatót készítenünk. Ez az érték a mi esetünkben a Kállay kettős tánc volt. Rengeteget tanultunk, készültünk a megmérettetésre, így lassan elérkezett az elődöntő időpontja is. 24-én már reggel elindultunk a verseny helyszínére, Laki-telekre. Érkezés után elfoglaltuk a szállásunkat, nemsokára pedig

kezdetét vette a vetélkedő. A 16 elődöntőbe került csapatot két részre osztották. A csapatok első fele a prezentációkat mutatta be, míg a másik része az elméleti feladatokkal kezdte. Mi az első csoportba tartoztunk. Sikeresen előadtuk a bemutatónkat, majd a mi csoportunk indult teljesíteni az elméleti feladatot. Rendkívül magabiztosak voltunk, ezt pedig az eredményhirdetés is bizonyította, hiszen a feladatsort hibátlanul töltöttük ki, így a bejutó 12 csapatból második helyen jutottunk tovább a másnap megrendezésre kerülő döntőbe. Este még elgyakoroltuk a bemutatónkat, majd végül elaludtunk. Másnap reggel összekapakoltunk, és kiköltöztünk a szállásunkról. A reggeli elfogyasztása után még volt egy kis időnk felkészülni a döntőre, átvettük a népi ruháinkat, majd bevonultunk a terembe. Itt már a 12 csapatot nem választották ketté, egymás után mindenki előadta a prezentációját, és egyszerre töltöttük ki az elméleti feladatsort. Egy fél óras szünetet követően került sor az eredményhirdetésre. A feszültség tapintható volt a teremben, minden arcon izgalom és reménykedés volt látható. A csapatok neveit a 12. helyezéstől kezdve sorolták fel, mi egymás kezét szorítva reméltük, hogy a lehető legjobb helyen mondják ki a nevünket, de sajnos ez nem így történt. Végül a 4. helyen végeztünk.

Számunkra ez nagy csalódás volt, hiszen az elméleti feladatokat mindkét alkalommal hibátlanul teljesítettük, az előadásainkba pedig minden tőlünk telhetőt beleadtunk, de sajnos ezeket lepontozták. Kissé letörtten, csalódottan indultunk vissza a kollégiumba, ahol ennek ellenére is nagy büszkeséggel fogadtak minket.

Nagy Petra Hanna

9. AJTP/C

FRANCIA–NÉMET QUIZ

A Goethe Intézet és a Francia Intézet által szervezett francia-német vetélkedőn vettek részt 10.-es és 11.-es diákjaink. A diákok 4 fős csapatokra osztva francia és német nyelven válaszoltak a francia és német kultúrával és gasztronómiával, nyelvekkel, földrajzzal, történelemmel és az Európai Unióval kapcsolatos kérdésekre.

A 11. B osztályból hat csapat, a 10. B osztályból egy csapat vett részt a quiz-ben.

Felkészítő tanárok: *Kajatinné Pogácsás Edit* és *Mátyás Judit*

SIKEREK AZ ATLÉTIKÁBAN

Nyíregyházán idén is megrendezték a Városi Sportgálát, ahol több mint hetven díjat adtak át azoknak, akik 2023-ban sikeresen szerepeltek országos vagy nemzetközi versenyeken. Iskolánk tanulói közül ketten is részesültek az elismerésben „A jövő reménységei – utánpótlás kategóriában”: Hegedüs Zorka egyéni versenyzőként (atlétika, távolugrás), Trencsényi Zoltán pedig csapatjátékosként (kézilabda, Nyíregyházi Sportcentrum).

Hegedüs Zorka és Trencsényi Zoltán

INTERJÚ HEGEDÜS ZORKÁVAL

• *Mióta sportolsz?*

Már bölcsődés korom óta érdekelnek különböző sportágak, és életem során már rengetegfélét ki is próbáltam. Először néptáncolni kezdtem, amit egészen általános iskola ötödik osztályáig űztem. Szintén kiskoromban tanultam meg úszni. 5 éven keresztül jártam az Aquaba, amelyet nagyon szerettem. Mindemellett az általános iskola volt még az a helyszín, ahol az atletizálással kezdtem el foglalkozni. Ez a tevékenység nagyon megfogott engem, így a szüleim el is vittek egy edzőhöz, akinél a mai napig edzek. Elmondhatatlanul szeretem az atlétikát, és mivel ezt a sportot választottam, minden más mozgásról le kellett mondanom.

• *Mikor kezdted el atletizálni?*

Az általános iskolámban minden héten két atlétika edzést tartottak délutánonként. Másodikos voltam, amikor életem első edzésén részt vettem. Nagyon hamar ráéreztem, és mivel édesapám úgy látta, hogy tehetségem is van hozzá, amellet, hogy nagyon tetszik nekem ez a sport, elvitt egy egyesületbe, ahol edző mellett fejleszthettem magam. Rendszeresen kezdtem oda járni, majd egy idő után leigazoltak. Azóta is atletizálok, és még a jövőben is szeretném folytatni. Úgy gondolom, jó döntés volt ezt a sportot választani!

• *Miért ezt a sportágot választottad?*

Az iskolás éveim elején úsztam, néptáncoltam és atletizáltam is egyszerre. Az edzésekről edzésekre való járás nagyon sok időmet és energiámat felemésztette. Tudtam, hogy ezeket egyszerre nem folytathatom, főleg, ha komolyabb szintet akarok elérni.

Atlétika edzésre az első órától kezdve nagyon szerettem járni, így, amikor választanom kellett az általam végzett sportágak közül, tudtam, hogy ez az, amit mindenféleképpen csinálni szeretnék. Sikereim voltak benne. Nagyobb célokat tűztem ki magam elé a jövőre nézve, amelyeket el szeretnék érni. Az edzőm mindenben segít nekem, a kisebb-nagyobb hullámvölgyeimben is. Rendkívül kedves, emellett a munkájához is nagyon ért. Igaz, hogy az atlétika egy egyéni sport, ám számomra a csapattársaim nagyon fontosak. Támogatjuk, valamint átérezzük egymás bűját-baját. Egy összetartó kis közösség vagyunk, akik egymás által még jobban tudnak fejlődni. Az atlétika számomra minden nap ad egy löketet. Ha rossz kedvem van, mindig jobban érzem magam egy edzés után. Mindig kikapcsol, sőt még tanulni is jobban tudok utána.

- ***Melyik volt számodra a legemlékezetesebb verseny, és miért?***

Számomra mindegyik verseny emlékezetes, hiszen mindenből tanulok valami újat, és ezeken az eseményeken a hangulat is mindig nagyon jó, ami csak plusz pont. Az eddigi összes versenyemre nagyon jól emlékszem. Mégis, azt mondhatom, hogy egy verseny emlékezetessége az elért helyezéstől függ leginkább. Életem eddigi legemlékezetesebb versenye a tavaly február elején megrendezett Fedettpályás Atlétikai Magyar Bajnokság volt, ugyanis ekkor szereztem két aranyérmet távolugrásban és ötösugrásban, illetve egy bronzérmet 4x200-as váltóban. Ezelőtt a verseny előtt már szereztem aranyérmet magyar bajnokságon, de azon a februári versenyen azt éreztem, hogy nagyon jó formában vagyok és, hogy akkor értem el a legjobb eredményeket. Ebben az évben is számos versenyen vettem részt, amelyen rengeteg érmet gyűjtöttem. Nagyon remélem, ez így is marad, hiszen most fog kezdődni a versenyszezon.

- ***Mik a céljaid a jövőben?***

Az évek során egyre jobb és jobb szeretnék lenni, valamint az egyéni csúcsaimon is javítani akarok. A céljaim között szerepel még az Ifjúsági Európabajnokság, meg a hozzá hasonló nagyobb nemzetközi versenyek. A legfőbb célom viszont az Olimpia és a Világ-bajnokság, viszont az ezekhez vezető út nagyon nehéz, de én ennek ellenére is mindent megteszek, hogy ez valóra váljon.

- ***Milyen fontos lecké(ke)t tanultál a versenyeken, illetve a felkészülési időszakban?***

Számomra a legfontosabb lecke az az, hogy akkor se omoljak össze, ha valami nem úgy sikerül, vagy esetleg ki kell hagynom egy szezont amiatt, mert lesérültem. Az egészség a legfontosabb, és bármilyen nagy is egy sérülés, egy idő után felépülsz, és minden lehet a régi. Ha azt szeretném, hogy a jövőben ne legyen probléma egy sérülés, akkor muszáj pihentetnem azt, mivel, ha ráedzel, csak rosszabb lesz, és még hosszabb időbe fog telni a felépülés. Egy másik fontos tanulság az, hogy mindig el kell hinnünk, hogy képesek vagyunk megcsinálni. Nem szabad úgy hozzáállni, hogy úgyse fog menni vagy, hogy a többiek jobbak, mint én. Mindig magabiztosan kell odaállni a rajthoz! Sosem szabad ráizgulni egy versenyre, hiszen ezáltal a teljesítmény romolhat. Minden edzést úgy kell végigcsinálni, mintha versenyen lennél. Csak ezzel érhetjük el, hogy a versenyen is a maximumot hozzuk ki magunkból. A nyújtás is nagyon fontos, ezáltal

kerülhetjük el a sérüléseket, ezért minden edzés előtt és után rendszeren le kell nyújtani! Már megtanultam, hogy egy verseny helyzet teljesen más, mint egy edzés, ezért kell már kiskorunk óta járni versenyekre, hogy folyamatosan szokjuk az ottani körülményeket, a versenyszituációt. Egy nagyon fontos tanács: Mindig hallgass az edződre, és sose csald el azt a mennyiséget, amennyit feladott neked, mert azzal a saját fejlődésednek ártasz! Ha valami fáj, akkor egyből szólj az edződnek, még mielőtt súlyos sérülést szerzel!

- ***Melyik az a versenyszám, amit a legjobban szeretsz?***

A kedvencem a távolugrás, valamint az ötösugrás, ami helyett az U18-ban hármasugrás lesz. Azért ezt a két számot szeretem a legjobban, mert a legtöbb sikert ezekben értem el, és hozzám ezek állnak a legközelebb. Nagyon technikás versenyszámok, és kell hozzájuk tehetség, de emellett nagyon sok munka, mozgástechnikai edzés és megfelelő fizikai állapot is szükséges. Nagyon nehéz összerakni úgy egy ugrást, hogy abban minden jó legyen, és gyakran azon csúszhat el egy verseny, hogy milyen napod van akkor, hogy kijön-e a deszka vagy, hogy ugyanúgy futsz-e neki az ugrásnak, mint edzéseken. Mindemellett, amit még nagyon szeretek az atlétikában, az a síkfutás a hatvanméter fedettpályán és a százméter futás, de még a kétszáz méter is a kedvenceim közé tartozik. Ezek a sprintszámok is közel állnak hozzám, mert miközben futsz, érzed a gyorsaságot. Ez egy nagyon felszabadító érzés. Úgy gondolom, hogy gyorsaságom megvan hozzájuk, ám a technikámon még javítani kell, ahogy a távolugrásnál is. Még amit szintén szeretek, az a gátfutás, ehhez egyben nagyon jó technika és gyorsaság kell. Nagyon tetszik ez a fajta versenyszám is, mivel itt nem csak futnod kell a célig, hanem még a gátakat is venedd kell. Ez szintén nem egyszerű, hiszen nehéz az, hogy a gátak között kijöjjön a lépés és, ha a lábad beütöd, megbotlasz vagy felborítasz egy gátat, azon elmegy az egész. Nagyon sokat kell gyakorolni ahhoz, hogy mindezeket elkerüljük, de sokszor bármilyen sokat is készülünk rájuk, mégis elrontjuk. Sajnos, a hibázási lehetőség mindig fennáll egy sportban. Legyen szó bármilyen sportról. Mindenesetre már számos versenyszámot kipróbáltam az évek során, de a kedvenceim azok, amelyeket az imént felsoroltam.

Hegedüs Zorka

9/b

AJTP INFORMATIKAI VERSENY

Az Arany János Tehetséggondozó Programban tanuló diákok számára idén 21. alkalommal szerveztek országos informatika (digitális kultúra) versenyt Kaposváron, ahol iskolánk 2 csapattal nevezett. A versenyen 2 fordulóban kell teljesíteniük a diákoknak. Az első egy elméleti forduló, ahol előre kiadott cikkek tartalmának ismeretét, illetve azokhoz kapcsolódó logikai feladatok megoldását kellett online teszt formájában bizonyítaniuk, a második pedig a gyakorlati forduló (döntő) a kaposvári helyszínen.

A két csapat első és második helyen végzett.

Az 1. helyet szerezte meg Kigyósi József és Szombati Dávid 10.C osztályos tanulók csapata, 2. helyezést ért el Barta Petra és Riczu Márk Béla 9.A JTP/C osztályos tanulók csapata.

A csapatversenyen kívül az egyes feladattípusok szerint is kiemelik a legjobbakat. Szombati Dávid két különdíjat is bezsebelt.

Felkészítő tanárunk: *Kántorné Homolai Krisztina*

EGRI AJTP-S IRODALMI VERSENY

Az Arany János Tehetséggondozó Program országos irodalmi versenyén Varga Noémi 9. AJTP/C, Jakab Ágnes 9. AJTP/C, Telegdi Írisz 9. C, Hajnal Virág Kinga 10. C, Vécsei Erika 11. C és Katona Andrea 11. C osztályos tanulók képviselték iskolánkat.

A legjobb eredményt *Jakab Ágnes* (középen) érte el a döntőben, aki 4. lett az évfolyamában.

Felkészítő tanárunk: *Makrai-Papp Dóra*

Jakab Ágnes beszámolója a versenyről

Mint minden évben, idén is megrendezésre került az országos AJTP-s irodalmi verseny Egerben, amely Arany János, valamint Sütő András költő életéről szólt. Az idei évben 24. alkalommal szervezték meg a versenyt, amely március 21-23 között zajlott az Egri Szilágyi Erzsébet Gimnázium és Kollégiumban. Elsőéves gimnazistaként abban a szerencsében és megtiszteltetésben volt részem, hogy képviselhettem iskolámat a megmérettetésen.

Az utazásunk első napja átlagosan kezdődött a Zrínyiben. A tanítási órák után egyből indultunk Egerbe, ahol az állomáson egy diák várt ránk, hogy elkalauzoljon minket a kollégiumba, ahol a 4. emeleten szálltunk meg. Miután a csomagjainkat letettük a kollégiumi szobában, vacsorázni indultunk. Amint a vacsoránkat elfogyasztottuk, a kollégiumi szobánkba vonultunk, hogy kipakoljunk, és hogy még egy kicsit tanulhassunk. Nem alakult minden a terv szerint, ugyanis ahogy visszaértünk, és elkezdtem tanulni, félelem hasított belém a versennyel kapcsolatban. Minél jobban tanultam, annál idege-sebb lettem. A szobatársam azonnal a segítségemre sietett, és hogy elterelje a gondolataimat, kitalálta, lazításképpen menjünk el sétálni. Ezért azóta is nagyon hálás vagyok neki!

Miután kikapcsolódtunk egy kicsit, látogatóink érkeztek, meghozzá azok a lányok, akik abban a szobában szoktak lakni, ahol minket éppen akkor elszállásoltak. 10 fél járhatott az idő, amikor elmentünk tusolni, de egyáltalán nem volt meleg víz, ezért villámgyorsan kellett lezuhanyoznunk. Ezt követően ismét megpróbáltam tanulni, ám a szobatársam elvette tőlem a lapokat, mondván, most már pihenjek. Elaludni nagyon nehezen tudtam, és körülbelül vagy három órát aludtam összesen.

Másnap reggel, március 22-én az írásbeli megmértetéssel kezdődött meg a verseny. Az ébresztő kikapcsolása után készülődni kezdtünk. A versenyre a zrínyis blúzomat terveztem felvenni, ám időközben kiderült, hogy azt sajnos otthon felejtettem. A krízis helyzetet végül is sikerült megoldani, ugyanis szerencsémre a szobatársam magával hozta a fekete zrínyis pólóját, így azt vettem fel a blúz helyett. A korai izgalmakat elhessegetve reggelizni indultunk, ami után már csak nagyon kevés időnk maradt a megnyitói-ig, ami 8 órakor kezdődött az iskolában. Ezt követte 9 órától az írásbeli forduló. Ahogy bekísértek minket a terembe, a gyomrom azonnal liftezni kezdett. A feszültségem szinte tapintható volt. Kaptunk egy borítékot és egy sorszámot, ami alapján be tudtak minket azonosítani. Az enyém volt a 37-es sorszám. Amint megkaptuk a feladatsort, elmondták, hogy a feladatlap kitöltésére összesen három óránk lesz.

Az írásbeli után volt egy óránk az ebédig, addig úgy gondoltuk, hogy elmegyünk egy boltba. Az ebéd után több program közül is szabadon lehetett választani. Az egyik barátnőmmel és a szobatársammal a hegyi túra mellett döntöttünk. Az Ilona vízeséshez mentünk túrázni, ami busszal körülbelül 1 óra volt, illetve a túraútvonalat is körülbelül ennyi időbe telt megtenni. A vízesésnél voltunk legalább egy félórát. Nagyon jó érzés volt kiszakadni a komfortzónából. Visszafelé bokáig süllyedtem a vízben, mert lecsúszott a lábam a farönkről. A túráról visszaérkezve már indultunk is vacsorázni, amelyet 2 óra pihenőidő követett. Ez idő alatt felöltöztünk szép ruhába, ugyanis színházzal zárult a napunk. A színdarab kifejezetten tetszett, hiszen a Dzsungel könyvét néztük meg, amit már volt alkalmam egyszer látni, de másodjára is ugyanolyan jó volt.

Minden percét imádtam. Este, ahogy visszaértünk a szobánkba lefekvés előtt, még elmentünk tusolni. Sokkal fáradtabb voltam, mint az előző este, ám bosszantott a tény, hogy a másnapi szóbeli feleletre, nem tudok sehogy se készülni. Végül beletörődtem, és nagy nehezen álomba merültem.

Március 23-án, a verseny utolsó napján került sor a verseny szóbeli fordulójára. A reggeli ébresztő után elkészültünk, és lementünk reggelizni. Az utolsó napra már nem igazán öltöztem ki, mert úgy gondoltam, hogy úgysem fogok a verseny szóbeli részéig eljutni. Reggeli után 8-ra mentünk át az iskolába, és akkor hirdették ki, hogy kiknek kell menni a szóbelire és kiknek nem. A továbbjutók sorszámának a közrebocsátásakor a mi osztályunkkal kezdtek, így már a legelején kiderült, hogy én is tovább folytathatom a versenyt.

A szóbelizőket bevezették egy terembe, amely a gyülekezőhely nevet kapta, és onnan mentünk tovább a felkészülőterembe, ahol azzal a ténnyel kellett szembesülnöm, hogy ez a felelet nem is lesz olyan nehéz, mint ahogy azt gondoltam. Amint sikerült eldöntenem, hogy melyik tételről beszéljek, elkezdtem kifejteni. A 3. tételt választottam, ami Arany János Honvéd özvegye című versével foglalkozott, ehhez két megválaszolendő kérdést is fűztek. Ezek így szóltak, „A felejtés és az elfelejtés szavak ugyanazt jelentik-e?” valamint „Lehet-e felejtés nélkül tovább élni?”

A feleletekre körülbelül 3 percnyi idő volt megadva minden szóbelizőnek, ám én 1 perc alatt elmondtam mindent, amit csak tudtam. Ez egy kis kellemetlenséggel telt el. Azok, akik letudták a verseny utolsó fordulóját, már mehettek is vissza a kollégiumba. A szobánkba érve, gyorsan összepakoltunk, majd gyomorideggel a gyomromban szépen lassan visszaindultunk az eredményhirdetésre. Nagyon nem éreztem jónak az egészet, de sikerült lenyugtatnom magam.

Az első 6 helyezettet értékelték. Amikor a 4. helyezetthez értek, az én nevemet mondták. Nem számítottam rá. Tulajdonképpen, ha lehet ezt annak nevezni, akkor sokkos állapotba kerültem. Nagyon jó érzés volt, hogy egy országos versenyen 4. helyezetként végeztem. Nagyon büszke voltam, illetve vagyok magamra. Igaz, ha egy kicsivel több erőfeszítést tettem volna bele, akkor lehet,

hogy jobb eredmény születik meg a végén, de nekem már ez is tökéletesen megfelelt. Az eredményhirdetés után beálltunk egy gyors csoportképre, majd visszaindultunk a kollégiumba, hogy összepakoljunk, és a táskáinkat felnyalábolva hazainduljunk.

Összességében elmondhatom, hogy egy tartalmas versenyen vagyunk túl, ugyanis a verseny mellett még remek programokkal is megajándékoztak minket, amelyek csak emlékezetesebbé tették ezt a három napot.

Jakab Ágnes 9. AJTP/C

DIGITÁLIS TÉMAHÉT

A **Digitális Témahét** országos programhoz 8. alkalommal csatlakozott iskolánk, melynek időpontja 2024. április 8-12. volt. A Digitális Témahét nyitóprogramján, amely április 8-án 8 órától kezdődött Dr. Kuritár Dávid jogász, iskolánk egykori diákja mondott köszöntőt, majd ezt követően Gergelyné Pivarnyik Rita az iskolai fotó és fotóabló pályázatot értékelte. A díjak átadására is sor került. 113 fotót és 17 fotóablót értékelték a tanárok. A fotók, fotóablók témái Víz Világnapjához kapcsolódtak, a pályázatot az informatika munkaközösség hirdette meg.

Eredmények

Fotó kategória

Oklevelet és könyvutalványt kaptak:

1., 3., 7. helyezett	Gaál Dorka	11. C
2., 5. helyezett	Gaál Zsófia	9. B
6., 7., 9. helyezett	Tóth Boglárka	12. C
4. helyezett	Hulvej Csenge	11. B

Gaál Dorka 11. C
Munkából jövet című képe

Gaál Zsófia átveszi a díjat igazgató úrtól

Különdíjat kapott (oklevelet és könyvutalványt):

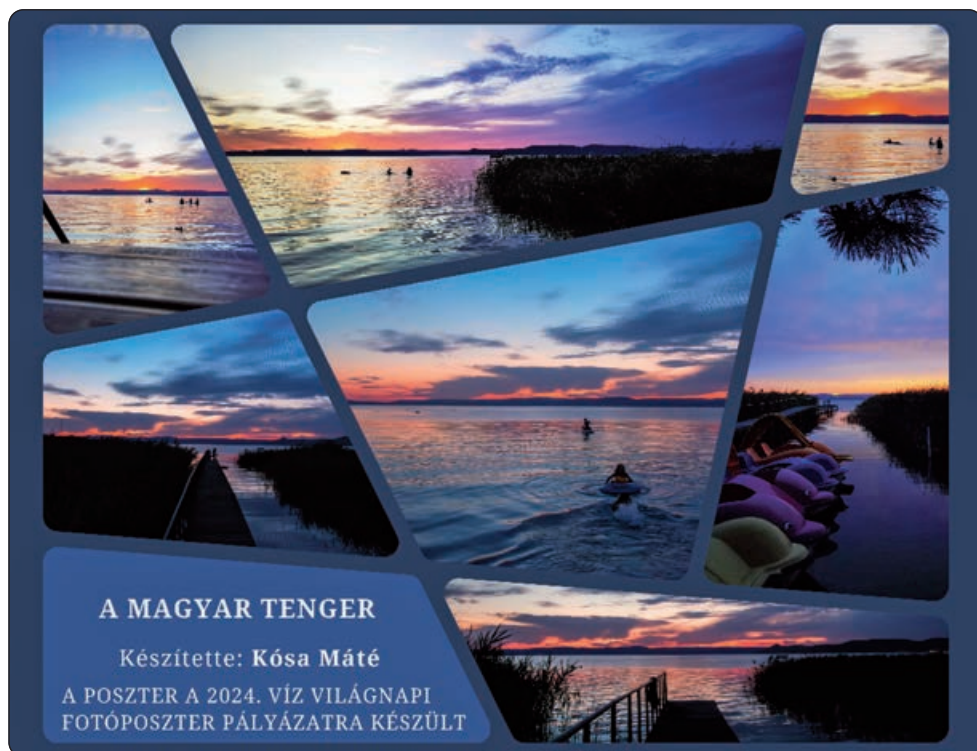
7., 10. helyezés	Jakab Ágnes	9. AJTP/C
------------------	-------------	-----------

Oklevelet kaptak:

7. helyezett	Tamás Nóra	9. C
7. helyezett	Bojtor Liliána	9. B
8. helyezett	Kósa Máté	11. D
9. helyezett	Varga Mirjam	10. C
10. helyezett	Olajos Réka	9. B

Fotóabló kategória

1. helyezett	Kósa Máté	11. D
1. helyezett	Illés Kornél	9. B
2. helyezett	Markos József	9. B
3. helyezett	Angi Anna	11. C

Különdíjat kapott (oklevelet és könyvutalványt):

Két színvonalas fotótabló és fotó beküldéséért	Bálint Petra	12. C
--	--------------	-------

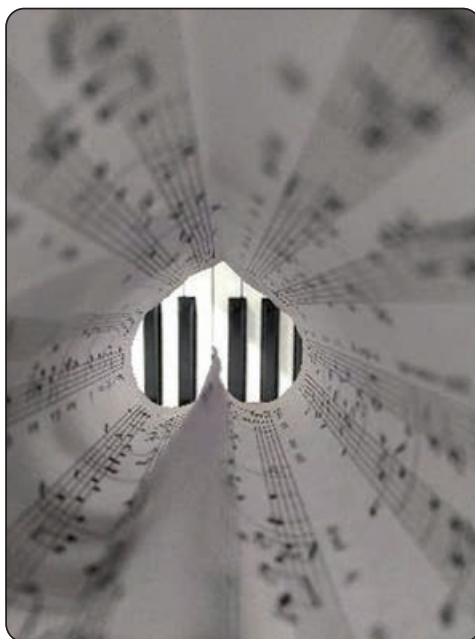
Oklevelet kaptak:

4. helyezett	Juhász Ninett	9. A
5. helyezett	Pintér András	9. A

A megnyitó után **Dr. Kuritár Dávid jogász**, tartott előadásokat a Digitális Tini Program keretében, a Gazdasági Versenyhivatal szervezésében a 9. A, 9. B és a 9. NY/D osztályokban. A program a digitális tudatosság növelése érdekében interaktív módon foglalkozott az internet fogyasztóvédelmi veszélyeivel, kihívásaival, külön hangsúlyt fektetve az adatvédelemre.

A hét többi napján a diákok projekt-munkákat készítettek a fenntarthatóság témáival kapcsolatosan. Az informatika munkaközösség fenntarthatósági pályázatára 7 fotót és 30 fotótablót küldtek be a diákok, melyet az informatika és a természettudományi munkaközösség közösen értékelt. A legjobb, legérdekesebb fotót Szász Viktória 11. A osztályos tanuló küldte be szabadidő kategóriában, melynek címe: Éltető. Ő oklevelet és utalványt kapott, míg Szöllősi Kincső 11. A osztályos tanuló „Ízletes szeretet” című képét oklevéllel díjaztuk.

Szász Viktória 11. A: Éltető

A fotóabló pályázaton az alábbi eredmények születtek:

1. helyezett (technikai)	Juhász Ninett	9. A
1. helyezett (szakmai)	Abonyi Hanna	9. A
2. helyezett	Nagy Enikő	11. A
3. helyezett	Sipos Zsófia	9. A
4. helyezett	Huszár Alexandra	9. B

Az első helyezettek oklevelet és könyvutalványt, a többiek oklevelet kaptak.

Juhász Ninett 9. A
A levegő és élete

Abonyi Hanna 9. A
A Föld az élet bolygója,
nem a szeméte

Készítette:
Gergelyné Pivarnyik Rita

HATÁRON INNEN ÉS TÚL

ERASMUS +

2023. 07. 16. és 2023.07.30-a között vettem részt az Erasmus + 2022-2-HU01-KA122-SCH-000093901 számú projekt rövidtávú mobilitási tevékenységén.

2005 óta dolgozom a Zrínyi Ilona Gimnáziumban, 2016-tól spanyoltanárként. 2022 őszén fogalmazódott meg bennem egy külföldi továbbképzés gondolata, mely segítené a szakmai fejlődésemet, nyelvi kompetenciám tökéletesítését, módszertani megújulásomat. Az Erasmus + mobilitási projektje erre kiváló lehetőséget biztosított, sikeres pályázás után 2023 tavaszán el is kezdtem a tanulmányút szervezését.

Az AIL Madrid nyelviskola által kínált spanyoltanároknak szóló továbbképzése mellett döntöttem, hisz nagy múlttal rendelkező, nemzetközi szinten is jó hírű nyelviskoláról van szó.

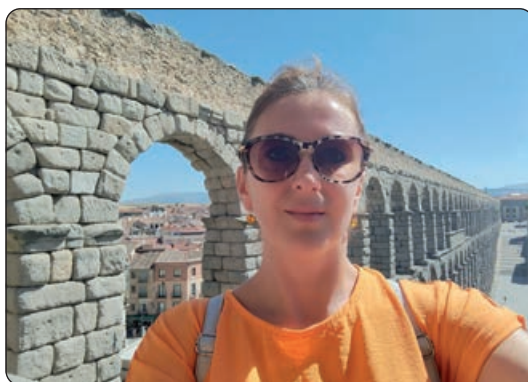
Július 16-án érkeztem Madridba. A nyelviskola által kínált lehetőségek közül a családoknál való elszállásolást választottam, hisz így ismerhettem meg legjobban a helyi szokásokat, valamint a nyelvgyakorlásra is kitűnő lehetőséget biztosított.

A szállásadó hölgygel nagyon sokat tudtam társalogni, mindig készségesen válaszolt a spanyol nyelvet, kultúrát, szokásokat illető kérdéseimre.

A kurzus másnap kezdődött. A kéthetes tanfolyam két részből állt, az első héten módszertani továbbképzést tartottak, a második héten pedig óramegfigyeléseken vehettem részt.

A csoportunk 18 főből állt, a világ számos pontjáról érkeztek a spanyolt, mint idegen nyelvet oktató kollégák. Magyarok hárman vettünk részt. A közös nyelv természetesen a spanyol volt, a továbbképzés remek lehetőséget kínált a tapasztalatok cseréjére, az egymás módszertani ismereteinek elsajátítására, a spanyol nyelv tanításáról szóló eszmecsereére.

A tanórák a délelőtti órákat ölelték fel. Az első hét órát a nyelviskola tanárai, illetve különböző könyvkiadóknál dolgozó szakemberek tartották. Megismerkedhettünk a mesterséges intelligenciával, a chat GPT használatával a nyelvórán. „Közbenjárás/közvetítés a spanyol nyelvórán” címet viselő kurzusunk is volt, mely a nyelvórán felbukkanó

véleménykülönbségek, bizonyos témákhoz való különböző hozzáállás vitás kérdéseinek az elrendezését segíti. A „Szókinccs hatékony fejlesztése” órán a játékos, szemléltető, internetes segédanyagok felhasználását, keresztrejtvények, asszociációk alkalmazását felhasználó szókinccstanulásra fektettük a hangsúlyt. Mikor és hogyan javítsuk a hibákat nyelvórán címmel is tartottak képzést, melyen a legfontosabb megállapítás az volt, hogy a hiba ejtése teljesen természetes, nem szabad, hogy gátat képezzen a diákban, hiszen ez csak a tanulását és fejlődését segíti elő, valamint különböző javítási technikákat ismertettek meg velünk. Pénteken volt a képzés utolsó napja, az első órán, a „Valószínűség kifejezése a spanyol nyelvórán”, a jövő idő, feltételes mód és a kötőmód használatával, ehhez kapcsolódó feladatokkal ismerkedtünk meg, számos fénymásolt segédanyagot, szöveget kaptunk, amit fel tudunk használni a későbbiekben.

Ezzel lezárult az első heti kurzus, mely mindenképpen sokat adott számomra nyelvi és módszertani aspektusból is. Remélem, hogy mindezen fejlődést a diákjaimnak is átadhatom.

A csapat összekovácsolása és a főváros megismerése, kulturális ismereteink bővítése céljából minden délután közös tevékenységet szervezett a nyelviskola. Ennek keretén belül elmentünk a Plaza de España-ra, megnéztük a Királyi Palotát és annak a kertjét, valamint a Debod Templomot. Másnap flamenco műhelyen vehettünk részt. Elmentünk a Reina Sofía múzeumba, ahol többek között megcsodálhattuk Picasso Guernica című festményét is. A Retiro parkban is tettünk egy sétát, megismerve közben a park történetét. Minden tevékenységet a nyelviskola egyik tanára kíséretében ejtettünk meg, akik nagyon sok hasznos információval láttak el minket.

A 2. héten óramegfigyeléseken vettem részt, 2 különböző nemzetiségű diákokból álló csoport (B1 és B2 szintű), munkáját tanulmányozhattam. Az órákon változatos módszereket, különböző tankönyveket, oktatási segédanyagokat figyelhettem meg.

A 2 hét alatt nyolc magánórám is volt. A tanárom egy sokéves tapasztalattal rendelkező spanyol kolléga volt. Mindenképpen a kommunikációra, aktuális témákra, a spanyol nyelvtanítás és a spanyol kultúra megismerésére szerettem volna helyezni a hangsúlyt, mely teljes mértékben megvalósult. Tanárommal elbeszélgettünk az országot érintő aktuális kérdésekről, megosztotta velem a nyelvtanítási tapasztalatait. Szabadidőmet mindig Madrid és környéke megismerésére fordítottam, ellátogattam Toledóba és Segoviába is.

Összességében a kéthetes továbbképzést nagyon hasznosnak találom, beváltotta az előzetes reményeimet és elvárásaimat szakmai szempontból. Emellett rengeteg tapasztalattal, élménnyel gazdagodtam, mely hozzájárul egy megújult, friss szemléletekkel rendelkező pedagógus munkájához. Minderre az Erasmus kiváló lehetőséget biztosított, hisz önerőből sokan tudnák ezt megvalósítani, külföldi továbbképzésen részt venni. Igyekszem a továbbiakban mind a diákjaim, mind a kollégáim felé a tapasztalataimat megosztani.

Tündik-Fazekas Anikó
szaktanár

CSEREDIÁKKÉNT SPANYOLORSZÁGBAN

Életem egyik legjobb döntése volt, hogy részt vehettem egy cserediák programban, mellyel egy gyermekkori álmom vált valóra. Szerettem volna saját magam megtapasztalni, hogy milyen egy más kultúrájú országban egy iskolai tanévet eltölteni. Több ismerősöm is mesélt a cserediák program által nyújtott pozitív élményekről, akik bátran ajánlották, hogy vágiak bele. A szüleim támogatták az ötletet, melyet egy rövid „információszerzés” követett, hogy melyik nemzetközi szervezeten keresztül is tudnám megvalósítani az álmomat. Azt tudtam, hogy mindenképpen spanyol nyelvterületre szeretnék menni.

Spanyolország déli részén, Sevilleában töltöttem el ezt a tanévet. Azért döntöttem úgy, hogy Spanyolországban folytatom a tanulmányaimat, mert mindig is érdekelt ez az ország, továbbá nagy foci rajongó is vagyok, mindemellett a spanyol nyelvtudásomat is szerettem volna fejleszteni.

A program megkezdését megelőzően részt vettem egy négy napos táborban, Malagán, ahol felkészítettek a kint eltöltött év során felmerülő nehézségek megoldására, valamint megismerkedtem minden Spanyolországban tartózkodó cserediákkal. Kiutazásomkor aránylag jó volt az angol nyelvtudásom (B2 nyelvvizsga), míg a spanyolom alap szintű sem volt. Kezdetben csak angolul tudtam kommunikálni, ezért az elején nehéz volt, de egyre könnyebb lett.

Megérkezésemkor a repülőtéren a fogadó családom várt nagy örömmel. Már az első pillanatban szimpatikusak voltak, rengeteget segítettek a beilleszkedésben. Az elején kicsit nehéz volt, de megszerettem, hiszen néhány hét múlva úgy éreztem, részese vagyok a család életének. A fogadó családommal nagyon jó és szoros kapcsolatom alakult ki, saját gyermekükként kezeltek. Minden helyzetben ott voltak nekem és nagyon sok mindent meg tudtam beszélni velük.

A legmeghatározóbb élményeim a spanyol focihoz köthetőek. Betekinthettem a spanyol foci mindennapjaiba. A focimeccsek, melyeken a fogadó családdal részt vettem, talán a legszebb emlékeim.

Természetesen voltak olyan időszakok is, amikor nehezebb volt, de azokat a barátaim és az itthoni családomnak köszönhetően hamar át tudtam hidalni. Ez az egész év egy sokkal magabiztosabb emberré tett. Éltre szóló élményekben volt részem, kiléptem a komfortzónámból.

Azoknak ajánlom a cserediák programot, akik a középiskolai képzés közben szeretnének egy kicsit megpihenni, de nem szeretnének kiesni a hétköznapi rutinból, valamint, azoknak, akik szeretnék magukat kipróbálni egy új szituációban. Garantáltan rengeteg új élménnyel és új tapasztalatokkal térnek majd haza!

Pazonyi Balázs

Pazonyi Balázs 10/d

MIKUCZA MILÁN BARCELONÁBAN

A 2023/24-es tanév második félévét Barcelonában töltöttem a Hamelin Laie International School-ban. Ez az iskola Montgantban található Barcelonától fél órára.

Nagy izgalommal vártam, hogy elkezdjem a szemesztert, mert nagyon vágytam valami újra. Az első hét nagyon nehéz volt, mert egy teljesen új környezetbe kerültem. Körülbelül egy hónap alatt szoktam meg az új helyzetet, azt, hogy távol vagyok az otthonomtól, a másfajta iskolarendszert, az angol nyelvű oktatást és az új embereket. Szokatlanok voltak a tantárgyak, de szerintem nagyon hasznosak pl.: business, filozófia, gondolkodási képességek, ezek azok, melyeket magamnak választhattam. Az osztályozás is másképpen történik: 0–10-ig osztályoznak.

Nagyon gyorsan szereztem új barátokat, mert itt mindenki nyitott, segítőkész és kedves. Egy kollégiumban lakom, az iskola közvetlen szomszédságában, ami önálló kerttel, sütögető résszel és több közösségi térrel is rendelkezik. Az iskolában mindenki egyenruhát hord, az oktatás 9-től 17-ig tart, utána megyünk vissza a kollégiumba. A tanáraink kedvesek, nyitottak és elfogadóak. A barátaim nagy része brazil, de van köztük koreai és szlovák, így meg tudtam ismerni az ő kultúrájukat is. Nagyon jó döntés volt, hogy éltem ezzel a lehetőséggel.

Mikucza Milán

10/b

BUDAPESTEN JÁRTUNK A FRANCIÁSOKKAL

Még nem voltam Zrínyis, amikor hallottam a minden évben szervezett útról. Kilenedikesként csalódásként ért, hogy még nem vehettünk részt ezen az általam nagyon várt utazáson. De idén eljött a mi időnk! Végre az iskola falain kívül is eltölthetünk egy kis időt a franciául tanulókkal.

2023. december 7-én mindenki izgatottan érkezett az állomásra, hogy végre elinduljunk a fővárosba. Nagyon izgalmasra sikerült az utazás. A vonat ugyan időben elindult, de sajnos baleset miatt már Debrecen előtt meg kellett állnunk. Ez az idő sem telt unalmasan, mivel kísérő tanáraink Baloghné Tilki Tünde és Mátyás Judit tanárnők

mindent kézben tartottak. A MÁV dolgozói és a szakemberek mindent megtettek a biztonságunk érdekében. A filmbe illő jelenet során a tűzoltók egyesével segítettek minket le a vonatról. Debrecenben tanáraink segítségével megtaláltuk a megfelelő vonatot, s így már csak azon kellett izgulnunk, vajon minden programot meg tudnak-e valósítani?

Az út során a tanáraink által készített Franciaországgal és Auguste Renoir-ral kapcsolatos kvizekben sokan nagy lelkesedéssel vettünk részt. Nyereeményünk francia draszt volt. Az idő hamar eltelt, meg is érkeztünk a Nyugati pályaudvarra. A csoportos vonaljegyeink segítségével nyakunkba vettük a várost, s elindultunk utazásunk első célpontja felé, a Francia Intézetbe. Igaz, hogy kevesebb időt tölthettünk itt el a tervezettnél a sajnálatos késés miatt, de annál tartalmasabban. Magyarul és franciául is hallgathattunk előadásokat. Bemutatták a könyvtárat, ahol számtalan különlegességet láthattunk. A rengeteg könyv mellett folyóiratokkal, DVD-kel, CD-kel, tablettákkal segítik az érdeklődőket, beülhetnek a színes olvasóterembe, vagy akár online is keresgélhetnek a Médiathèque elnevezésű könyvtárban. Még szívesen maradtunk volna, de igyekeznünk kellett a következő programunkra a Szépművészeti Múzeumba, *A festő és modelljei* című kiállításra. Nagyon izgatottak voltunk, hogy az egyik leghíresebb impresszionista festő, Renoir képeit láthatjuk! A színes, élettel teli képek előtt órákat el tudtunk volna üldögni. Mindenkit pozitív érzésekkel töltött fel a modellekről készült alkotások látványa.

Természetesen Budapestről nem jöhettünk úgy haza, hogy egy-két üzletbe be nem menjünk. A Westend-ben egy gyors ebéd után mindenkinek lehetősége volt arra, hogy vásárolhasson az egyik kedvenc üzletében. A hazafelé vezető út már nem volt annyira zaklatott, végre átgondolhattuk a nap csodás élményeit, és pihenhetünk is.

Azt hiszem, az egész csoport nevében mondhatom, hogy egy nagyon tartalmas, tapasztalatokkal teli napot tölthettünk együtt tanárainkkal, akiknek ezúton is köszönjük, hogy elvittek minket!

Berencsi Panna 10/a

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS BUDAPESTRE

Februárban a Nyitott könyv iskolai irodalmi verseny első 6 helyezett csapata tanulmányi kiránduláson vett részt. Első utunk a Petőfi Irodalmi Múzeumba vezetett. Folytatásként a Magyar Tudományos Akadémiát látogattuk meg.

A múzeumba érve lepakoltuk a kabátjainkat, táskáinkat és egy terembe vezettek bennünket, ahol összefoglalták, hogy miről fog szólni a látogatásunk. A rövid bemutatkozás után meghallgathattuk Petőfi életútját az iskoláiban, az ezt követő szobában pedig a költő kapcsolataival foglalkoztunk. Megtudtuk, hogy kihez mennyire állt közel, mennyi ideig és milyen okból. Mindezt két feladat követte, amelyeket egy kivetítő segítségével csapatmunkában oldottunk meg: lebontottunk egy virtuális falat, illetve beállítottuk a nyomdán a betűket, ezáltal címet adva a saját újságunknak. A következő állomás Petőfi szobáját mutatta meg. Eredeti pipagyűjteménye és padja is megtekinthető volt. Az utolsó feladatként verseket, képeket és színes lapokat kaptunk kinyomtatva, amelyekből egy kollázst kellett összeállítanunk.

A délutánt a Magyar Tudományos Akadémián töltöttük. Megérkezésünk után meleg ebéddel szolgáltak ki bennünket, majd felkísértek az Akadémia Kézirattárába. A helyszínen eredeti, kézzel írott dokumentumokat és szépirodalmi műveket tekinthetünk meg. Széchenyi István *Hitel* című művéről megtudtuk, hogy a szerző az egyik oldalra a piszkozatot írta, a másikra a javítottat. Vörösmarty Mihály *Szózat* című művéről megtudtuk, hogy az első fogalmazmánya valószínűleg egy akadémiai gyűlésen készült. Továbbá megtekinthettük Bólyai János *Appendix* című munkáját, amit fekete ceruzával írt. Láttuk Madách Imre művének, *Az ember tragédiájának* eredeti példányát, amin megtalálható a szerző ujjlenyomata is. Megnézhettük Arany János „kapcsos könyvét”, amit a költő a családja tudta nélkül írt, illetve Lengyel József 1943-as levelét, ami nyírfakérgen íródott. Érdekes, hogy a Kézirattárban nem csak kéziratokat, hanem tárgyakat is őriznek, például nekünk Czuczor Gergely bilincset mutatták meg.

A kiránduláson azt élveztem a legjobban, hogy a múzeumban interaktív programban vehettünk részt, és folyamatosan kérdezték a véleményünket a látottakkal, hallottakkal kapcsolatban. Az Akadémián igen szívélyes fogadtatásban részesültünk, és sok új információval gazdagodtunk.

Natkó Csenge 10/a

11 NAP ALATT EURÓPA KÖRÜL

Az Erasmus+ program keretén belül lehetőségünk adódott részt venni a DiscoverEU programban, ahol 11 napig utaztunk Európában vonattal. Célunk az volt, hogy minél több helyre eljussunk és a napjaink tartalmasan teljenek. Szerintem mindannyiunk nevében kijelenthetem, hogy sikerült a célunk.

Az első napunkon egészen Velencéig utaztunk. Közel 20 óra utazás és 3 átszállást követően megérkeztünk Velencébe. Az utazást némi vonatkésés nehezítette, de szerencsére egyetlen csatlakozást sem késtünk le miatta. A vonat csodálatos hegyvidéken robogott. Egy percet sem unatkoztunk, mert csak kapkodtuk a fejünket a mesés tájak láttán. Egyik oldalon csodás zöld vidék, a másik oldalon havas hegycsúcsok. Kint közel 30 fok és karnyújtásnyira hófedte hegyek.

Rövid pihenő után másnap reggel útnak indultunk, hogy felfedezzük Velence szépséges és rejtelmes világát. Érkezésünkkor még elég ködös volt az idő, de nem gátolt meg minket, hogy feltérképezzük az egész várost. Utunk a Szent Márk térig vezetett, ahol a harangtoronyba is felmentünk. Ezt követően a Dózse palotát is meglátogattuk, aminek 40 termét sétáltuk végig, és csodáztuk a gyönyörű festményeket. Kihagyhatatlan volt, hogy ebédre olasz pizzát együnk. A csodás nap végén utunkat Róma felé vettük, ahonnan tömegközlekedéssel jutottunk el a szállásunkig, Pavonába.

3. nap reggel Vonattal mentünk Rómába. A vasútállomásról első utunk a Trevi kúthoz vezetett, ahol sikerült magyarokkal is találkozunk. Aztán a Forum Romanum és környékének felfedezése, majd a Colosseum látogatása volt a program. Őszintén szólva, az egész utazás során a Colosseum tetszett a legkevésbé. Rengeteget kellett sorban állnunk és ráadásul elég unalmas volt az idegenvezetés is. Ebédünket egy kedves kis olasz étteremben fogyasztottunk el, majd ezt követően a szállásunkra indultunk. Útközben egy helyi gyümölcsösnél és egy kisebb bevásárlóközpontban bevásároltunk az esti vacsoránkhoz.

Következő napunkat Vatikánban töltöttük el. Rengeteg turista és mindenhol zsúfoltság volt. Cserébe szebbnél szebb épületeket csodálhattunk

meg. Ebédet követően ellátogattunk a Spanyol lépcsőhöz, majd visszatértünk a szállásra, ahol már pakolnunk kellett, hiszen következő úticélunk Pisa volt.

Kora reggel újra nyakunkba vettük a világot. Utunk során végig a tenger mellett vonatoztunk és a látvány elvarázsolta bennünket. Megcsodáltuk a Pisai Ferdetornyot és ettünk egy igazi jó olasz ebédet. Az ételek nagyon ízletesek voltak és a kiszolgálás is nagyon kedves volt. A nap hátralévő részét utazással töltöttük, majd 4 óra vonatozást követően megérkeztünk Milánóba. Vacsorázás után, pihentünk és lelkileg készültünk a holnapra.

Reggelünket a Milánói Dómnál kezdtük. A dóm csodaszép volt és nem volt sok turista sem. Belülről káprázatos látvány tárult elénk. Meglátogattuk Galleria Vittorio Emanuele II-t és a Castello Sforzesco várat és a mögötte lévő parkot. Több tíz hektáros zöld terület, egyszerűen gyönyörű volt. Akadt időnk egy kicsit olasz fiatalokkal ismerkedni, röplabdázni, élvezni a napsütést a zöld parkban. Majd a szállásunkra érve pihentünk.

A hetedik napon biciklivel tekertünk Milánóban. Csodálatos parkokon, bicikliutakon vitt az útunk, persze néha azért meghökkentő volt a nagyvárosi forgalom, de a legnagyobb és legforgalmasabb utcákon izgalmas volt végig tekerni. E mellett csodáltuk a tájat, majd délután egy Parkban napoztunk, ahol sikerült leégnünk is. Számonra az egész utazás során Milánó volt a kedvenc helyszínem. Az átlagnál kevesebb turista, és itt megtapasztalhattuk az igazi olasz életérzést.

A 8. nap ismét utazással telt. Reggel Milánóból Genfbe utaztunk, majd egy nagyon gyors átszállás után Genfből egyenesen Párizsba vettünk utunkat

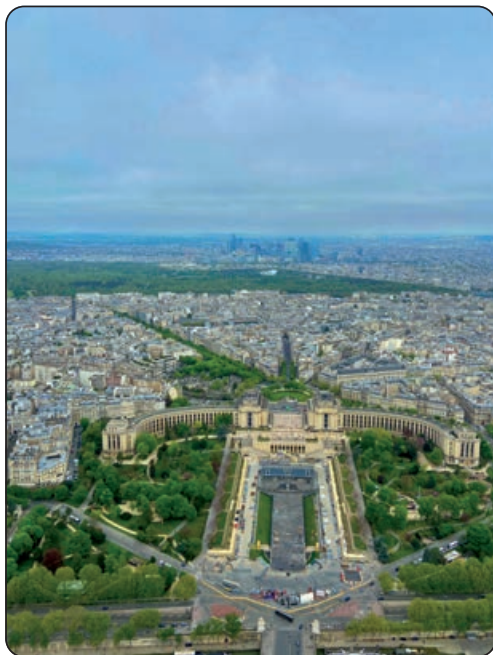
a TGV gyorsvonattal. Utunk vadregényes szépségű tájakon, tavakkal, havas hegycsúcsokkal övezett utakon vezetett. Végig gyönyörködtünk a táj szépségében. Este felfedeztünk a környéket és vacsoráztunk, majd kipihentük az utazás fáradalmait.

Másnap reggel nyakunkba vettük a várost, ami közel 2,5-szer akkora, mint egész Magyarország. Egy kicsit meggyűlt a bajunk a metróval, ami vagy be vagy éppen ki nem akart engedni minket. A helyi fiatalok közül mindig akadt valaki, aki éppen a segítség-

günkre sietett. Először az Eiffel toronyba mentünk fel, majd meglátogattuk a Petit Palais múzeumot, majd a parkon át a Louvréhoz mentünk. A hatalmas múzeum elvarázsolt minket és legfőképp a Mona Lisa képet akartuk közelről megtekinteni. Utána Notre Dame-hoz látogattunk, ahol egy utcai fotós készített rólunk egy képet, majd egy újságba szerkesztette.

Kora reggel nekivágtunk a haza útnak. A TGV vonat robogott velünk 4 órán át egészen Zürichig. Ott egy könnyű ebéd után a svájciak legnagyobb tavaszköszöntő fesztiváljának közepén találtuk magunkat. Az egész várost lezárták, és több mint 4 órán keresztül csak vonultak az emberek mindenféle jelmezbe öltözve, foglalkozásokat megszemélyesítve. Nagyon izgalmas kavalkád volt. Vacsora után vonatra szálltunk, ami egész éjszaka robogott Budapest felé. Végül másnap délután 2 óra körül hazaértünk.

Mindannyiunk nevében mondhatom, hogy szenzációs volt. Ráadásul mind az öten barátnők vagyunk, akikkel nap mint nap beszélünk és szinte együtt élünk, így még önfeledtebb volt az utazás. Volt alkalmunk rengeteg új dolgot látni és kipróbálni. Emellett fantasztikus volt látni, hogy mennyire nyitottak voltak az emberek. Állíthatom, hogy életre szóló élményekkel gazdagodtunk.

Czibere Veronika

11/c

MERRE TOVÁBB? PÁLYAORIENTÁCIÓS ÉLMÉNYNAP DEBRECENBEN

2024. február 23-án osztályunk (11.B) és a 12.D németes csoportjai egy debreceni pályaaorientációs látogatáson vettek részt.

Dél előtt a Debreceni Egyetem Germanisztika Intézete fogadott bennünket. Itt először egy szabadulószbás játék várt ránk. A kijutáshoz a csapatunknak össze kellett dolgoznia, furfangra és rafinériára, illetve természetesen a német nyelv és kultúra ismeretére volt szükségünk. Végül a megadott határidő lejártá előtt 3 perccel kijutottunk.

A szabadulásunk után dr. Grunda Marcell tanszékvezető-helyettes úr végigvezetett minket az egyetem

patinás épületén, ahol megtekintettük a könyvtárat, amely nemrég lett felújítva, illetve az egyetem épületén belül helyet foglaló Osztrák Könyvtárat. Csoportunk körében nagy tetszést váltott ki az új Learning Center, amely az egyetem egyik legmodernebb épületkomplexuma. A körbevezetés után rövid szabadprogramra nyílt lehetőség az egyetem környékén.

A délután folyamán a Deutsche Telekom IT Solutions-t látogattuk meg. Gerzsényi Dávid, a cég egyik vezető menedzsere egy előadás keretében ismertette, mivel is foglalkoznak, ezután körbevezetett minket az épületben. Érdekes volt képet kapni egy nagy multinacionális cég mindennapjairól és az általuk kínált karrierlehetőségekről.

Mindkét előadó hangsúlyozta a német nyelv tanulásának fontosságát: a régióban – így a Deutsche Telekom esetében is – számos olyan munkalehetőséget kínálnak, ahol nagy előny vagy akár elvárás az angol mellett a német nyelv ismerete.

Bebizonyosodott számunkra, hogy manapság tényleg „Englisch ist ein Muss, Deutsch ist ein Plus”, vagyis jobb eséllyel indul, aki németül is beszél az angol mellett.

Köszönjük a szervezést Kajatiné Pogácsás Edit tanárnőnek, illetve a kíséretet rajta kívül Tisza Zsuzsanna tanárnőnek és Sárge Tamás tanár úrnak!

Pintér Máttyás 11/b

LÁTOGATÁS A BUDAPESTI GOETHE INTÉZETBEN

2024. március elsején az osztályunk (11.B) németes csoportja Kajatinné Pogácsás Edit tanárnő kíséretében ellátogatott a Budapesti Goethe Intézetbe.

A reggeli vonatutat lelkesen, önkéntes (!) felelőssel kezdtük, amit mindenki remek jeggyel zárt. Izgatottan indultunk Budapest utcáin a Goethe Institut-ba. Az intézetben nagy örömmel fogadtak minket, ahol játékos feladatok során megismerhettük annak múltját, történetét és munkásságát.

A program egy rövid bemutatóval kezdődött, természetesen német nyelven, majd kvízekkel folytatódott. Emellett német ismeretterjesztő videókat is megtekinthettünk. Ezután bejárhattuk az intézetet csapatokban, miközben egy feladatlapot kellett megoldanunk. Beszélhettünk anyanyelvi németekkel, akikkel kiemelkedő nyelvtudásunknak köszönhetően, amit a magas számú és színvonalú németórák eredményeznek, tökéletesen megértettük magunkat. A földszinti, újonnan felújított könyvtárat is megcsodálhattuk, majd utunkat a második emeletig lépcsőfokok számolásával folytattuk, hogy a feladatlap kérdéseit meg tudjuk válaszolni.

A program során játékos feladatokon keresztül betekintést nyerhettünk a német kultúrába, miközben kamatoztathattuk német nyelvtudásunkat is. A program zárásaként kitűztük kedvenc német szavainkat Németország térképére, mint ahogy korábbi csoportok is tették. Csoportunk egyik kedvenc szava, a „Gemüseauflauf” is helyet kapott itt.

Egy tartalmas, sztorizgatásokkal tűzdelt hazaút várt ránk délután, amit minden utas nagyon élvezett. A csoport nevében elmondhatjuk, hogy nagyon sok élményt gyűjtöttünk együtt és nagyon jól éreztük magunkat.

Kinyik Panna és Suga Bíborka

11/b

PROGRAMHÉTVEGÉN A 9. AJTP/C OSZTÁLY

SÁROSPATAK, SZÉPHALOM, REGÉC...

A 9. AJTP/C első közös hétvégéje Sárospatakon a Rákóczi-várban kezdődött. A legtöbben már jártunk ott, de az ember mindig képes új tapasztalatokat és új élményeket szerezni. Így volt ez most is. Mind a harmincketten körbe álltuk az egyik kívánságkutat és kívántunk egy sikeres érettségét és nyelvvizsgát.

Egy igen hosszú és fárasztó nap után elfoglaltuk szállásunkat Széphalmon. Megvacsoráztunk, aztán közös időtöltésként együtt társasjátékoztunk, ezáltal egy kicsit közelebb kerültünk egymáshoz, jókat nevetgeltünk.

Második napunkat a Magyar Nyelv Múzeumában kezdtük, ahol interaktív feladatokon keresztül tanulhattunk a nyelvújításról. Ezenkívül fényrajzoláson is részt vehettünk, illetve megnézhattunk egy magyar költőkről szóló kiállítást is.

A Magyar Nyelv Múzeumának kertjében fellelhető a Kazinczy Ferenc emlékcarnok, ahol szemügyre vettük Kazinczy régen használt személyes tárgyait.

A leggyönyörűbb hely, ahol a hétvégén jártunk, a Füzérradványon található Károlyi-kastély volt. Idegenvezetői körbevezetést kaptunk, melynek segítségével betekintést nyerhettünk a gróf Károlyi család múltjába. Egy ilyen bámulatos épület előtt mi más is lehetne csinálni, ha nem fényképet készíteni?

A Károlyi-kastély után következett a „fekete leves”, Füzér várának megtekintése. Borzasztóan hosszú és kacskaringós út vezetett felfelé, ráadásul a szembeszéllel is meg kellett küzdenünk, de végül mégiscsak feljutottunk a várhoz, ahol pazar panoráma tárult elénk. Fent a vár különböző pontjain pecséteket gyűjtöttünk, amiért cserébe kulcstartókat kaptunk.

**Második napunk végéhez értünk.
Ezen az estén már közel sem voltunk
annyira aktívak.**

Újult erővel vágunk bele az utolsó, vasárnapi napunkba. A regéci várhoz ismét szeles és meredek út vezetett, de a látvány ismét megért minden „szenvédést”.

Regéc vára után tovább indultunk Vizsolyba. Itt található az első magyar fordítású Biblia, aminek az első oldalát régi nyomdagéppel elkészíthették.

Megkönnyebbülésünkre az utolsó várhoz, rövid és könnyű út vezetett. A boldogkőváralsjai vár, magában is lenyűgöző látványt nyújt, de mi pont naplementében érkeztünk, így minden még csodálatosabb volt.

Megtekintettük a vár aljában található hadtörténeti kiállítást is.

Ez az ára a sok beszédnek! Bélát cellába zártuk, de sajnós tanárnő nem engedte, hogy ott hagyjuk. Majd legközelebb!

Gulyás Eszter
9. AJTP/C

PROGRAMHÉTVEGÉN A 10. C OSZTÁLY

LENGYELORSZÁG ÉS SZLOVÁKIA 2023. SZEPTEMBER 8-11.

Első megállónk Késmárk volt, ahol meglektintettük az evangélikus fatemplomot és a Thököly várat.

Kirándulásunk első napján voltunk a Wieliczka-i sóbányában, ahol a bányászobrai, különleges képződményei felejthetetlen élményt nyújtottak. Ez a hatalmas terem volt a legszebb szerintem.

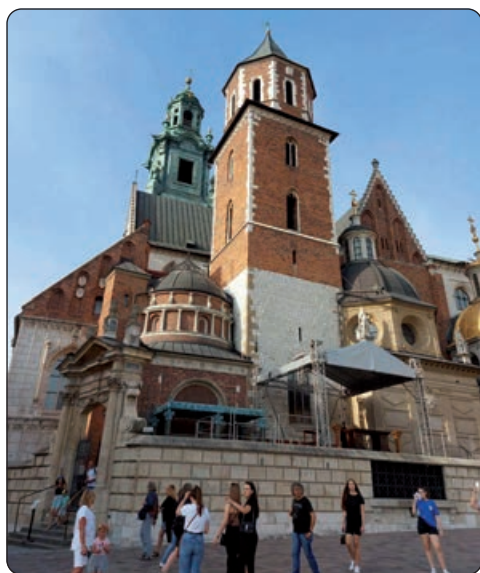

A második napon Auschwitz-Birkenauba tettünk látogatást, ahol szembe-sültünk az emberek szörnyűségeivel. Mindenkit sokkolt a kiállítás és az információk, amiket az idegenvezetőtől hallottunk. *(Hajnal Virág Kinga fényképe)*

A délután Krakkó belvárosában sétáltunk, ahol a legszebb látványosság a Wawel katedrális volt. Sajnos ide nem tudtunk bemenni, de a város hangulata és építészete szerintem mindenki tetszését elnyerte.

A harmadik nap első állomása Zakopane volt, ahol a piacon vásárolhattunk

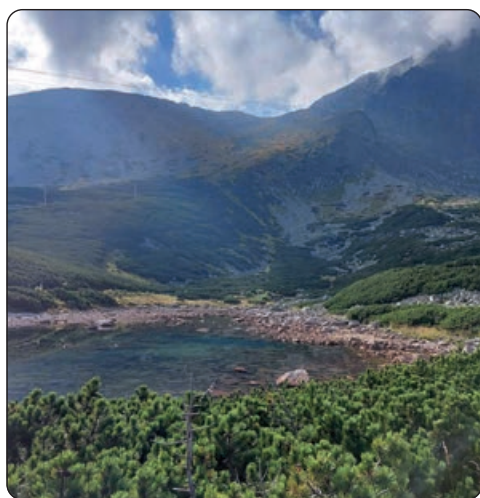

a helyi sajtokból, szörmékből. Ez után a program után Tátralomnicra utaztunk, ahol lanovkával felmentünk a Kő-pataki-tóig.

Itt, 1754 m magason egy órát töltötünk sétálgatva, a természetet csodálva. Sokat beszélgettünk, és olyan is volt, aki áfonyát evett vagy ivott a tavacska friss vizéből.

A kirándulásunk utolsó napján a reggelt a Dunajec folyói tutajozással kezdtük. Helyi tutajosokról tudtunk meg érdekeségeket a folyóval kapcsolatosan. *(Kovács Viktória fényképe)*

Utolsó állomásunk Bártfa volt, ahol megleltük a középkori hangulatú főteret és a Szent Egyed templomot. Jól elfáradva, sok élménnyel tértünk vissza.

Riczu Zsófia 10/c

HOBBI ÉS KREATIVITÁS

RAJZOLÁS, FESTÉS, TETOVÁLÁS, ÖNKIFEJEZÉS...

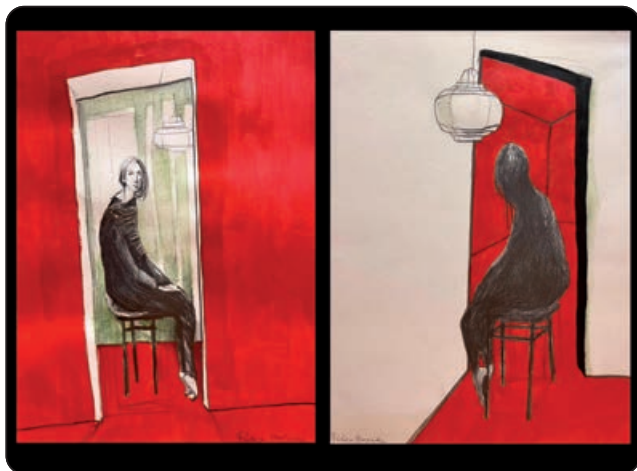
Kisiskolás voltam, amikor részt vettem egy jobb agyféltekés rajztáborban, ahol annak módszerét sajátítottam el. Nagyon élveztem a folyamatot és a végeredmények láttán nagy motivációt kaptam ahhoz, hogy otthon is gyakoroljam a rajzolást. Introvertáltként ez a hobbi egy szuper kikapcsolódási mód volt számomra.

Eleinte az internetről letöltött képek alapján alkottam, hogy új technikákat fedezzek fel és megtaláljam a saját alkotási stílusomat. Végül az apró részletek kidolgozásában, festményeim terén pedig a formák leegyszerűsítésében leltem nagy lehetőségekre. Viszont, ahogy idősebb lettem, rájöttem, hogy a rajzolás, illetve festés, már többet jelent nekem egyszerű unaloműzésnél. Mindig is nehezemre esett szavakba foglalni a véleményemet, a művészet pedig tökéletes megoldást nyújtott erre a problémámra. Általa bármilyen érzésemnek, gondolatomnak vizuális formát tudok adni és kifejezni azt, amire verbálisan képtelen lennék. A középiskola választása nehéz döntés volt, mert sokan mondták, hogy ez csak egy hobbi, amit kinövik majd, és amúgy sem tudnék belőle megélni a későbbiekben, így ekkor valamelyest háttat fordítottam ennek a szakmának.

A gimnázium alatt folyamatosan alkottam, valamint egyre biztosabb lettem abban, hogy szeretnék a művészetemből karriert csinálni. Mivel a művészet egy egészen tág fogalom, az évek során volt szerencsém kipróbálni néhány alternatíváját. Többek között

Párkányi Boglárka

a zenélést, ugyanis hétéves korom óta játszom zongorán és több versenyen is részt vettem már. Tizenhat évesen a tetoválás művészetébe is belekóstoltam, amihez a rajztudásom igencsak kapóra jött. Eleget műbőrön való gyakorlás után a bátyám volt az első, akire a legelső mintámat

készíthettem el, később pedig a barátai is vállalkoztak rá. Számomra a sminkelés szintén egyfajta önkifejezés, élvezettel teremtek egy teljesen új, képzeleten túli karaktert magamból. Éppen ezért a továbbiakban egy maszkmesteri tanfolyamot is szeretnék elvégezni.

A jövővel kapcsolatban tele vagyok kreativitást és fantáziát nem kímélő elképzelésekkel, tervekkel, így remélem, sikerül majd őket megvalósítanom.

Párkányi Boglárka

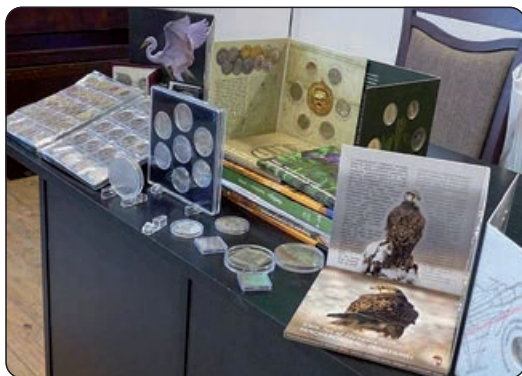
12/a

NUMIZMATIKA

Katona Roland Henrik vagyok 9/C osztályos tanuló, 2022 január óta **Magyar Éremgyűjtők Egyesület (MÉE)** tag.

Az érmék gyűjtését 2020. november 19-én kezdtem 3 db Forgalmi emlékérmével, amit forgalomból talált édesanyám és nekem adta.

Hosszas utánajárás után kezdetben internet, később szakirodalmak átolvasása után megtetszett a numizmatika, az érmék és bankók világa.

Az idők során rengeteg gyűjtővel megismerkedtem és sokan segítettek, tanítottak.

Ifj. Kovács Gézával való találkozás
2022. szeptember 24.
Tiszadada

A gyűjtés világában leginkább a sokféleség tetszett meg, ez alatt azt értem, hogy a numizmatika annyira változatos, ami elkülöníti más gyűjtésektől. Leginkább a bélyeggyűjtéssel szokták párhuzamba hozni, bár szerintem sokkal több terület van a pénz világában.

Kezdő gyűjteményem 2020. december

Hogy párat említsek a gyűjtők kedvelt gyűjtési területei közül: *bankjegyek, érmék, különböző korok, különböző tájegységek, forgalmi pénzek, emlékérmék, kivont pénzek, prospektusok, kiadványok, próba veretek, első napi veretek, forgalmi sorok, évjártatok, tervezetek, felül- bélyegzett / peccételt bankjegyek, hibás veretek, gyártás-technológiák, fóliás sorok, különböző alakú érmék...*

Naphosszat lehetne még sorolni!

Olyan, hogy valaki mindenféle érmét – bankjegyet birtokoljon, nem csak az alacsony példányszám, de a magas árak miatt is nagy lehetetlenség. A „filléres” tételektől a több 10, esetenként több 100 millióig is terjedhetnek, bár azok inkább kiállított, múzeumi darabok.

Az én kisebb gyűjteményem kb. **4500–5000** darab **érméből** és kb. **500 bankjegyből** áll, amit az évek alatt saját zsebből finanszíroztam, és hosszas utánajárással különböző helyekről szereztem be, hogy párat említsek; különböző portálok, piacok, magánszemélyek, hivatalos kereskedők, **Magyar Nemzeti Bank** (Pénzverő Zrt.). A célom jelenleg első sorban a gyűjtés és részben befektetés is.

Nagyon büszke vagyok a gyűjteményemre, ezért nagyon szeretem másoknak is bemutatni. Az iskolában a **Pénz7** alkalmával idén és tavaly is adtam elő és a folyamatosan bővülő gyűjteményem miatt egyre nagyobb a tudásom és örülök, ha meg tudom osztani azokkal, akit érdekel.

Katona Roland Henrik

9/c

RAJZ

Klepács Karina

A kézügyességemet a nagymamámtól örököltem, aki nagyon tehetséges művész volt. Amióta az eszem tudom, rajzoló. Már háromévesen is a nővérem tankönyveibe rajzoltam, szerettem azt képzelni, hogy nagy művész vagyok, és kiállításokat tartottam a családomnak. Híres embereket, történelmi személyeket rajzoltam. Leginkább a realiztikus ábrázolás fekszik nekem, szeretek a portrét, a csendéletet vagy tájképet rajzolni, festeni. Nyolcéves koromban kaptam meg az első festőkészletemet, onnantól kezdve mindig vászonra festettem akrillal.

Könyveket olvastam a festészetről, és videókat néztem a témában, de a rajzolást mindig jobban szerettem, és jobban is megy. Kedvenc festőm Van Gogh, akinek nagyon csodáltam a munkásságát. 7 éves koromban a szüleim beíratk egy pályakezdő rajz tanárnőhöz, akitől sokat tanultam, 2 évig jártam hozzá magánórákra. 11 éves koromban részt vettem egy jobb agyféltekés rajztanfolyamon, amit szintén a szüleimnek köszönhetek. Néhány rajzomat megjelentették az újságban, iskolai kiállításokon. Nem sok versenyen vettem részt, ugyanis főleg a magam és mások örömeire alkotok. A művészet segít összeszedni a gondolataimat, kifejezni az érzéseimet, ezért a tanulásban is sokat segít. Sajnos egyre kevesebb időm jut rá, akkor is többnyire másoknak festek.

A legnagyobb támogatóim egyértelműen a szüleim, és a keresztszüleim, akik eszükkel is támogattak. Már kiskorom óta grafikus szerettem volna lenni, de ez mára már nem olyan biztos. Azonban mindenképpen olyan munkát szeretnék, ami hasonló kreativitást, kézügyességet igényel. Ez a hobbi segít nekem az önkifejezésben és az improvizációban, amit a jövőben is hasznosíthatok. Legkedvencebb munkáim:

Klepács Karina 9/a

CSILLAGÁSZAT

A csillagászáttal még kisiskolás koromban kezdtem el foglalkozni. Kezdetektől fogva érdekelt ez a lenyűgöző témakör, de úgy érzem, egy bizonyos korhatár alatt nem érdemes túl mélyen foglalkozni vele, bár természetesen ez is egyénfüggő. Születésemről kezdve érdekelték a természettudományok. Engem a csillagos ég látványa fogott meg először, és szerettem volna megérteni, hogy hogyan működnek ezek a természeti folyamatok.

Eleinte könyveket vásároltam, dokumentum-filmeket néztem ezzel kapcsolatban. De ami igazán nagy sikerélményeket kínált, az maga az égbolt tanulmányozása volt. Eleinte szabad szemmel, később kisebb, majd nagyobb távcsövekkel észleltem az égi látványosságokat. Ez nagyon szerteágazó. Van, akit a bolygók, van, akit a Hold, és van, akit az üstökösök érdekelnek, de megfelelő felszerelés segítségével lehetőség nyílik más csillagrendszerek, meteorok, galaxisok, de még a Nap megfigyelésére is. Nem is beszélve a látvány megörökítéséről. Ez lehet egészen művészi, például rajzos, vagy festett, de a legnépszerűbb a fotografikus. Ezt szokás asztrófotográfiának nevezni. De rosszul teszi, aki azt hiszi, a ráfordított pénz egyenesen arányos az eredmény minőségével. Kis költségvetésből is el lehet érni nagy dolgokat!

A csillagászat egy nagyon sokrétű tevékenység. Fejleszti az időjárás szélsőségekhez való alkalmazkodást, segít jobban megérteni a világ működését, de a természettudományokkal kapcsolatos tantárgyak megértéséhez is támpontot ad. Fontos kihangsúlyozni, hogy ez a tevékenység nem egy magányos elfoglaltság. Sőt, rendkívül sok új személyt lehet megismerni. Ez többek között az egyesületek aktív munkájának köszönhető, melyek által sok segítséget kaphatunk, ami megkönnyíti fejlődésünket. Persze elengedhetetlen a közeli ismerősök támogatása, anélkül nehéz kitartónak lenni. Márpedig ez elengedhetetlen. Aki nem kitartó, annak nem javaslom ennek a hobbinak az űzését, mert nagyon sok gyakorlást igényel. „Per aspera ad astra.” (Rögös az út a csillagokig...) De a belefektetett idő mindenképpen megéri, olyan tudásra tesz szert az ember, aminek normál esetben nem kerülne a birtokába.

Ennek a hobbinak természetesen vannak hátrányai is. Ha az észlelés részét választjuk, számolni kell vele, hogy későn kerülünk ágyba, és a legkorszerűbb műszerek költsége a csillagászati kategóriákba tartozik. Természetesen nem elvárás, de egy biztos, mindig van hova fejlődni. Az ember nagyobb, komolyabb távcsőre vált, méréseket végez, vagy csak szakszerűbben végzi az obszervációt. Aki elég elhivatott, segítheti a nagy kutatóinté-

zetek munkáját is. Akadnak olyanok – ide tartozok én is –, akik előadásokat, illetve távcsöves bemutatókat tartanak iskolában, táborokban, egyetemen, vagy más rendezvényeken, és így próbálják átadni az asztronómia varázsát. Ezt az élményt nem lehet úgy leírni, hogy teljesen át lehessen érezni. Csak az tudhatja igazán, aki személyesen kóstol bele a csillagászat világába.

Pintér-Keresztes Tamás 9. NY/D

TEXTILFESTÉS

Hiszek abban, hogy minden embernek van egy szenvedélye, egy hobbjaja, amit szívvel-lélekkel tud csinálni és igazán boldoggá teszi. Vannak, akik ezt a tevékenységet felnőtt éveik során találják meg, és vannak olyanok, akiket gyermekkoruktól kezdve végigkísér az úton. Én is az utóbbi csoport közé tartozok. Nem emlékszem arra, hogy pontosan mikor vált a szenvedélyemmé, hiszen mindig is az életem része volt. Pontosabban abban a pillanatban kezdődött el minden, amikor elsőként kezembe vettem egy ceruzát. Ezek alapján azt hiszem, nem nehéz kitalálni, hogy az én hobbjaim a rajzolás és a festés.

Gyermekként én voltam az, aki minden kézműves táborban és rajz szakkörön részt vett. Amikor lehetőségem adódott, mindig csak rajzoltam, festettem, színeztem és a szüleim nem győzték cseleltetni a rajzaimat a hűtőszekrényen, egy idő után már a falakon is az én műveim sorakoztak. Általános iskolában részt vettem egy jobb agyfeltekés rajztanfolyamon, és miután elvégeztem, ugyanúgy oda jártam péntekenként még további éveken keresztül, hiszen imádtam.

De mi az oka ennek a hatalmas nagy imádatnak? Nem más, mint a flow. Csíkszentmihályi Mihály magyar-amerikai pszichológus figyelte meg, hogy az embereket annyira le tudja kötni az alkotás élménye, hogy teljesen meg tudnak feledkezni a valóságról.

Tiszai Anna

Azért szeretem ezt csinálni, mert mindenkit teljesen egyedi, festett ruhadarabokkal tudok megajándékozni. Célom, hogy a jövőben is szánjak mindig időt erre a hobbira és lehet, hogy egy nap még egy kisebb vállalkozássá is kinövi magát.

Tiszai Anna

12/d

Ezt nevezzük flow-nak és ezt éljük át mindannyian, miközben a hobbinkat űzzük. Emiatt szeretem ennyire a rajzolást és a festést, hiszen teljesen kikapcsol!

A karanténban még több időm jutott alkotni, de vágytam valami újdonságra. Ekkor jutott eszembe, hogy vásznak és papírlapok helyett festhetnék ruhákra is, hogy feldobjam a ruhatarám. Fokozatosan, egyre jobban beleástam magam a ruhafestészet rejtelmeibe, és be is szereztem a megfelelő kellékeket hozzá. Sokkal másabb technika volt ez, mint amiket azelőtt alkalmaztam, de mégis nagyon belopta magát a szívembe. Egy idő után elkezdtem mesélni róla a rokonaimnak, barátaimnak és ismerőseimnek. Mindenkinek nagyon tetszett az ötlet és sorba kérték tőlem a festett ruhákat. Minél több embernek festettem, annál több emberhez jutott el a hír, hogy mivel is foglalkozok. Emiatt létrehoztam az AnnArt nevű Instagram oldalt, ahova fel tudom tölteni a munkáimat. Ennek köszönhetően lehetőségem van most már nem csak ismerősök, hanem idegen emberek számára is festeni. Festettem már cipőre, táskára, bőrkabáttra és minden másra is, ami farmerből, bőrből vagy vászonból készült.

Katona Andrea

3D NYOMTATÁS

• *Hogyan / Miért / Mikor kezdte el foglalkozni ezzel a tevékenységgel?*

A karantén alatt merült fel bennem egy jó unaloműző gondolat, akkor nézegettem meg a facebook csoportokat, amelyekben erről beszéltek.

• *Mi vonzott/érdekelte benne?*

A megfogható alkotás, amelyben a modellezett tárgyakat láthatom működőképes formában.

• *Milyen nehézségekkel kellett megküzdened?*

A gép vásárlásakor az igényeimnek megfelelő választása, a gép programozása, a később megjelenő mechanikai problémák javítása. A rossz modellezés hibái, annak felismerése és javítása. Egyéb problémák: modell, majd a kész termék elméretezése, rossz anyagválasztás, szennyeződött anyag.

• *Hogyan tudtál továbbfejlődni?*

Tapasztalat. A gépek hangjait azóta felismerem. Meg lehet különböztetni a hőfok miatt kiadott hangokat és a szennyeződés miattiakat is. Programozni mások tanítottak meg, így sok embertől van információm. A modellezés pedig gyakorlás kérdése.

• *Milyen sikereket értél el?*

A kinyomtatott tárgyaim közül van, ami mindennapos használatban van, illetve van olyan is, amelyből jelmezek készültek.

• *Mennyiben változott meg a személyiséged/laz életed?*

Sokkal nyitottabb vagyok az emberek felé. Rájöttem, hogy nagyon sok kreatív ember van, de ha nem beszélek velük, soha nem tudom meg, hogy vannak még olyanok, akikkel egy az érdeklődési köröm.

• *Segít-e az iskolai tanulásban? Hogyan?*

A fókuszáltságra tanít, programozni is megtanultam emiatt. Illetve érdekesebb tőle a vektorgrafika és a történelem.

• *Vannak-e távolabbi céljaid ezzel a hobbival?*

Mivel ilyesmivel szeretnék továbbtanulni, ebben szeretnék jobban otthon lenni. A fő cél egy teljesen saját gép összerakása. A nyomtatott dolgokra szeretnék egy vállalkozást építeni.

• *Hogyan tudod hasznosítani a tapasztalataidat a jövőben?*

Gépismeretnél a szervizelés és az ismerősöknek a segítségadás jelenti a hasznosítást. Programozást a tanórákon és remélem később az egyetemen is. A szociális készséget pedig mindennap.

A kérdéseket az évkönyv szerkesztői állították össze

LOVAGLÁS

Jeles Anna

A lovaglással egészen kicsiként, másfél éves koromban kezdtem el foglalkozni, főleg édesanyámnak és nővéremnek köszönhetően. Akkor teljesen magával ragadott, ez a szerelem pedig azóta is tart. Hogy olyan pici gyerekként mi fogott meg benne, pontosan nem tudom, csak néhány emlékképem van róla, viszont valószínűnek tartom, hogy legfőképpen a lovak szeretete és csodálata lehetett az, ami vonzott. Ezek az érzések a mai napig elkísérnek, a lényemmé váltak, sokszor tartotta bennem ez a lelket, amikor esetleg mélypontra kerültem.

Nehézségek mindenhol akadnak, a lovassportban hobbi szinten legfőképpen csak önmagával és az anyagi korlátaival küzd meg az ember. Amikor már versenyre kerül a sor – most konkrétan csak a galoppsportról és annak nehézségeiről tudok nyilatkozni,

mert más szakágakba már nem látok bele –, kicsit más a helyzet. Szerintem egy versenylovasnak a legnagyobb nehézséget a lehetőség, és annak hiánya jelenti. Egy friss engedéllyel rendelkezőnek azért, mert tapasztalat híján nem ültetik versenyben, viszont nem tapasztal versenyben lovaglás nélkül. Ez egy ördögi kör, ezért is fontos, hogy jó helyen, jó istállóba, segítőkész csapathoz tartozzon a lovas, ahol megbecsülik és lehetőséget kap a versenyben lovagláshoz. Egy profi lovasnak pedig azért, mert rosszabb esetben ez a megélhetését jelenti. A másik legnagyobb gond, az a súly. Egész évben odafigyelést igényel és szintén olyan dolog, ami korlátozhatja a lovas lehetőségeit, pláne, amíg nem bizonyított, nem tett le semmit az asztalra.

Mivel nagyon sok időmet felémészti, hétköznapokon és a versenyek miatt hétvégén egyaránt, vasárnaponként korán indulunk és késő este érkezünk, a tanulást nem éppen segíti, de próbálok mellette odafigyelni amennyire csak lehet, nem egyszerű feladat. Természetesen sokan támogatnak, a családom, a barátaim, ismerősök, azok, akikkel nap mint nap együtt dolgozunk, Suták János trénerem és Májér Cinti, az elmúlt

két év amatőr championja, volt zrínyis diák, rájuk bármikor számíthatok.

Vannak távolabbi céljaim is, de próbálok mindig az adott évre, szezonra koncentrálni és a lehető legtöbbet kihozni belőle. A tavalyi volt az első évem amatőr-zsokéként, akkor tudtam nyerni egy versenyt, szeretnék idén is, de annak örülnék a leginkább, ha minél több lehetőséget kapnék, és ha tudnék is élni ezekkel. A legnagyobb álmom viszont továbbra is egy első hely a kis lovacskámmal, Flower of Paradise-zal, tavaly ez nem sikerült, de továbbra is törekszünk rá.

A telivérékkel való munka minden nap óriási tapasztalat, élmény, de a lovak önmagukban is az élet tanítómesterei, ezeket meg már senki nem veszi el tőlem és az élet bármely területén felhasználható lesz, akkor is, ha még sok éven át versenyezni fogok és akkor is, ha esetleg másfelé sodor az élet. Az életem természetesen azóta gyökerestől változott

meg, rengeteg áldozatot és nehéz döntést kellett meghoznom és kell is nap mint nap, sok időmet veszi el, de nem bánom, azt csinálom, amit szeretek és szeretem, amit csinállok.

Jeles Anna
10/d

GITÁR

Pintér András

2019-ben kezdtem el gitározni, mert nagyon tetszett a hangszer és ahogyan játszanak rajta. Ezek után kerestünk egy tanárt és elkezdődött a pengetés.

Különösebb nehézségeim nem voltak a tanulás során, természetesen amikor nehezebb darabokat tanulok, azokkal azért meg kell küzdeni. Amikor viszont már mennek a művek, nagyon örömteli a játék. Mindig lehet hova fejlődni és ez bonyolultabb, de szebb darabok játszásával lehetséges – meg persze a sok gyakorlással. Magamon is észreveszem azt, hogyha többet gyakorlok, akkor jobban, gördülékenyebben megy a játék.

A gitártanulás fellépésekkel is jár. Évente több szereplés is előfordulhat, ami nagy izgalmakat hoz magával. Tapasztalatom szerint annál kevésbé izgulnak az emberek egy fellépés előtt, minél több megmérettetésen vettek részt az-

előtt. Nemrégiben volt egy komolyabb duóversenyünk Szücs Vikivel (aki szintén zrínyis, 10. A.) és országos 2. helyezést értünk el az előadásunkkal.

Számomra a gitározás egy kikapcsolódást jelent. Amikor a kezembe veszem a hangszeret és elkezdek pengetni, megszűnnek a külső zajok és csak a zenére, a dallamra koncentrálok. Az is elő szokott fordulni, hogy a tanulást megszakítva eljátszok egy darabot és feszültségmentesen vissza tudok ülni még tanulni egy kicsit.

A jövőben is szeretnék tovább foglalkozni a gitárral, nem szándékozom abbahagyni, akár komolyabb versenyekre is szívesen mennék. A gitártudás bármikor jól jöhet – például, ha barátokkal vagy családdal vagyok, előkapom a gitáromat és szórakoztatom őket.

Pintér András

9/a

ÍRÁS

Negyedikes koromban készült el az első irományom, amikor is az iskolában azt a házi feladatot kaptuk, hogy írjunk egy mesét. Korábban sosem írtam még hasonlót, de annyira megtetszett az ötlet, hogy órákon át gondolkoztam rajta, végül pedig írtam egy másfél oldalas szösszenetet.

Sajnos ezután valamiért elfelejtődött a dolog, és csak 11 éves korom körül kezdtem el újra érdeklődni az írás iránt. Ekkoriban kezdtem olvasgatni a *Wattpad* nevű alkalmazáson belül, és az ott levő könyvek miatt egyre inkább érdekelni kezdett az írás folyamata, hiszen nagyon sok hobbiíró kamatoztatta itt a tehetségét. Tetszett a gondolat, hogy a fantáziámat történetek megalkotására használhatom, és lassan elkezdtem újra meséket, később pedig novellákat is írni.

Így visszanevezve kezdetben még nem voltak túl jók az írásaim, de az évek alatt sok-sok könyvet olvastam, informálódtam, gyakoroltam az írást. Bár nem vagyok profi, de egy írónak nevezhető személy lettem.

Legelsőként az fogott meg az írásban, hogy olyan dolgokat alkothatok meg, amiket mindig is szerettem volna a valóságban. Például, ha olyan kedvem van, sárkányokról írhatok, utána pedig boszorkányokról...

Az egyik legnehezebb része az írásnak az ihlethiány. Ha napok után sem jönnek a jobbnál jobb ötletek, mindig úgy érzem, szörnyű vagyok és sosem lesz belőlem valódi író. Nem könnyű hónapokig egy adott történetre koncentrálni, és annak keretei között tartani a csapongó ötleteimet, emiatt gyakran hagyok félbe egy-egy történetet.

A fejlődésem óta a szüleim és a barátaim is gyakran emlegetik, hogy az írásaim egyre jobbak és talán itt lenne az ideje elküldeni egy kiadónak. Miattuk döntöttem úgy, hogy jelentkezek egy pályázatra, ahol novellák beérkezésére várnak. Heteken át dolgoztam egy új novellán, ami valószínűleg az összes közül a legjobban sikerült és elküldtem a kiadónak és várom a jelentkezésüket.

Hatalmas álmom, mióta elkezdtem írni, hogy egy napon majd ismert szerző lehessenek, és csakis az írásból éljek meg. Erre bár nem sok esély van a mai világban, de mindenképp szeretném megpróbálni.

Béres Míra

9/c

KOLLÉGIUMI ÉLET

KÉPZŐMŰVÉSZETI ALKOTÓ MŰHELY A TISZAVASVÁRI ÚTI AJTP KOLLÉGIUMBAN

A Tiszavasvári úti AJTP kollégiumban szakkör keretében van lehetőség képzőművészeti alkotások készítésére az érdeklődő diákok számára. Két szakkör is működik, az egyik az érdeklődési kör szerint bárki által látogatható és a másik a kezdő AJTP-s tanulóknak.

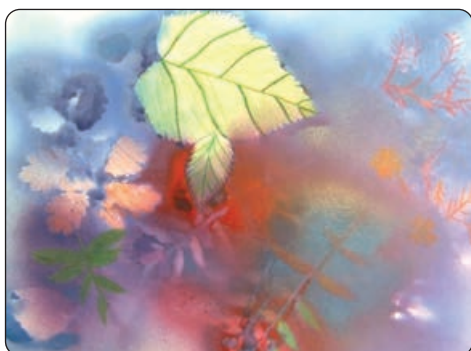
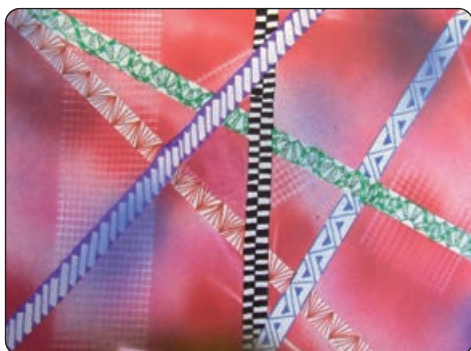
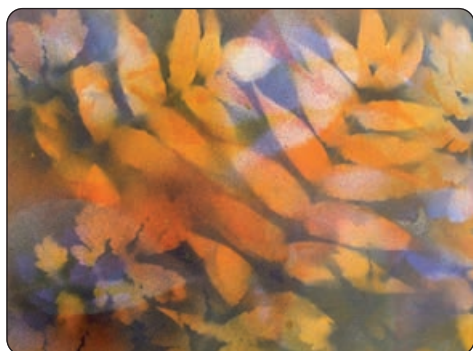

Szakköreink célja, hogy az alkotómunka segítségével pozitívan alakítsuk a résztvevők személyiségét. Változatos technikákkal teremtünk lehetőséget a játékos, élményszerű munkára, ami gazdagítja az önkifejezést és elősegíti a kreativitást.

A szakkörön sokféle technikával megismerkedhetnek a diákok, a hagyományos rajzok készítésétől a teljesen újszerű képzőművészeti technikákig.

A játékos, élményszerű munka során, fejlődik a diákok kreativitása, megismerkednek az önkifejezés változatos lehetőségeivel a képzőművészet keretein belül. A hagyományos technikák tovább fejlesztésével izgalmas képalkotási folyamatoknak lehetnek részesei a diákok.

Kipróbálják a különböző grafikai technikákat, mint a frottázst, monotypiát, papírmetszetet és linómetszetet. Ezeken kívül készülnek montázsok és egyéb vegyes papírragasztások.

A színvonalas munkát jól felszerelt műhely segíti.

Az elkészült munkákból minden évben kiállítást rendezünk a ZIG Galériában és a kollégiumi könyvtárban. Állandó kiállítás látható a kollégium folyosóján.

Különböző rajzpályázatokon is részt vesznek diákjaink. Az AJTP keretében minden évben küldenek képzőművészeti alkotásokat a Pécsi Művészeti Fesztiválra. Már második éve a Zachor Alapítvány „A művészet az elmondhatatlan tolmácsa” című pályázatán is szerepeltek a szakkörösök munkái.

A képzőművészeti alkotó munka fejleszti a tanulók értelmi és érzelmi intelligenciáját, ezáltal fogékonyabbak lesznek a mindennapi élet problémáinak megoldására.

Szentpéteri Éva
szakkör vezető

TÁRSASJÁTÉK SZAKKÖR A SZÉCHENYI UTCAI KOLLÉGIUMBAN

DIÁKSZEMMEL

Év elején, amikor szakkört kellett választani, én csak ráböktem a felsoroltak közül a társasjáték-körre, aztán a következő héten, szerdán leballagtam a társalgóba. Később kiderült, hogy ez volt a tanév egyik legjobb döntése részemről.

Nem tudtam mire számítsak, csak reméltem, hogy ez nem egy olyan szigorú és kötött szakkör lesz, mint a többi választási lehetőség. Aztán igazam lett. Egy hihetetlenül kedves és nyitott közösségbe csöppentem, hiába nem nagyon beszélgettem senkivel sem előtte, – ott és akkor mindenkivel tudtam.

Az első szakkörön egy műveltségi társas, egy Cluedo és egy Tik-Tak-Bumm került terítékre. Nem melleleg ezek mind ismeretterjesztő vagy valamilyen tekintetben mindenképpen fejlesztő társasjátékok, tehát egy kifejezetten hasznos időtöltésről beszélünk. Edződik a memóriánk, gyarapodik a tudásunk, logikus gondolkodásmódot és problémamegoldó képességet fejlesztünk, mivel vannak kifejezetten agyat átmozgató és gondolkodást igénylő társasjátékok is. De ez mind egy játékos és könnyed köntösbe van bújtatva.

Úgy tanulunk és fejlődünk, hogy észre sem vesszük. Egy kicsit mindannyian visszamegyünk az óvodás kisgyerekek szintjére, akiket a legegyszerűbb játékos módon tanítani és nevelni. Pontosan ilyennek érződik ez az egész. Azért szeretek ide járni, mert könnyű. Könnyű lemenni, megfogni egy játékot, 4-5 embert magam köré szervezni, akik játszanak velem, és háborúzni egy semmilyen nyereségért, csak a győzelem dícsőségért. Nevettünk, válaszoltunk, harcoltunk, zseniális volt. Kötetlen, nyugodt és kikapcsoló volt a hangulat, és ez nem változott hetek óta. Kialakultak a kedvenc játékaink, másokat elhagytunk, mert kipróbáltuk és nem tetszettek.

A Tik-Tak-Bumm egyik hatalmas kedvencünk lett, személyesen nekem is. Van valami abban, ahogy a fárasztó, hosszú és stresszes iskolai nap után az utolsó kettő agysejtünkkel másodpercek alatt kell kitalálnunk szavakat, amik illenek a kritériumokra. Ha valaki elrontja, nevetünk. Ha valaki ismételi, szólunk

neki. Az egész szakkörben a közösség összehozó erő, ami a leginkább lenyűgöző. Én nem ismertem senkit, mielőtt bementem akkor szerdán a társalgóba. Azóta pedig még a városban és az utcán is köszönünk egymásnak.

Valamint tényleg ez a kötetlen és szórakoztató kettő óra a másik, amit ki kell emel-nem. Ez nem egy történelem-szakkör, ahol szárazanyag átbeszélésével telik az idő, és egy plusz tanórának érződik, ami este hétkor még kevésbé kibírható. Nem is érettségi felkészítő, vagy plusz nyelvi foglalkozás. Nem érződik kötelezőnek, erőltetettnek, vontatottnak. Nem úgy indulok lefelé, hogy „Ó a fenébe, megint szakkör”, hanem örömmel megyek. Minden egyes alkalommal örömmel megyek le. A lelkesedés nem csillapodott egy kicsit sem, ahogyan telnek a hónapok. Egy igazi motiváló, de pihentető aktivitásról beszélünk. A többi kollégista csak annyit érzékel ebből, hogy állandóan hangos röhögés szűrődik ki az ablakokon, és hogy mi vagyunk a hang forrása.

Összefoglalva annyit tudnék elmondani, hogy az egyik legjobb választásom idén ez a szakkör volt, ahol aktív és építő módon vezethetem le a feszültségemet.

Raminczki Boglárka

11/a

KÖZÉPSZINTŰ ANGOL ÉRETTSÉGIRE FELKÉSZÍTŐ ÉRDEKLŐDÉSI KÖR A SZÉCHENYI ÚTI KOLLÉGIUMBAN

- **Mi az általános vélemény korunkban az idegennyelv-tanulásról?**

Wittgenstein azt mondta: „*A nyelvem korlátai világom korlátai.*” Manapság az idegen nyelvek ismerete egyre szükségesebb, különösen az az angol nyelv, ami elsősorban preferált idegen nyelv mindenki számára nemcsak a kommunikációhoz, hanem a szakmai karrierhez is.

- **Miért éppen az angol, vagy miért éppen a második idegen nyelv lesz fontos?**

Az angolt sokan már általános iskolában emelt óraszámokban tanulják, ezért a középiskolában a második idegen nyelv (spanyol, német, olasz) tanulása kerül előtérbe. Azok számára viszont, akik nem tartoznak ide, a 9. évfolyamtól elkezdődik az angol nyelv intenzív tanulása.

- **Melyik vizsga (angol közép v. emelt szintű érettségi, vagy a középfokú nyelvvizsga) ajánlatos leginkább, ha a továbbtanulási pontszámok elérése a cél?**

Mindenképpen az emelt szintű érettségre kell jelentkezni, mert ha a középiskolások itt elérik a 60%-ot, megkapják a komplex középfokú nyelvvizsga bizonyítványt is.

- **A kollégiumban összehozható egy homogén angol érettségire felkészítő csoport?**

A diákok több, – jellegüket tekintve is – különböző iskolából érkeznek, így a nyelvtudásuk is nagyon eltérő. A jelentkezőkkel érdemes szintfelmérőt íratni, és kisebb csoportokba szervezni őket. A differenciálásnál figyelembe kell venni a tanulók délutáni és esti elfoglaltságukat is. Pl. sokan járnak magántanárhoz és edzésre, így ezekhez alkalmazkodni kell, valamint a kollégium szilenciumi rendjét is be kell tartani. Nehéz az időpontok egyeztetése, különösen a Művészeti Szakgimnázium tanulóit illetően.

- **Hogyan oldotta meg a helyzetet, és mivel foglalkoznak a legtöbbet?**

Gyakran előfordul, hogy néhány tanulóval este, a TV szobában, otthonias hangulatban oldjuk meg az iskolai órán kapott feladatlapokat, írunk leveleket, fogalmazunk meg válaszokat a szóbeli tételek kérdéseire. A heti foglalkozásokon résztvevők leginkább a nyelvtani rendszerezést kérik, ismételjük a nyelvhelyességi feladatokhoz szükséges anyagot. Kedvenc feladat a hallott szövegtételek stratégiák gyakorlása, mert a vizsgázók ettől tartanak a legjobban.

Kulin Ágnes

szakkör vezető

A kérdéseket az évkönyv szerkesztői állították össze

LACI BÁCSI FILMKLUBJAI

Szerda este van, és újra itt a filmklub napja. Két hetente szerdánként van lehetőségünk részt venni ezen az érdeklődési körön.

Ilyenkor egy kis közösség gyűlik össze, hogy együtt nézzük meg a legjobb filmeket, amelyeket Ottohál László tanár úr választ ki, és amiket vétek lenne kihagyni. Elsős kollégista korunk óta járunk filmklubra és soha nem csalódtunk

még az élményben, sőt úgy hallottuk már régen elballagott diákoktól, hogy mai napig emlékeznek Ottohál László tanár úr filmjeire! A közösségünk nem túl nagy, bár szerintem így is ez az egyik leglátogatottabb érdeklődési kör, viszont mindig várunk új diákokat szerdánként este, hiszen az egész kollégium értesül arról, hogy mi lesz az e heti film. Laci bácsi kedves, emlékeztető üzeneteivel, plakátjaival értesülhetünk előre ezekről a filmekről. Nem mindig az újonnan megjelenő filmeket szoktuk megnézni, hiszen nagyon sok klasszikus film van, amelyet mindenkinek muszáj látnia. A filmek 90%-a általában megható, így a végére sokan sírós szemmel mennek fel szobájukba, de az elején ezt megtudjuk, így feltudunk készülni rá.

Amiket nézni szoktunk és eddig láttunk, azoknak a többsége tanulságos, így mialatt nézzük, elgondolkodunk rajta és tanulhatunk is belőle. Sok diáktársunk néha nem tud jönni, hiszen sok a tanulnivaló. Mi is igazolni tudjuk ezt, de úgy véljük, hogy kell ennyi kikapcsolódás mindenkinek, főleg így, hogy tanulságot is tudunk levonni belőle.

Laci bácsinak nagyon sok mindent köszönhetünk. Ő vezetett be minket a filmek világába, megmutatta, hogy több stílusú film is létezik és mindegyiknek más a mondanója. Sok elgondolkodtató filmet is láttunk, amiket nem lehet elfelejteni, mint például a *Csillagok között*, *Az ember, akit Ottónak hívnak*, *A fegyvertelen katona*, vagy az *Adaline csodálatos élete*.

Filmklub után mindig van rá alkalmunk, hogy megbeszéljük a felmerülő kérdéseket, illetve véleményt nyilvánítsunk a filmről. Néha ez fontos, hiszen csak így tudjuk összerakni a képkockákat. Mióta Ottohál László tanár úr itt dolgozik, azóta a diákok mindig számíthattak erre az érdeklődési körre és persze tanár úrra, mindenben.

Biztosak vagyunk abban is, hogy miután elballagunk, ez fog a legjobban hiányozni nekünk. Tudjuk, hogy Laci bácsi filmklubjai mindig is népszerűek lesznek. Köszönjük tanár úrnak ezeket a csodálatos élményeket!

Ottohál László tanár úr szavaival élve:

„A filmklub van, volt és lesz!”, „És az ÉLET SZÉP!”

Koleszár Eszter és Homoki Virág (11. évf. KFG – Széchenyi úti kollégium)

DÖK A SZÉCHENYI ÚTI KOLLÉGIUMBAN

A Zrínyi Ilona Gimnázium kollégiumának lakói már évek óta jól működő diákönkormányzatot működtetnek.

Munkásságunk célja, hogy az itt élő diákok középiskolás éveit felpozícionáljuk és minél jobb közösségben éljünk. Színes programok szervezése mellett a kollégiumban felmerülő problémák kiküszöbölésével is foglalkozunk. A diákönkormányzatot patronáló, segítő tanár immár 22 éve Ottohál László tanár úr.

Minden évben hagyomány az első kollégiumi közgyűlés. Idén itt került sor az új diáklennők megválasztására is. Szabó Valentina itt adta át egy éves mandátumát nekem, Ricsei Laurának, én pedig remélhetőleg még 2 évig fogom képviselni a diákönkormányzatot.

Idén októberben került megrendezésre a kollégium verébavatója. Ezen a programon a 9.-es diákok csoportokra bontva mérettették meg tudásukat és ügyességüket. A verébavató célja, hogy az újonnan érkezett diákok összekovácsolódjanak, barátságokat kössenek és bekapcsolódjanak a kollégiumi életbe.

Minden évben gyermeki izgatottsággal várjuk a kolis Mikulást, aki krampuszaival együtt minden diákot megajándékoz egy tábla csokoládéval egy énekért cserébe. Téli programjaink közül elengedhetetlen a karácsonyi ünnepség, ahol a kollégium lakói mutatják be tehetségüket szebbnél szebb hangszeres vagy prózai előadásokban, ezzel teljes karácsonyi hangulatot teremtve számunkra. Ottohál László tanár úr egész decemberben forró csokoládéval és süteményekkel fogad bennünket az aulában, ami a téli jó hangulat elengedhetetlen eleme.

Továbbá szívesen ünnepeljük meg a Valentin- napot is, ahol a tanulók szerelmes vagy szeretettel teli üzeneteket küldhetnek egymásnak, melyeket a kollégium „Cupidója” szállít ki.

Idén először, de nem utoljára került megrendezésre a húsvéti kincskeresés. A kihívásra jelentkező diákok feladata az volt, hogy a kollégium területén eldugott csokitojásokat minél hamarabb megtalálják. A nyertes csapat pedig pizzajutalomban részesült.

Már-már hagyománnyá nőtte ki magát a közös sütögetés a kollégium udvarán. Ez a legkedveltebb kollégiumi programunk, amely mindig fergeteges hangulatban telik.

Fiatal vágyaiknak eleget téve a kollégium diszkókat is szokott rendezni, ahol a diákok felhőtlenül mulatnak együtt.

Az érettségi közeledtével fájó búcsút veszünk nemsokára végzős tanulóinktól egy kollégiumi elbúcsúzás, elköszönés keretében.

A DÖK minden évben próbálja színesebbé tenni programjait, és ezáltal a lehető legjobbá tenni az itt eltöltött diákéveket. Aki volt itt nálunk egyszer kollégista, biztos, hogy emlékezni fog valamelyik közös kis programunkra.

Ricsei Laura

(VPG-Széchenyi úti kollégium)

A MI KOLINKBAN ERŐS A DEMOKRÁCIA

Minden tanév kezdete izgalommal teli, számomra különösen az volt az idei. Nem csak azért, mert véget ért a nyári szünet és egy új tanév vette kezdetét, hanem azért is, mert a kollégiumi diákelnök választáson engem is jelöltek kollégistatársaim. Amikor kihirdették az eredményt, hogy a diákság engem választott meg DÖK elnöküknek, nagyon örültem és éreztem ennek a felelősségét is. Két dologban voltam biztos, hogy nem szeretnék unalmas elnök lenni, aki felejtető és nem tudja mozgósítani a többieket, másrészt, hogy olyan diákönkormányzatot szeretnék, ahol „demokrácia” van és mindenkinek a véleményét lehetőség szerint meghallgatjuk, figyelembe vesszük. Úgy érzem mindkét céloom teljesült.

Számos emlékezetes pillanat volt az idei tanévben, amire szívesen emlékszek vissza.

Ilyen volt a verébavató, amely a diákönkormányzat hagyományos rendezvénye és játékos vetélkedővel a sportcsarnokban üdvözöltük az új kollégistákat.

Bensőséges hangulatával különösen maradandó élmény volt számomra a kollégiumi karácsony, ahol tehetséges diákjaink kulturális műsort adtak elő és együtt ünnepeltük az év legszebb ünnepét. Rendezvényünket megtisztelte Kobzos István igazgató úr, Nagy Andrea igazgató-helyettes asszony és Huszárné Kádár Ibolya iskolánk volt igazgatónője is.

Az idei farsang fergeteges volt a szó szoros értelmében. Az egész kollégiumot, valamennyi résztvevőt sikerült magával ragadni, amit mi magunk sem gondoltunk volna, amikor még csak terveztük a programot. Rendhagyóan a farsangi hagyományokat, azok hangulatát igyekeztünk megidézni a diákok kérésére. Volt maskarás felvonulás, ahol a DÖK tagjai zajkeltőkkel a kollégistákkal közösen űzték a telet, majd táncház Demarcsek György táncpedagógus, a Nyírség Táncegyüttes vezetőjének és tanítványainak közreműködésével, amelybe valamennyi kollégista és még tanáraink is bekapcsolódtak. A végén pedig finom fánkkal és teával zártuk a vigasságot.

Kollégiumunkban a diákönkormányzat szervezi az ünnepeinkhez, hagyományainkhoz kapcsolódó rendezvényeket. Ilyen a Halloween, az advent, a Mikulás, a karácsony, ezt követően a Valentin nap, a farsang és a nőnap. Rendezvényeinkkel, programjainkkal igyekeztünk örömet szerezni, minél színesebbé, emlékezetesebbé tenni a kollégiumi életet. Büszkén mondhatom, hogy sikerült, közösségünk számos felejthetetlen élménnyel gazdagodott.

Az elkövetkező programok megvalósításával szeretnénk tovább folytatni közösségünk további erősítését (sportbajnokságok, maratoni filmvetítés), ezzel is fokozva az összetartás érzését. Erre vállalkoztam tanév elején és úgy érzem ennek az elvárásnak meg is feleltem társaimmal a diákönkormányzatban. Szeretném név szerint is megemlíteni Őket, megköszönve egész éves lelkes munkájukat, valamint DÖK segítő tanárainkat, akik támogattak bennünket céljaink megvalósításában, előbb Suller Zoltán tanár úr, majd Havasi Beáta tanárnő.

Tiszavasvári úti AJTP kollégium diákönkormányzatának tagjai a 2023–2024. tanévben:

<i>Barta Noémi</i>	9. AJTP/C	<i>Kigyósi József</i>	10. C
<i>Barta Petra</i>	9. AJTP/C	<i>Kiss Veronika</i>	10. C
<i>Jakab Ágnes</i>	9. AJTP/C	<i>Uri István Ferenc</i>	10. C
<i>Sebők Lilla</i>	9. C	<i>Patály Cintia Dorina</i>	11. C
<i>Horváth Mirjam</i>		<i>Gaál Dorka</i>	11. C
<i>Vanessza</i>	9. C	<i>Czibere Veronika</i>	11. C
<i>Beregszászi Áron</i>	9. C		– DÖK elnökhelyettes
<i>Radó József</i>	10. C	<i>Kósa Gergő Árpád</i>	vegyes csoport
	– DÖK elnök	<i>Turóczy Tímea</i>	vegyes csoport

Radó József
DÖK elnök

A WILLEDEN LANE GYERMEKEI

Az emberek életkörülménye akkoriban borzasztó volt. Nem csak a zsidóknak volt ekkor rossz. Mindenki kínokkal küzdött és igazságtalanul bűnhődött az emberiség. A faji megkülönböztetés mindig a történelmünk része volt. Jelen volt az ókorban, a középkorban, és a jelen korban is észlelhetjük az empátia és az elfogadás hiányát. Mindig volt egy „faj”, egy nép vagy egy társadalmi csoport melyet mássága miatt elítélt vagy kirekesztett a többség.

Általános iskolában, történelem órán hallottam először a zsidókról, Hitlerről, a nácikról, a fájdalomról és az emberiség akkori erkölcsi elbukásáról. Emlékszem, mekkora trauma volt számomra az órákon figyelni, hallgatni, hogy az emberek milyen aljas módokon képesek bánni egymással. Amikor először néztem a *Schindler listáját*, akkor jöttem rá, hogy talán a rosszak között is vannak még jók. Szeptemberben Szűcs Róbert tanár úr bejelentette, hogy a holokauszttal kapcsolatosan fog nekünk foglalkozást tartani, ekkor talán a szívem egy kicsit örülni is kezdett, hogy a továbbiakban többet foglalkozhatok ezzel a témával, és jobban elmerülhetek benne.

Hamarosan elkezdődtek a foglalkozások, ahol eleinte videókat néztünk az akkori időkből, beszélgettünk a háborúkról, arról, hogy az emberiség sosem tanul a hibáiból, hiszen a háborúk családokat, nemzeteket tettek tönkre, napjainkban pedig mindez ott folytatódik, ahol korábban abbahagyták. Az emberek egymás ellen fordulnak, néha hidegvérű gyilkosokká válnak. A következő órákon Robi bácsi mesélt nekünk magáról a programról, amelyben részt vettünk. Egy lány könyvét olvashattuk el, akinek közvetlen kapcsolata volt egy olyan emberrel, aki túlélte a háborút, melyben a zsidókat üldözték. A könyvet Mona Golabek írta, aki a történet főszereplőjének, Lisa Jurának a lánya.

A Willesden Lane programban a világon rengeteg gyermek/iskola vesz részt. A könyvnek köszönhetően betekintést nyerhettünk egy zsidó lány gondolataiba, aki a legrosszabb helyzetekben is képes volt meglátni a jót, és a végsőkig reménykedett. Lisa Jura egy nagyon fiatal lány volt, amikor kitört a II. világháború. Szülei a kristályéjszaka után döntöttek úgy, hogy a gyermekeik többé nincsenek biztonságban Ausztriában, és igyekeztek minél hamarabb biztonságos helyre juttatni őket. Az első szerencsés Lisa volt, aki a Kindertransport révén messze, Nagy-Britanniába került. Nehezen találtak neki helyet, ahol elszállásolhatták volna, így először egy birtokon helyezték el, ahol dolgozhatott, és ezzel pénzt kereshetett. Lisa innen megszökött, ekkor helyezték át Londonba, a Willesden Lane gyermekotthonba, ahol hamar barátokat, bajtársakat szerzett magának.

Lisának a legnagyobb tehetsége a zongoratudása volt. Elszánt, szorgalmas és fegyelmezett csodagyerek volt. Anyjának tett ígéretét, hogy a zene az egész életét végigkíséri majd, és sohasem adja fel, mindvégig betartotta. Lisa rengeteget zongorázott az otthonban, dolgozott, és várta a leveleket a családjától, ami kezdetben rendszeresen jött, aztán hirtelen abbamaradt. Lisát viszont továbbra is hajtotta az ígérete, a családja iránti szeretete, és talán az is, hogy bizonyítsa társainak a kitartását.

A foglalkozásokon sok zongoradarabot hallgattunk meg, amelyek a könyvben voltak megemlítve, és amiket Lisa is játszott az otthonban lakóknak. Én akkor is zongoradarabokat hallgattam, amikor a könyvet olvastam.

Lisa anyukájának igaza volt, a zene minden nehézségen továbbvisz, ott van, ha senki más nincs velünk. Lisára rátalált a szerelem, volt munkahelye és teljesülhetett az álma. Bejutott a zeneakadémiára és idővel híres zongoraművésszé vált. Hiába volt háború az egész világon, hiába üldözték, ő hitt magában, hitt a zenében, és hitt abban, hogy anyjának mindig igaza van. Igaza volt... A könyv elolvasása után sokat gondolkodtam. Lisa szerencsésen járt, más oldalát mutatta meg a háborúnak, de sokan nem jártak szerencsével, sokaknak nem volt ott a hite, nem volt ott a zene, vagy bármi, ami tovább vitte volna őket az életben. Nagyon sokan meghaltak, s a túlélők is sokszor a családjaik elvesztése miatt a saját halálukat kívánták. Lisának a testvérei is megmenekültek, de szüleiket a gázkamrákban pusztították el. Emlékek maradtak, de ezek az emlékek is kínzóak és fájdalmasak voltak a lány számára. Fájdalmasak Lisa, Mona és több millió ember számára.

Mona tiszteletét tette a könyv megírásával. Úgy gondolom, hogy a könyv elolvasásával és a téma körüljárásával mi is tiszteletünket tettük az elhunyt és a ma még élő holokausztot túlélő emberek előtt, és minden olyan embertársunk előtt, akik mások, mint a többiek és ezért a többség megveti, kirekeszti őket. A könyvvel kapcsolatos kérdések, az interjúk, a kiadott feladatok lelkiileg mind nagy hatással voltak ránk. A zenéssel egy másik világba csöppentünk, amely olykor nem tűnt eviláginak. A kérdések elgondolkod-

tatóak, a válaszok pedig tanulságosak voltak. Az interjúkat nézni, az élő szereplőket látni és hallgatni megdöbbentő volt. Tanár úr témával kapcsolatos szakértelme, és az élethez való pozitív hozzáállása, meglátásai segítettek megérteni a holokauszt ezen borzalmait. Örülök, hogy a program részese lehettem.

Barta Noémi

9/AJTP/c

ELFOJTOTT HANGOK

A Zachor Alapítvány által minden évben meghirdetett „A művészet az elmondhatatlan tolmácsa” című pályázatra jelentkezve a Holokauszt eseményeit, ezen belül a Kindertransportok történetét dolgoztuk fel különböző művészeti formákban. Szentpéteri Éva tanárnő irányításával lehetőségünk nyílt művészeti alkotásokat készíteni a témával kapcsolatban, így saját nézőpontunk szerint jeleníthettük meg érzéseinket, gondolatainkat. Többen is vállalkoztak az osztályból a feladatra és közöttük voltam én is. Holokauszt túlélőkkel készült videókat néztünk az IWitness felületen, melyekben az interjúalanyok visszaemlékeztek a történésekre. A történetek segítségével inspirálódhattunk, majd az általunk kiválasztott videó alapján kezdhettünk munkához.

A hölgy, akire a választásom esett a gyermekkorában édesanyjával átélt eseményeket mondta el. Egy nap kora reggel „ostoros” nyilasok törték rájuk az ajtót, az anyja pedig kénytelen volt velük menni, elszakadva a lányától. A kislány ordítva sírt az anyja után. A nyilasok majdnem lelőtték őt, de a szomszédok felvitték a padlásra, elbújtatták és befogták a száját, így menekült meg a haláltól.

Az általam készített festmény ezt a jelenetet örökíti meg. A gyermek szemében félelem uralkodik. Anyját elhurcolták, teljesen egyedül maradt a zord külvilág ellen. A rémületet sugárzó arca gödröcskéiben könny tör utat magának, a száját betapasztó kezek pedig azoknak szomszédoknak a kezei, akik megfosztották őt a hangkeltés lehetőségétől, amely akár a vesztét is okozhatta volna. A kép alsó részén a közismert kapu, az Auschwitz Birkenau-i koncentrációs tábor bejárata látható. Ez az életének az esetleges végkimenetelét szimbolizálja, mely rosszabb következményekbe is torkollhatott volna abban az esetben, hogyha nem rejtik el a szomszédok a gyermeket a padlásra. A kép az *Elfojtott hangok* címet kapta, utalva a kislány kiabálására, mely a szomszédok szorító kezei által akadályba ütközött.

A történet vége, hogy közvetlenül a zsidó transzport indulása előtt pár perccel egy katona megszánta a könnyörgő édesanyját és visszaengedte őt a lakásba a gyermekéhez. Így a kislány és az édesanyja is végül elkerülte a deportálást.

Balázsi Blanka 9/AJTP/c

SCHINDLER'S ARK PROJEKT

A Zachor Alapítvány közreműködésével lehetőségünk adódott részt venni a Schindler's Ark nemzetközi projektben. A programban közösen tervezzük meg a Túlélők Múzeumát, ami Brnec-ben található Oskar Schindler gyárának a területén. Öt országból

érkező diákok és pedagógusok közös munkájának célja, hogy emléket állítsanak a holokauszt túlélőinek.

Egy év alatt számos alkalom volt együtt dolgozni a projektben résztvevő diákokkal. A legelső találkozás Csehországban volt, ahol megismerhettük a diáktársainkat és magát a gyár területét, ahol a múzeum fog elhelyezkedni. A

gyár területén több romos épület is található, amelyek felújítás alatt állnak jelenleg. Felfoghatatlan volt, hogy egy olyan helyen sétáltunk, ahol közel 1200 zsidó ember élete menekült meg azzal, hogy a textilgyárban dolgoztak. Mégis egy különleges érzés fogott el, hogy a mi terveink, ötleteink segítségével emléket állíthatunk számukra.

Későbbiekben 3 találkozón vettünk részt, ahol a magyarországi csapatok egymást látták vendégül a városaikban. Ilyenkor közösen ötleteltünk, megosztottuk gondolatainkat egymással. Számomra a kedvenc alkalom a nyíregyházi találkozó volt. Mi láthatuk vendégül a többi csapatot, illetve ez volt az utolsó mód arra, hogy közösen tervezzünk és eldöntsük, hogy milyen koncepciót viszünk el Csehországba, hiszen júniusban lehetőségünk adódik újra kilátogatni a múzeum területére.

A célunk nem csak az, hogy mélyebben megismertessük a fiatal társadalmi réteggel a gyár történetét, hanem egy olyan interaktív múzeum létrehozása, amely sokkal közelebb hozza a diákokat a témához és élethűen, interjú anyagokkal és képekkel szemléltessük az akkori helyzetet. Jelenleg működik a gyár területén egy IWalk séta, ami egy applikáció, melynek segítségével körbejárható a gyár területe különféle állomásokkal, mely során kirajzolódik a gyár és a „Schindler zsidók” története. Minden állomáshoz szöveges dokumentumok és videós interjú anyagok tartoznak, ezzel is személyesebbé téve egy-egy megállót.

A közös szakmai munka során mindenki a saját városa tekintetében az alábbi témákban kutatott: Zsidó család és egyéni történet, Megmentők, Túlélők, Eltűnt helyek, Üzenet az utókornak. Mi Zrínyisek feldolgoztuk Dr. Bernstein Béla főrabbi életét és munkásságát, valamint a Status quo ante közösség zsinagógájának történetét. Megkerestük a nyíregyházi botlatóköveket, ellátogattunk a kótaji úti izraelita temetőbe és találkoztunk egy beszélgetés keretében Markovics Gyula bácsival, aki az egyik utolsó nyíregyházi Holokauszt túlélő.

Részemről nemcsak új tudásra tehettem szert a projekt által, hanem új ismeretségeket is szerezhettem. Új ajtókat nyitott meg előttem és mélyebben beleáshattam magam a Holokauszt témájába. A múzeumnak 2025-ben lesz a megnyitója, ahol már az elkészült tablóink is ki lesznek állítva.

Czibere Veronika

11/c

TALÁLKOZÁS EGY HOLOKAUSZTTÚLÉLŐVEL

Április 23-án egy maradandó élményben lehetett részem, mivel részt vettem egy beszélgetésen Markovics Gyula holokauszttúlélővel. Az eseményt Szűcs Róbert tanár úr szervezte, és ő volt a beszélgetés moderátora is. Mivel részt veszek a Schindler's Ark nemzetközi projektben is, így izgatottan vártam az előadást.

A beszélgetés elején néhány alapvető életrajzi adatot tudtunk meg, például, hogy Gyula bácsi 99 éves, Sátoraljaiújhegyről származik és két testvére volt. Fokozatosan fordult a beszélgetés a szomorúbb témák felé. Volt szó arról, hogy Gyula bácsi gyerekként hogyan érzekelte az antiszemitizmust a mindennapjaiban, hogyan élte meg a zsidótörvényeket. Ennél a résznél szerintem még semmi nagyon sokkolót nem hallottunk, átlagosnak, tankönyvekben olvashatónak tűntek a történetek. Azonban ezek után Robi bácsi kérdései már a deportálásra tereltek a beszélgetést, és ezek a

történetek már kizökkentik az embert a komfortzónájából. Csak néhányat szeretnék kiemelni, amik számomra a legszomorúbbak voltak: Gyula bácsit családjával együtt egy marhavagonban szállították Auschwitzba kb. 70 zsidó lakossal összezsúfolva szörnyű körülmények között. Az út alatt még a vizet sem kaptak, hanem „viccből” köveket adtak be a szűk nyílásokon át nekik.

Mikor megérkeztek, egyből elszakították a családjától. Anyukáját valószínűleg egyből a gázkamrába vitték, apukáját még sokáig dolgoztatták a haláláig. Gyula bácsinak ezután egy másik munkatáborban, egy bányában kellett dolgoznia, ami nagyon megterhelő volt számára. Szerencsére itt szép dolgokat is hallhattunk, hiszen volt egy lengyel származású ember, aki többször is elvette tőle a lapátot és segített neki, mikor már nem bírta pakolni a szenes csilléket. Elmondása szerint egyszer nagyon hidegben kellett vonulniuk és ekkor súlyosan megsérült, megfagytak a lábujjai. Paradox módon később ennek köszönhetette azt, hogy életben maradt, hiszen a koncentrációs tábor felszámolása során, mikor sürgősen ki kellett volna vonulnia a barakkjának az erőltetett menetre, Gyula bácsi nem tudott sietni, így inkább elbújt az ágya alá. A bevonuló SS őnök szerencsére nem vették észre a szinte levegőt sem vevő fiút, és így meg tudott menekülni. Megtudtuk, hogy a táborban mindig egyfajta ételt, levest adtak nekik enni, amiben gyakran

csak krumplihéj volt. 18 évesen tért haza, és ekkor 18 kg volt.

Nagyon örülök, hogy részt vehettem ezen a beszélgetésen, hiszen egyre kevesebb a túlélő. Számomra ez a beszélgetés nagyon hasznos volt, hiszen teljesen más olyan embertől hallani az eseményeket, aki átélte azokat, mint egy történelemkönyvben olvasni.

Gyula bácsi nagyon aranyos volt, próbált mindent részletesen, pontosan felidézni, annak ellenére, hogy biztos rossz neki erre az időszakra visszaemlékezni. Szerintem egy-egy ilyen visszaemlékezés egyrészt gyakran sokkoló az emberek számára, azonban másrészt megerősíti bennük, hogy ilyen szörnyűség nem történhet meg még egyszer az emberiség történelmében.

Gyula bácsi szerint a legfontosabb dolog az életben a szerénység. Ha ezzel rendelkezünk, akkor minden mást is el tudunk érni. Fontos figyelni arra, hogy kinek mit mondunk, és nem szabad semmit sem félvállról vennünk. Úgy gondolom, Gyula bácsi kitartása, hite és az átélt szörnyűségek ellenére pozitív gondolatai példát mutathatnak nekünk fiataloknak.

Riczu Zsófia

10/c

SPORTÉLET

KÉZILABDA 2023/2024

A szakosztály létszáma ebben a tanévben 13 fő. Sajnos ebben az évben a kézilabda szakosztályba jelentkező tanulók száma nulla volt. Ez szomorú képet vetít előre, ha figyelembe vesszük azt a tényt, hogy az idén 4 végzős diák balra el, akik eddig oszlopos tagjai voltak a kézilabda csapatnak. A következő tanévben, ha nem érkezik utánpótlás, akkor az amatőr csapatunk fennmaradása veszélybe kerülhet. Az

igazolt kézilabdásaink létszáma 3 fő. Szeptembertől heti két edzéssel készültünk a diákolimpiai versenysorozatokra. Szakosztályunkat amatőr státuszúnak definiálhatjuk. Főként olyan tanulók alkotják a csapatot, akik a Zrínyiben kezdtek el kézilabdázni, illetve olyanok, akik általános iskolában versenyszerűen kézilabdáztak, de már abbahagyták. A versenydőszakunk októbertől március végéig tartott. A csapattal rész vettünk az „A” kategóriás (igazolt játékosoknak kiírt) és a „B” kategóriás (amatőr kézilabdásoknak kiírt) diákolimpiai küzdelmekben is.

„A” KATEGÓRIÁS DIÁKOLIMPIA

Novemberben Nyíregyházán került megrendezésre a megyei döntő. A döntőben 4 csapat volt érdekelt. Az első mérkőzésünket az Arany János Gimnázium ellen játszottuk. Az ellenfél csapatát csak kizárólag igazolt játékosok alkották, a mi csapatunknál papíron jóval nagyobb játékerőt képviseltek. Ennek ellenére egy rendkívül szoros meccset játszottunk ellenük és az utolsó percben egy góllal kaptunk ki tőlük. Így a harmadik helyért játszottunk a dombrádi gimnázium ellen. Ők nem jelentettek nagy kihívást, nagyon könnyedén több góllal megvertük őket, így a megyei döntő harmadik helyét csíptük meg. Még nem tudjuk felvenni a versenyt, a nálunk jóval többet edző, és minden héten mérkőzést játszó ellenfelekkel. Tapasztalatnak azonban kiváló volt, láttuk sok munkával és megfelelő alázattal milyen szintre juthatunk el.

„B” KATEGÓRIÁS DIÁKOLIMPIA

A megyéből mindössze két csapat nevezett, így egyből a megyei döntőben találtuk magunkat. Ellenfelünk a nyíregyházi Inczedy György Szakiskola csapata volt. A megyei döntő tétje a kijutás volt az országos döntőre. A mérkőzést végül magabiztos jó játékkal

főlényesen megnyertük. Az országos döntő március 8-10. között került megrendezésre Tatán az olimpiai edzőtáborban. 10 fővel vágtunk neki az útnak. Az előző évhez képest módosult az országos döntő kiírása. Az eddigi 2 év helyett, 1 évre csökkent az amatőr státusz eléréséhez szükséges idő. Ennek következtében a mezőny jóval erősebb lett a tavalyi évihez viszonyítva. A nagy távolság miatt már kora reggel el kellett indulnunk. A tavalyi évhez hasonlóan délután már egy csoportmeccs várt ránk. Ellenfelünk a debreceni Tóth Árpád Gimnázium volt, sajnos nem jól sikerült a bemutatkozásunk, simán kikaptunk tőlük. Itt fontos szerepet játszott a módosított kiírás, a Tóth Árpád Gimnáziumban négy olyan játékos volt, aki egy évvel ezelőtt még versenyszerűen kézilabdázott, az egy éves eltiltás után pedig nevezhetők voltak az amatőr mezőnybe. A következő csoportmeccsünkre másnap került sor, a váci Madách Imre Gimnáziummal játszottunk egy szoros meccset, de sajnos tőlük is kikaptunk. A következő mérkőzésen nagyon simán kikaptunk a sárospataki Árpád Vezér Gimnáziumtól is, így már csak a szép búcsúban bízhattunk. Az utolsó mérkőzésünkön időnkét szép játékkal nyertünk a kisújszállási Móricz Zsigmond Gimnázium ellen, így a 11. helyen végeztünk a 16 csapatos mezőnyben. Összegzőként elmondható, hogy nem tett jót az amatőr sorozatnak az, hogy levitték egy évre az amatőr státusz eléréséhez szükséges időkorlátot. A mezőny jóval erősebb lett így, és azok a diákok, akik ténylegesen amatőrként szerepeltek, nem tudták felvenni a versenyt azokkal, akik a versenysportból érkeztek egy év kihagyással.

Csapattagok:

Banga Nándor 9.d
Molnár Balázs 9.d
Fazekas Dániel 9.d
Pócsik Ábel 12.d
Hegyes Vilmos 12.d
Deák Ákos 12.d
Turán Levente 12.c
Müller Mihály 11.c
Sánta Sándor 11.c
Kupferschmidt Balázs 11.d

Molnár Zoltán testnevelő tanár

RÖPLABDA 2023/2024

A röplabda, mint sportág az iskola életében, körforgásában azt gondolom, jelentős szerepet játszik. Rendkívül kedvelt sportág a testnevelés órákon, iskolai rendezvényeken, de több diák választotta ezt a csapatsportot délutáni sporttevékenységként is.

A szakköri edzések immáron három éve töretlenül zajlanak. Több mint 20 sportolni vágyó diák hajt-küzd azért hetente 6 órában, hogy ezen csapatsportágban sikereket érjen el.

SPORTÁGI EREDMÉNYEINK

Az elmúlt három évben számos cél fogalmazódott meg bennem, mint edző. Versenysportként persze egyértelmű volt, hogy az eredményeket évről évre javítsuk a csapattal, de alapvetően az is, hogy tehetséges fiatalokkal töltsük fel a „team” keretét. Ami persze számomra is nagyon motiváló és előremutató volt, hogy a röplabdás hölgyek a fenti célokkal tudtak azonosulni és mindent meg is tettek azért, hogy ebben a tanévben ezeket teljesíteni tudják. Sőt azt gondolom, sikeresen abszolvázták is, mivel az elért eredmények javultak. Több kupát, diákolimpiai fordulót megnyertünk és még az országos döntőre is sikerült kijutnunk. Nem egy sportoló játéktudása nagyot fejlődött a tanévre, mondhatni beért a több éves befektetett munkájuk és számos jó képességű, tehetséges lelkes első éves diák is az edzések meghatározó tagjává vált.

DIÁKOLIMPIAI VERSENYEK

A tanév első komolyabb megmérettetése az „A” kategóriás megyei röplabda diákolimpia leány döntője volt, ahol a II. helyezést értük el, ezáltal kiharcolva a területi selejtezőn való részvételt. Sajnos a területi versenyről nem sikerült a továbbjutás azonban nagyon előremutató volt a csapat teljesítménye.

Csapattagok: Czene Dorka, Szirmai Gréta, Klebersz Lili, Vitéz Barbara, Vitéz Veronika, Nagyváti Sára, Tisza Boglárka, Pál Eszter Réka, Mészáros Rebeka, Laczi Vanda, Hostisóczki Nóra Rozália, Sebők Lilla

Az idény további meghatározó versenye a „B” kategóriás röplabda diákolimpia versenysorozata volt, amelyre a megyéből tizenhárom iskola nevezett. Összesen négy selejtező fordulót kellett megnyernie a hölgyeknek azért, hogy a megyei döntőbe jussanak. Majd három ellenfelet maguk mögé utasítani azért, hogy a debreceni országos döntőn képviseljék iskolánkat. A lányok

érdemét talán az is emeli, hogy egyetlen veszített mérkőzés nélkül tudták venni ezeket az akadályokat, megszerezve a végén a megyei első helyezést.

Az országos döntőre nagy elánnal és elvárásokkal érkeztek a hölgyek. Azt gondolom teljesen érthető okból, hiszen temérdek edzés és mér-

közés állt mögöttük a versenyt megelőzően. Személy szerint a tavalyi eredmény javítása volt a célom, amely azért sem volt lehetetlen mivel egy magasabb szintű játékerőt képviseltünk az előző megmérettetéshez képest.

Nagyon jó volt látni azt, hogy több mérkőzésen is magas szintű játékot produkáltak a hölgyek. Összességében a három napos küzdelem végén a 11. helyezést szereztük meg, amely előrelépés a korábbi eredményhez képest. Személy szerint büszke vagyok a lányokra.

Országos döntőn résztvevő csapattagok: Cseh Lili, Vajda Kitti, Siklódi Flóra, Sebők Lilla, Barta Zsófia, Tisza Boglárka, Pál Eszter Réka, Mészáros Rebeka, Laczi Vanda, Hostisóczki Nóra Rozália, Petrohai Zorka, Bakti Janka.

TOVÁBBI VERSENYEINK, KUPÁINK EREDMÉNYEI

Egyetemi mix röplabda I. helyezés

A Nyíregyházi Egyetem által rendezett kupán nagy küzdelem után az első helyezést hozták el versenyzőink.

Széchenyi Kupa I. helyezés

A felkészülési tornán a három résztvevő csapat (Zrínyi, Széchenyi, Kölcsey) közül a legjobbnak a zrínyis lányok bizonyultak.

Zrínyi Kupa I. helyezés

Három nagyon jó csapat részvételével zajlott a hazai rendezésű versenyünk, amelynek elsődleges célja a diákolimpiára való felkészülés volt. A verseny nagyon hasznosnak bizonyult, mivel nagyrészt azonos szintű csapatok küzdöttek a kupa-

győzelemért. A nap végén mindenki díjazásban részesült, persze külön nagy öröm volt, hogy sikerült itthon tartania a hölgyeknek a kupát.

Fiúk versenyei

Ahogy a hölgyek úgy az urak is szépen vették az eléjük gördülő akadályokat.

1. „A” kategóriás megyei röplabda diákolimpia döntő II. helyezés
2. „B” kategóriás megyei röplabda diákolimpia selejtező
3. Wesselényi kupa II. helyezés

JÖVŐBELI TERVEK, CÉLOK

A jövőt tekintve az alábbi célok fogalmazódtak meg. Szeretnénk az idén elért eredményeket felülmúlni, minél magasabb színvonalú versenyeken részt venni, továbbá ezt a magas taglétszámot megtartani. Mindezek mellett természetesen prioritásként jelenik meg az iskola diákjainak részére biztosítani a kikapcsolódást, sportolási lehetőséget a szakör által.

Rácz Gábor testnevelő tanár

RÖPLABDA DIÁKSZEMMEL

Idén már harmadik éve indulhatott röplabda szakkör, aminek hála az előző években kialakult családi légkör megmaradt.

Csak úgy, mint az előző években, új tagokkal bővültünk. A kilencedikesek körében ismét nagy népszerűségnek örvendett ez a sport. A kisebbek gyorsan fejlődtek, sőt néhány diák kimagasló teljesítménye okán részt vehetett velünk az országos döntőn.

Debrecenben eleinte szurkolással támogatták a csapat sikerét, majd az előző mérkőzéseken szerzett tapasztalatukat és tudásukat is megmutathatták. Ez az eredmény az elhivatott Rácz Gábor tanár úr és a régi csapattársak elhivatott munkájának köszönhető.

Az Országos Döntőbe való bejutásunkat nagy küzdelmek előzték meg, ugyanis kettő elődöntőt és egy megyei döntőt kellett megnyernünk. Őszintén szólva, tényleg nagy harcot vívtunk mind magunkkal, mind az ellenfeleinkkel. A csapat összetartó ereje és a tagok egymást segítő munkája nagy mértékben hozzájárult ezekhez a sikerekhez. A nemrég kezdett játékosok kitartása és akaratereje nagy segítséget jelentett.

Az áprilisban rendezett döntőn jobb eredményt sikerült elérnünk. Ezt elérve elmondhatjuk, hogy büszkék vagyunk magunkra.

A tapasztalatszerzés mellett új élményekkel tértünk haza és új célokat tűztünk ki magunk elé, mint például jövőre szintén bejutni e nemes eseményre és onnan egy, akár az ideitől magasabb helyezéssel hazaérkezni, mellyel gyarapíthatnánk iskolánk nagy múltú visszatekintő hírnevét.

Tisza Boglárka 10/d és Mészáros Rebeka 11/a

12 ÓRÁS RÖPLABDA

Az évről-évre megrendezett 12 órás röplabda talán az egyik legmeghatározóbb közösségi rendezvénye az intézménynek. Nem túlzás azt mondani, hogy az iskola valamennyi diákja részt vesz rajta. Játékosként, szurkolóként így vagy úgy, de tiszteletét teszi a versenyen. Nem volt ez másképp az idei tanévben sem, hiszen rekordszámú csapat nevezett a megmérettetésre. Talán az első olyan alkalom volt hosszú idő óta, hogy minden osztály képviseltette magát a rendezvényen. 21 nevezett csapat összesen 42 mérkőzést játszott 12 óra alatt. Az est fényét az is növelte, hogy két gála mérkőzésre is sor került. Elsőként a diákönkormányzat együttese mérettette meg magát a Krúdy Gyula Gimnázium meghívott játékosaival, majd a tanári csapat is bemutathatta tudását a szurkolótábornak. A verseny kétségkívül nagyon színvonalasra sikerült, szoros mérkőzések tűzdeltek az éjszakába nyúló maratonni kupát. Jó volt látni, hogy több diák testi épségeket sem kímélve hajt-küzd a játékpályán. A döntő mérkőzése nagyon izgalmasra sikerültek, hiszen csak apró különbségeket lehetett felfedezni az idáig eljutó osztályok között. Az eredmények pedig az alábbiakban alakultak.

I. helyezés: Baglyos Baglyai 10.D

II. helyezés: RTM 11.C

III. helyezés: Pivarnyik nyuszikái 12.C

Készítette: Testnevelés munkaközösség

KÉPES ÖSSZEFOGLALÓ

Baglyos Baglyai

RTM 11.C

Háló felett még
a nap is más

Pivarnyik nyuszikái

TanáRock csapata

Közös öröm

Fő a fair play

Szép pillanatok

Díjátadás

„RÖPIS” LÁNYOK BÚCSÚJA

A Zrínyiben töltött 4 év során szerencsénk volt bekerülni az iskolai csapatba, ami nagyon sok jó emléket adott nekünk. Az iskolába már úgy jöttünk, hogy a Nyíregyházi Sportcentrum röplabda csapatában játszottunk, és Rác Gábor tanár úr felajánlotta nekünk, hogy szívesen lát minket az iskolai csapatban is.

Elmentünk pár edzésre, és megalakult egy csapat a diákolimpiára. Az edzések során fejlesztettük a technikánkat is, de a legfontosabb a csapategység volt, hiszen még sosem játszottunk korábban együtt a pályán. Minden évben megmérettettük magunkat más iskolákkal és szép eredményekkel zártuk az éveket. Voltak nehéz pillanatok, amikor már mindenki feladta volna, de Rác Gábor tanár úr lelket öntött belénk és a meccseken megpróbáltuk a legtöbbet kihozni magunkból. Sokat számított, amikor az iskolában voltak megtartva a meccsek, mert a lelátóról jövő szurkolás felemelte a csapat hangulatát. A szoros és küzdelmes meccsek megerősítőek voltak, de akármennyire is elfáradtunk, megérte dolgozni, hiszen minden pillanatot élveztünk.

Fontos csapatban játszani, mert sok mindenre megtanít, amit az életben is hasznosíthatunk. Megtanuljuk hogyan dolgozzunk együtt másokkal a közös cél érdekében, megosztjuk az ötleteket és támogatjuk egymást. Megtanít a felelősségvállalásra, a kitartásra és az alkalmazkodásra a csapattagokhoz és bizonyos helyzetekhez.

Az iskolai csapatban játszani rengeteg pozitív élményt adott nekünk, és ha lehetne, még tovább folytatnánk a röplabdát a Zrínyiben.

Czene Dorka és Szirmai Gréta

12/b

MŰVÉSZET

[Faint signature or mark]

ZIG-ZUG PÓDIUM

AZ ELMÚLT EGY ÉV MARGÓJÁRA

2023 év végén mutattuk be csoportunkkal Székely Csaba: *Idegenek* című trilógiáját a Művész Stúdióban iskolánk tanulóinak, nagy sikerrel.

Ezzel a darabbal indultunk a Regionális Diákszínjátászó Találkozón, valamint be-neveztük az on-line versenybe az előző évben bemutatásra került, Janne Teller: *Semmi* című előadásunkat is. A két darabunk régen látott sikereket hozott a csoportnak. Mind-két előadásunk **ezüstminősítést** kapott a zsűritől.

Természetesen ezt a tanévet is nagy lelkesedéssel kezdte el kis csapatunk, ahol a résztvevők nagyban kicserélődtek. Ami egy természetes folyamat, hiszen mindig vannak elbúcsúzó és érkező tagok. A kezdeti ismerkedés, építkezés után ismét nagy feladatra vállalkoztunk. Örkény István: *Töték* című drámájával készülünk a Diákszínjátászó Találkozóra és természetesen alig várjuk, hogy bemutathassuk iskolánk közösségének.

Örkény István, a *Töték* kisregény változata elején, a következő kérdést teszi fel: „Ha egy kígyó (ami ritkaság) fölfalja önmagát, marad-e utána egy kígyónyi úr? És olyan erőhatalom van-e, mely egy emberrel ember voltát megetethetné? Van? Nincs? Van? Fogas kérdés!”

Erre a kérdésre keressük mi is a választ előadásunkkal. A történet, a második világháború idején játszódik, egy csendes, idilli kis faluban. A háborúnak fontos szerepe van a műben, de mindvégig háttérben marad. A főszereplő a Tót család és a fronton szolgáló fiuk parancsnoka, az Örnagy. A család tagjai a fiuknak akarnak jót, ezért kiszolgáltattá (és zsarolhatóvá) válnak az örnagy számára. A hatalom és áldozatai csak egymást

feltételezve létezhetnek. Érdekes megfontolni, hogyan működik az erőszak pszichológiája. Vajon a család viselkedésében megjelenő túlzott alázat, kiszolgálási vágy, önmegygyőzés és végül a teljes önfeladás mennyiben járult hozzá az őrnagy diktatórikus fellépéséhez? Vajon mennyiben szolgálja ki a nép a diktátort? Ezek a dráma alapkérdései.

Szereplők:

ŐRNAGY: Kostyál Gábor

TÓT: Szilágyi Ábel

TÓTNÉ: Sütő Boglárka

ÁGIKA: Tóth Csenge

A POSTÁS: Borcsik Gabriella

TOMAJINÉ TISZTELETES ASSZONY, NARRÁTOR: Zajác Zsófia

GIZI GÉZÁNÉ: Czibere Veronika

A LAJT TULAJDONOSA, ELEGÁNS ŐRNAGY: Sánta Sándor

CIPRIANI *professzorasszony*: Páll Zsófia

LŐRINCKÉNÉ, *szomszéd*: Jakab Ágnes

TANÍTÓNŐ, SZOBALÁNY: Hullár Bianka

KASZTRINERNÉ, DR. EGGENBERGER FRUZZSINA: Csókány Inez

Rendező: Varga Ildikó

Varga Ildikó
szaktanár

DIÁKSZEMMEL

Iskolánkban évek óta működik a ZIG-ZUG pódium színjátszó szakkör, amely egy remek, vicces fiatalokból álló társaság. Tagjai minden évben keményen dolgozva, rendszeres próbákkal előadnak egy nagyszerű színdarabot. Ebben az évben én is tagja lehetek ennek a csapatnak, és én is részt vehetek az ideai előadásban. Varga Ildikó tanárnő az, aki összetartja ezt a nagyszerű csapatot és mindig jobbnál jobb ötletekkel és kihívásokkal állít minket szembe. Új tagként kíváncsi voltam a többi tag véleményére, és élményeire, ezért feltettem néhányuknak egy kérdést:

• *Mit jelent számodra a ZIG-ZUG?*

Tóth Csenge: A ZIG-ZUG pódium olyan közösség, amelynek a léte gazdagabbá tette az életem, a hétköznapijaim. Tagjaiban olyan kreatív, humoros, közvetlen, és elfogadó embereket ismertem meg, akikkel együtt évről-évre hatalmas fejlődésen megyek keresztül. Barátságuk sokat jelent nekem.

Sütő Boglárka: Miért is járok már harmadik éve a ZIG-ZUG drámacsoportba?

- Mert fantasztikus, hasonló gondolkodású fiatalokkal ismerkedtem meg,
- mert minden héten új kihívásokkal nézünk szembe, s ezeket közösen próbáljuk megoldani,
- mert olyan oldalamat ismertem meg, amiről nem is gondoltam volna, hogy bennem szunnyad,
- mert van egy csodálatos tanárunk, Varga Ildikó tanárnő személyében, aki mindig ott áll mellettünk, segít a kezdeti szárnybontásban, a folyamatos megújulásban, s akinek oly sok mindent köszönhetek,
- mert ez tényleg egy igazi „ZUG”, ahol önmagam lehetek.

Jakab Ágnes: Hogy nekem mit is jelent a ZIG-ZUG?

Egy igazi kikapcsolódás az, amikor belépek a terembe és tele van vidám arcokkal. A próbák mindig nagyon jól telnek. Nekem eddig élménnyel teli volt az összes próba. Szeretném másnak is nagyon ajánlani a ZIG-ZUG-ot! Ha ki szeretné magad próbálni abban, hogy milyen egy igazi színésznek lenni, akkor itt a helyed!

Kostyál Gábor: A színjátszás sokunk számára olyan hobbi, ahol megmutathatjuk magunkat, kifejezhetjük véleményünket és ezalatt még jól is érezhetjük magunkat egy szuper csapatban. A ZIG-ZUG pódium is ezt nyújtja számomra. Új barátokra találtam, akikkel egész évben azon dolgozunk, hogy év végén előadhassunk egy darabot, ami vicces, hangulatos és üzenete is van. Mindezt pedig állandó nevetésben. Amikor pedig végre a darab végén meghajlunk a tapsoló közönség előtt, és mosolyogva összenézünk egymással vagy ismerőseinkkel a nézők közül, mindnyájunkat átjárja az elégedettség és az érzés, hogy együtt elértünk valamit. Remélem, lesz lehetőségem később azokat a darabokat is megnézni, amelyekben én már nem szereplek.

Páll Zsófia: A ZIG-ZUG egy remek hely arra, hogy kilépj a komfortzónádból és nem melleseleg új barátok szerzésére is nagyon jó. Megtanulhatunk csapatban dolgozni, és egy kicsit megtapasztalni, milyen is a színészek világa.

Zajác Zsófia: Már második éve a ZIG-ZUG tagja vagyok. Miért szeretem? Mert nem olyan, mint egy hagyományos tanóra. Színt visz a hétköznapokba, remek a társaság, így sokat nevetünk. Átléphetjük a saját korlátainkat, megismerkedhetünk a „színházi világ” alapjaival. Olyan élményeket nyújt, amiket sosem fogunk elfelejteni, a részünkké válnak.

Borcsik Gabriella: A ZIG-ZUG nekem először rengeteg munkát jelentett, a szöveg-tanulás, a próbákra járás, viszont emellett az emberek, a színészkedés és a csapatmunka nagyon sokat hozott a mindennapjaimhoz. Nem volt még egy olyan nap, ahol ne lettek volna jó pillanatok, valami, amin nevetni lehetett, amit élveztem csinálni.

Csókány Inez

9/a

IMPROFESZKO

A Magyar Szín-Játékos Szövetség 2024-ben is meghirdette a FARSANGI RÖGTÖNZÉSEK (IMPROFESZKO) Lengyel Pál emlékére improvizációs fesztivált. A NYÍREGYHÁZI REGIONÁLIS FORDULÓRA 2024. február 18-án került sor. Iskolánkat a Zig-Zug Pódium 4 fős csapata képviselte kiemelkedően. Szoros küzdelemben a megosztott **első helyen végeztek** a VLAMI csapattal együtt, és bejutottak a gödöllői országos döntőbe, amit március 22-én rendeztek meg. Csapatunk ott csodálatos teljesítménnyel a **IV. helyet** szerezte meg.

Csapattagok: *Czuczor Ramóna, Sütő Boglárka, Szilágyi Ábel és Tóth Csenge* (a területi fordulón), az országos döntőben Csengét helyettesítette *Pintér Mátyás*, akinek ez úton is köszönjük az „életmentő” beugrását! (Ő ugyanis hivatalosan a VLAMI színjatszója.) Felkészítő tanár: *Varga Ildikó*.

Szeretettel gratulálunk a szinte csupa zrínyisből álló VLAMI (Vásárhelyi László Református Alapfokú Művészeti Iskola) csapatának, akik az előkelő III. helyezést érték el!

Csapattagok: *Mendler Réka, Farkas Hanna, Hajnal Virág Kinga* és a már „tisztelbeli zrínyisnek” számító *Herczku Dániel*. Felkészítő tanár: *Mendler Mónika*.

Varga Ildikó szaktanár, a ZIG-ZUG vezetője

FIGEMADÁR NÉPDALKÖR

Ebben a tanévben nem voltunk könnyű helyzetben. Sorozatos betegségek, versenyeken való részvétel, időhiány gátolta, hogy rendszeresen tudjanak a csoporttagok próbálni. Azért nem adtuk fel!

Az OH által meghirdetett, a megyei POK rendezésében ismételtelen részt vett iskolánk népdalköre. A „Tiszán innen Dunán túl” népdaléneklési verseny megyei fordulóján a Figemadár népdalkör hajdúsági kanásznotákból összeállított dalsokrot énekelte nagycsoportos ének kategóriában, amelyet ezüst minősítésre értékelt a zsűri, míg szóló ének kategóriában Rác Viktóriát arany minősítéssel jutalmazta a Bereg Náni balladája című népdal előadásáért.

Tagok:

9. AJTP/c osztály: Rác Zsófia, Riczu Márk Béla,

9. c osztály: Horváth Mirjam Vanessza, Katona Roland Henrik

10. c osztály: Riczu Zsófia, Tropa Vivien, Katona Csongor, Szombati Dávid

Május 18-án a XVII. Éneklő Ifjúság megyei kórustalálkozón fogunk részt venni ki-bővített dalsokkal.

A tagok a népdalkörőről:

*„Kikapcsol az éneklés.
Megnyugtat és ellazít.
Jó a térség, jó hangulatban
vagyok tőle.”*

Ágoston Ildikó

szaktanár,

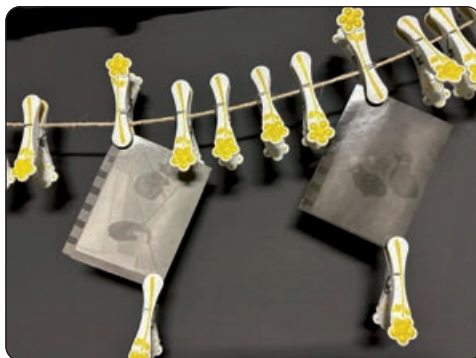
a Figemadár népdalkör vezetője

ANALÓG FOTÓLABOR-AVATÁS A ZRÍNYIBEN

Az egész úgy kezdődött, hogy egy napsütéses vasárnap délelőtt a bolhapiacon belebotlottam egy ütött-kopott analóg fotónagyítógépbe. Koszos, karcos bőrrönd, de gondoltam egy nagyot, és megalkudtam rá. Aztán, amikor otthon összeraktam, kiderült, hogy egy kis, gallérszerű alkatrész hiányzik belőle.

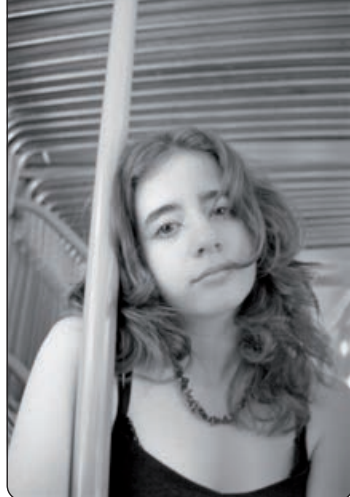
Kútba estek kísérletezési terveim, de a következő vasárnapon megint szembe jött velem egy ilyen nagyítógép, ha lehet, még az előzőnél is ütöttebb-kopottabb.

Szóval ez is hazajött velem, és a két bőrröndből sikerült összelegózni egy működő gépet. És innentől kezdve elkapott a gépszíj... A nagyapám kincsesládájától kezdve az összes ismerősömtől összebugáztunk egy fél fotólabort.

Otthon, anya konyhájából tölcseéreket, csipeszeket gyűjtöttem, az első tekerics előhívott negatívok még az otthoni fürdőszobában készültek, vaksötétben. Világosan az eredmények még elég kezdetlegesek voltak, de Linda nénivel gondoltunk egy nagyot: a rajzbarlangban volt egy nem használt raktár, amit az Isten is fotólabornak teremtett. Úgyhogy a rajzsakkörösök segítségével kitakarítottuk, a karbantartó bácsi feketére festette a falakat, és ekkor Ibolya néni is bekapcsolódott a projektbe: adományozott egy harmadik, óriási

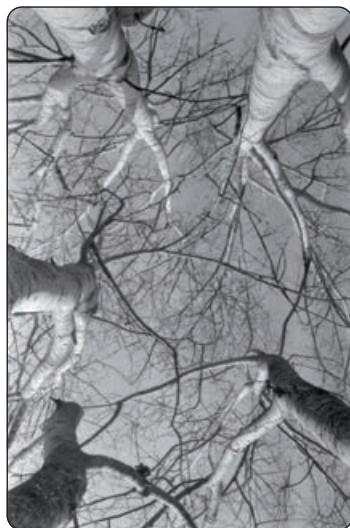
nagyítógépet a labornak és számtalan kelléket, fotópapírt, hívótankokat, és volt tanítványok, érdeklődők is vegyszereket, egyéb kellékeket hoztak a híváshoz, szóval lassan minden összeállt. *(Köszí Németh Zsolt és Boros György!)*

Vad kattintgatás kezdődött, modellt ültek cicák, tájképek, barátok, és a hívóvegyszeres tálcákban előbukkantak az első alakok. Még sokat kell tanulnunk az expozíciós időkről, fókuszállításról és egyéb úri huncutságokról, de nagyon jó érzés látni, ahogy a kontúrok előbukkannak. Eszközeink még néha viccesek (a sárga virágos csíptetőket jelenleg a labor díszítőelemei), de lépésről lépésre egyre több technikai dolgot tudunk megvalósítani.

Akit érdekel az analóg fotózás, jöjjön, és élje át velünk a varázslatot a rajzműhelyben a pincében! Kicsit sárga, kicsit savanyú, kicsit sötét, kicsit világos, de a mienk!

Décsi Domokos

10/d

VERSEK, NOVELLÁK

Máté Zoltán haiku-költemények

(A haiku egy ősi háromsoros japán zen buddhista versforma, amelyben az egyes sorok 5, 7 és megint 5 szótag hosszúságúak, a versek az életről és a természetről szólnak és a szerzők által átélt, ún. „haiku-pillanatot” ragadják meg és foglalják szavakba, melynek lényege: csak az idő múlik, a pillanat örök!)

Vadludak

Fent az égi szép
homályban úsznak ők, az
élő repülők.

V-ágban ludak
dél felé, a Nap felé
veszik útjukat.

Övék az égbolt,
Határ nincsen, szabadok,
örök vándorok.

Közéjük vágyom
én is, érzem szívemben
a rokonságot!

Lenni

Embernek lenni
születtünk, de maradni
annak – életcéll!

Szerelem

Érzés? Túlfűtött
lételem? Több! Találka
egy más világban

Palackba zárt szellem

Világóceán
vizén palackba zárva
szellem – fogoly vagy!

Palackod – tested,
ha majd egyszer összetör
kitöltöd az űrt!

Honnan hová?

Hogy honnan hová
megyünk, az út tudja csak!
Közben nézelődj!

Az út előtted
kanyargós vagy egyenes.
Magad hajlítod!

Porold le cipőd!
Indulj útnak utadon!
A cél terád vár!

Kitaláció

te látod ezt és érzed
szíved legmélyéről jön
kicsit ésszerűtlen plusz megdöbbenő

de mégis várod és várod
de mit lenne jó tudni
félni szeretni és félni szeretve lenni

nevetés sírás
mindkettő én vagyok

mindkettő lehetek
de jó lenne ha tudhatnám
de jó lenne ha érezném

hullik a bőröm a csontomról
valami fáj
valami vár

te arra én amarra
te keresel én állok
kerestél nekem egy széket
de nem tudod hol vagyok
meg akartam pihenni
de csak támaszkodni tudok

Eső

Érzem, hogy ez most más.
Érzem, hogy szeretek, mégis remegek.
Hallom, te hallod?
Dobog a szívem. Mélyen elrejtve.

Nem látszik, mégis látni akarom, hogy ott állsz.
Ezért elalszom, beszél hozzám a föld.
Aztán felkelek, beszél hozzám az élet.
Magammal társalgok, mégis jó.

Érzem az eső illatát.
Hallom a szél susogását.
Te hallod?
Dübörög a szívem, és mégsem tör ki.

Raminczki Boglárka versei

Bukott angyal

Sötét van, messze lát ő az éjszakában
Egyedül van a csendes hallgatásban
Haja szőke, csodálják a csillagok
Ma éjjel, bukott angyallá változok

Hűvös van, vérvörös színű minden
A pokolba száll ő a hajnali csendben
Visszajön egyszer, hisz megígérte
Ma éjjel, bukott angyalként lépek a jégre

Visszaszáll, érzi, hogy valami nincs rendben
Tudja, hogy szükség van rá itt fenn
Ruhája fekete, foltos, szakadt
Ma éjjel csak a bukott angyal, ki maradt

A földre ér, újra erejében van
Ugye te is érzed? Itt van minden hangban
Szeme sötét, tekintete sokat mond
Ma éjjel, a bukott angyal szárnyat bont

Akárcsak a fekete rózsa hervadásában
A világ úgy romlik minden mozdulatában
Esélyt kapni a mennyben soha sem fog
Ezért ma éjjel, bukott angyal maradok

Nem csak emlék

Én már többé neked nem csak emlék vagyok
Mutatom az utat a fényben, egy csillag maradok
Pont olyan mint az a csodás, akkor este
Ami alatt csókoltál, szerelembe esve

Nem csak emlék vagyok, nem távoli látomás
Egy újat nyitó kézfogás, határozott szorítás
Maradok, nem megyek, hova is mehetnék?
Ennél jobb helyet hol is keresnék?

Nem csak emlék vagyok, én vagyok a jelen
A pillanat, ami utazik a friss szelen
Vagy nyári zápor, ami felfrissít
Ami egy nehéz napot tökéletesre tisztít

Holdfény Meséi álneven író szerzőnk versei

The One

Well I hope that you enjoy all of your time
While my tears are drying my life
Breaking, falling apart, dying and die
But I am tired of being left behind
The sad truth is that i'm losing my mind, oh
730 days of pain and blind hope
And I'd still forget all of that if you'd said I'm the one

November

My feelings are not quite what you've been told
They are so much more
And i guess it can be cold
If that's what you chose to make it
But It's colorful, and beautiful
Like autumn, during the gruesome life of blossom
But here comes the cognition to make me remember
That even autumn fades away by November
And I'm not going to be a pretender
Nothing can make my love surrender
Even when I suffer

A találkozás

Ha újra látnak minket...
Remélem, hogy kézen
fogva, nem pedig fejet
lehajtva, mint megszégyenült
számkivetett, kit az
élet magából is kivetett.

S feje nem oldalra fordítva,
mintha az ezredszér is
megpillantott tabló kopott
sarka érdekesebb volna
attól, kivel egykoron
az idő oly hevesen telt...

Hiányzol

A hiányod az, ami már már
darabokra szakít engem.
De az irántad való epekedés
az mi teljesen felőröl engem.

S a szívem, melyből, már
csak maréknyi parázs maradt
közelséged miatt, mint égő
fáklya újra lángra lobbant.

Testem újból élni kezd
s kezédért nyúlna,
de csak kósza gondolat vagy,
mit erősen szorítana.

Elmém eszmélni kezd,
hogy tisztán lássam,
nem álom, hanem szörnyű
valóság, mibe örökké ragadtam.

A barlang

A táj szép volt, hívogató. A fák terebélyes árnyai alatt a szellők szellemei kergetőztek. Nekem legalábbis így mesélték. Nap mint nap újabb, és újabb vándorok tévedtek erre. Rengeteg kiránduló család és csoport töltötte ezen a csodás helyen a szabadidejét. Sokan kirándulni jöttek a közeli hegyekbe, míg mások ezen a tisztáson lelték meg a rég nem érzett megnyugvást és békét. Ez évezredek óta így volt.

Néhány éve pedig megváltozott. A táj elcsendesedett, a családok és az emberek eltűntek a környékről. A szelek elvadultak, a táj megzabolázhatatlanul elkezdett burjánzani és ellepett minden egy szabad felületet. A kis patak vize elapadt. Akik eddig szerették ezt a helyet most rettegve menekültek minél messzebb.

Ennek a változásnak az oka sokak előtt máig rejtvény maradt, de egy csapat fiatal egyszer kalandvágyból vagy mondjuk inkább azt, hogy vakmerőségből nekivágott, hogy felfedezhesse a területet és megfejtse ezt, a számukra életbevágó titkot. Ugyanis az erdő sötét titkot rejtegetett, csak ők ezt nem tudhatták.

Az egész évmilliókkal ezelőtt kezdődött. Akkor még nem volt se erdő se tisztás. Akkoriban még csak egy hegy volt a területen. Ezen a hegyen volt néhány barlang. Ez persze nem lenne olyan érdekes, ha az egyik barlangban nem történt volna valami rettenetes.

A hegy lábánál lévő igen veszélyes barlang ugyanis egy átjáró volt. Egy olyan ajtó, amely a hiedelmek szerint senkit nem engedett vissza élve, aki átlépte, ennél fogva soha senki nem is próbálta meg sem közelíteni. Még az állatok is távol maradtak tőle.

Egyszer aztán egy kétségbeesett gyermek bebocsátást kért a barlangtól, mert megtámadták a faluját és sehova máshova nem menekülhetett. A fiúcska rettegte az átkot, ami a barlangot övezte, de meg akarta menteni a testvéreit, így egyetlen reménye az maradt, hogy egy jobb helyre kerülnek a barlangon keresztül.

A gyerekek bebocsátást nyertek a barlangba, és ami ott fogadta őket messze a leggyönyörűbb dolog volt, amivel valaha is találkoztak. A hely olyan volt, mint egy eldugott mesevilág. Rengeteg gyümölcs nőtt a fákon és sok apró patak csordogált a bokrok között. Kicsit beljebb merészkedve egy szép tavacska találtak. A tó mellett sorakozó fák árnyékában friss szellő játszadozott.

A napok csak úgy szálltak, ahogy a gyerekek játszadoztak a szelekkel a fák között. Minden olyan csodás volt és hihetetlen, hogy a fiú úgy érezte ezt a csodás világot másnak is látnia kell. Így hát arra kérte a barlangot, mutassa meg ezt a csodát a világnak, az ő világának.

A barlang szelleme megszerette a gyerekeket, ezért azt a csodát, amit magában rejtegetett, kiterjesztette a környezetére is. Ekkor kezdődött hát az a szépség, amit azok a fiatalok újra vissza akartak adni a világnak.

Ők ötven óriási tervekkel és ennek a történetnek az ismeretében indultak neki a kalandnak, hogy újra csodát tegyenek. Csak azzal nem számoltak, hogy a barlang, amelyet

keresnek, már rég elveszett, és amit helyette találni fognak az csak fájdalom lesz és szenvedés. Így esett hát meg, hogy ezek a vakmerő fiatalok felkeresték ezt a rég elveszett és átalakult tisztást.

Az oda vezető út megterhelő volt, de arra egyikük sem számított, hogy ahová tartanak, ott a halál vár rájuk. A tisztás nem volt többé, elpusztult. A fák gyümölcssei mérgezővé váltak. A környező erdőségek pedig hemzsegték a különböző ragadozóktól és halálos mérgű hullóktól. De mégis, a legrosszabb nem ez volt. A legrosszabb ugyanis csak a túra után következett.

Mikor a kis csoport egyik este elfáradt és egy kis menedékre vágyott, találtak egy kis közöggelést a közeli sziklás hegyen, ami alá behúzódhattak. Az éjjel meglepően csendes volt. ez mámorítóan hatott mindenkire. Még az őrszem is elaludt, akinek arra kellett volna figyelnie, nehogy megtámadja őket egy ragadozó.

Mikor következő reggel mindenki felkelt, mintha kicseréltek volna őket. A hangulat kifejezetten békés és megnyerő volt. Mindenki örömmel kelt útnak és mintha rettenthetetlenek lettek volna. A nap is átsütött a fák ágai között és a hőmérséklet is melegedett minél messzebb haladtak. Mindenki gyermeki örömmel figyelte a környező fákat nyaldosó narancssárga lángokat. Mintha azok nem árthatnának nekik. Lassan, komótosan sétáltak keresztül apránként hamvaiba hulló erdőn. Egyiküknek sem tűnt fel, ahogy szépen lassan minden elpusztul körülöttük.

Aztán hirtelen minden megváltozott. Egy hajón találták magukat. Ekkor mintha mindenkibe visszatért volna az élet. Rettenetesen megijedtek és nem tudták mit tehetnének. El nem tudták képzelni, mi történik velük és hogy hova lett az erdő. Persze ez csak addig zavarta őket, míg a hajó meg nem dőlt. Hirtelen a semmiből óriási vihar kerekedett. Tombolni kezdtek a hullámok. Az égből ömlött az eső és a fedélzet hirtelen olyan lett mintha vízen próbálnának járni. A hajó veszélyes szögben megdőlt és ők mindent megettek, hogy egyenesbe hozzák újra, de ez lehetetlennek bizonyult. Mind menthetetlenül bele fordultak a vízbe. Próbáltak felúszni, kijutni a hajó alól, de ez lehetetlennek tűnt, mintha valami lenről vonzotta, hívta volna őket. Valami kegyetlen erő. Valami ősi, ami nem akarta, hogy zargassák.

Az öt fiatal testére az indulásuk után egy évvel találtak rá. Nagyon kevesen tudják pontosan hol és hogyan találták meg a testeket. Pusztán annyit tudtak megállapítani, hogy mind az ötüknek elvágta a torkát. Az erdőt lezárták, de az igazságot sosem tudták meg. Az ugyanis örök titok lesz, hogy mi is a barlang szelleme és hogy az öt fiatal sosem tette be igazán a lábát abba a bizonyos erdőbe.

Béres Míra novellája

Várni az esőre

Magányosan ballagott végig az iskolafolyosón a lány esernyővel a kezében, a szokásos járólapon mindenhol vízcseppeket hagyott maga után. Eközben az ablak üvegén kopogtak az esőcseppek és folytak le róla egyesével a párkányig. A levegő sokkal párásabb volt,

így Annie hangulatát is jobbá tette, ezáltal nem érezte úgy, hogy megfullad a szárazságtól. Szerette az esős napokat, a kisváros nagyon hangulatos ruhát öltött tőle. Az idő pont jó volt ahhoz, hogy kiskabátban sétálgathasson. Nem volt fullasztó meleg, de hidegrázós fagy sem, *tökéletes* gondolta egy nagyot sóhajtván. A zene üvöltött a fülébe, a hangulatot megadva a fejhallgatója a „*Waiting for rain*” számot játszotta. Egy lélek sem volt már a környéken, be kellett vallania: imádta ezt az érzést és látványvilágot.

Befordult a terme ajtaján és elugrándozott a bordó iskolatáskájáig, aminek vászon anyagán néhány színes virág díszelgett. Féloldalasan a vállára dobta és boldogan dúdolgatva a számot indult el hazafelé, hogy befejezhesse az újonnan szerzett könyvét. Útja majdnem zavartalanul telt, de akkor a folyosó egyik esernyőtartója mellett meglátott egy alacsony lányt, aki egy nyitott ablak előtt guggolt egy fényképezőgépet tartva a szemé elé. Csak letolta a nyakába a fejhallgatót és kikapcsolva a zenét a hosszú szőke hajú diáknak szentelte a figyelmét.

– Te is szereted az esős napokat? – lépett mellé kinézve az ablakon, miközben beszívta az eső friss illatát, még a lágyan fújdogáló szellőt is megérezte az arcán.

– Szeretem fotózni az esőt, elég régi masina, de nagyon szépen el tudja kapni a pillanatot – engedte le a gépet a nyakába, majd rámosolygott Annie-re.

– Benne vagy a fotóklubban? Nagyon szép kép lett – hajolt oda az ismeretlen lány kamerájához. A szűrőket csodásan használta, és a kép is meglepően tiszta volt.

– Már nem. Régebben benne voltam – mondta, majd becsukta az ablakot, nehogy kihűljön az iskola. – Kezd sötétedni, haza fogsz érni időben?

– Persze, nem lakom messze – válaszolt kedvesen. Nem is tudta miért, de úgy érezte, szívesen beszél hozzá. – Megnézhetem?

– Ha szeretnéd – mosolyodott el, majd leakasztotta a nyakából és Annie kezébe adta a kamerát.

– Nagyon szép, Nikon ugye? – forgatta a kezében ámuldozva végig simítva a szürke vázon.

– Csináld vele egy képet nyugodtan – bökött a szőke az ablak felé.

– Rendben – bólintott rá izgatottan majd a szeméhez emelte a gépet és beállította a fókuszt az ablaküvegre, hogy láthatóak legyenek a lefolyó vízcseppek, majd kattintott.

– Megy ez neked – mondta a lány, mikor meglátta a képet. – Tényleg jó lett kezdőhöz képest.

– Biztos? Nem igazán csináltam még ilyet – nevetett fel zavarodottan.

– Egyszer megtanítalak, hogyan kell fényerőt és kontrasztokat állítani. De szerintem most sietned kéne, tényleg elég sötét van már – mosolygott.

– Igazad van – adta vissza a szőkének a kamerát és biccentett egyet neki.

– Merre felé laksz? – érdeklődött közelebb lépve.

– Az iskola mögött két utcával, a pékségtől nem messze.

– Tényleg? Én is abban az utcában lakom – csillantak fel a szemei a szőkének.

– Véletlenül nem ti vagytok az új lakók? Anya említette, hogy tegnap járt nálunk egy család mikor nem voltam otthon – csodálkozott el mikor elérte a felismerés miszerint a fotós lány lehetséges, hogy a tegnapi vendégek egyike, akikkel nem tudott találkozni,

mert sokáig tartott az aznapi klubfoglalkozása. Még az anyukája azt is említette, hogy a lányok az ő iskolájába jár.

– Igen, tegnap jártunk egy családnál! – nevetett fel boldogan. – Te vagy Annie Decker, ugye?

– Személyesen – billentette oldalra a fejét kedvesen.

– Én Elizabeth vagyok – nyújtott neki kezét, amit a lány el is fogadott és megrázta azt. – Ha már így alakult, azt hiszem, menjünk haza együtt! – Annie csak bólintott majd elindultak a kijárat felé. Nekitámaszkodott az ajtónak, ami ennek hatására kinyílt és kiléptek rajta az szakadó esőbe. Esernyőjét felhúzta és a szőke feje felé tartotta, majd közösen neki vágtak az útnak hazafelé.

– Nem lenne kedved benézni hozzánk? Anya biztosan örülne neki – fordult felé egy nagy mosollyal.

– Ha nem zavarok, akkor nagyon szívesen – vizonozta a gesztust Elizabeth.

Ezután beszélgetni kezdtek, az út során egyre több közös téma jött fel és Annie rájött, hogy az életében az eső nagyon jó dolgokat hoz számára. Imádta az ilyen napokat, de rá kellett jönnie, hogy már nem csak a tiszta levegő miatt, hanem a kalandok miatt is, amiket tartogat számára. Ha ma nem esett volna az eső, Elizabeth sem maradt volna bent az iskolában fotózni. Az is lehet, hogy sosem találkoztak volna. Az út során döntötte el, hogy máától még jobban fogja várni az esőt, mint ezelőtt a barátság kezdete előtt.

BÚCSÚZNAK A VÉGZŐSÖK

12/A OSZTÁLY

Gimnáziumi éveink alatt számos emlékezetes pillanatot éltünk át, melyek máig bennünk élnek. Ez idő alatt szerzett barátságok, új kihívások és élmények mind hozzájárultak ahhoz, hogy azzá váljunk, akik ma vagyunk.

Az első napunk a gimnáziumban szerintem mindig is felejthetetlen marad számunkra. Feszült izgatottság és a kíváncsiság fogott el mindannyiunkat, ahogy először léptük át az iskola kapuját. Az új környezet, az ismeretlen tanárok és osztálytársak mind nagy kihívást jelentettek számunkra. Mindemellett mindenkinek nehéz volt az ismerkedés a koronavírus miatt, hiszen majdnem egy egész tanévre karanténba kerültünk. Az óráink kisebb, nagyobb sikerrel videókamerán keresztül zajlottak.

Ebből a nehéz helyzetből kilábalva, újult erővel indult neki mindenki a következő tanévnek. E tanév során lehetőségünk volt jobban megismerni osztálytársainkat és tanárainkat egyaránt. Több szoros barátság alakult ki, illetve tanárainkkal is közvetlenebb kapcsolatot mélyítettünk el.

Annak ellenére, hogy elég kevés osztálykirándulásban volt részünk, nagyon sok emlékezetes pillanatot tudhatunk magunkénak. Ezek a kirándulások nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy az osztályunk sokkal összetartóbb közösség legyen. Az osztályfőnökünk a közösség nagyon fontos tagja, nagyon szerencsések vagyunk vele, hiszen akármilyen problémája adódott az osztályban bármelyikünknek, ő mindig a segítségünkre sietett. Mindig kedvesen fordult felénk és jó útra terelt minket.

Mindannyian nagyon vártuk már ezt az évet, hogy egy lépéssel közelebb kerüljünk a felnőtté váláshoz és elkezdjük a saját, önálló életünket. Azonban ez az érettségi felé

közeledve átértékelődött bennünk. Szívszorító arra gondolni, hogy az utolsó heteinket töltjük ebben az iskolában.

Zrínyis diáknak lenni azért jó, mert egy összetartó iskolai közösség tagjai lehetünk. Tanáraink nagyon segítőkészek, felkészítenek minket a nagybetűs életre. Számos programot rendeznek az iskolában, mely által a diákok reggelente szívesen érkeznak, és nem pedig azért, mert muszáj.

Nektek, itt maradó diákoknak azt tanácsoljuk, hogy ne féljetek kérdezni és segítséget kérni, ha szükségetek van rá! A tanárok és a diáktársaitok mindig szívesen segítenek nektek. Legyetek aktívak és vegyetek részt az iskolai közösségi programokban és tevékenységekben! Ezáltal nemcsak szórakozni fogtok, hanem új barátokra is szert tehetek. Ne felejtsetek el kiélvezni a gimnazista éveket! Legyetek büszkék a sikereitekre, de ne feledkezzetek meg arról, hogy mindig legyenek új céljaitok és álmaitok, amikért dolgozni tudtok!

Popovics Mirella és Kazsuk Csenge

12/a

12/B OSZTÁLY

El sem hiszem, hogy vége a zrínyis éveinknek! Az első három évben még olyan érzés volt, mintha a ballagás és búcsúzás ideje soha nem jönne el. Kilencedik lelegején félve ültünk a teremben attól tartva, hogy nem fogunk tudni az elvárásoknak megfelelni, és aggódtunk amiatt, hogy új, ismeretlen tanáraink lesznek. A koronavírus járvány miatt azután hónapokig otthon ültünk a képernyő előtt (már aki tényleg ült és nem aludt a reggeli óráinkon), és próbáltuk a lehető legjobban megírni a dolgozatokat a lehető leg-

kevesebb tanulással. Akkor még nem tudtuk, hogy ez jelenléti oktatáson nem fog működni. Azt sem tudtuk igazán, hogy milyen egy gimnáziumban eltöltött év.

A 6 hónap online oktatás után nehezen csiszolódott össze az osztály, nem mindig értettük meg egymást, és nehezen jöttünk bele a valódi, kemény tanulásba. Az iskolai munka mellett a közösségi élet is lassan visszatért a normális kerékvágásba. A legkedvesebb élményeinket az osztálykirándulásaink során szereztük, amelyek nem mindig sikerültek pontosan úgy, ahogy azt Gyöngyi néni eltervezte, de az biztos, hogy emlékezetesek voltak.

A hétköznapok egyhangúságát az iskola különböző rendezvényekkel próbálta oldani. Az egyik kedvencünk a nyelvi nap volt, hiszen az érdekes előadások mellett a nap végén diáktársaink különböző

nemzeti ételekkel vártak minket. Egy másik nagyon népszerű program a 12 órás röpi volt, ahol az osztályok összemérhették ügyességüket. Sokak számára felejthetetlen élményt jelentettek a diákbálok is, amelyeket a DÖK szervezett. A legemlékezetesebb azonban mindannyiunk számára a szalagavató tánc betanulása és előadása volt. Bár az elején úgy éreztük, hogy nem fog jól sikerülni, a színpadról lejőve megnyugodtunk, hiszen kihoztuk magunkból a legjobbat, és ezt a közönség is értékelte. A bálon egy kicsit jobban megismerkedhettünk tanárainkkal és végre levezethettük a feszültséget.

Most, hogy közeledik a gimnáziumi évek vége, érezzük, hogy hiányozni fog a Zrínyi: a kertben virító színes virágok, a kényelmes fotelek a nappaliban, a lelkiismeretes tanárok, osztályfőnökünk, Gyöngyi néni, aki mindig kiállt mellettünk, és leginkább az osztályközösség.

Végzősként szeretnék néhány tanácsot adni az alsóbb évfolyamosoknak. Tudom, hogy néha nehéz elkerülni a konfliktusokat, de próbáljatok megértőek lenni, és a saját érdekekben is jó kapcsolatban maradni az osztálytársaitokkal, hiszen 4-5 év nagyon hosszú idő! Ne vegyétek személyesnek a tanárok szigorú elvárásait, higgyétek el, hogy a legjobbat akarják nektek! Próbáljatok meg a lehető legtöbb programon részt venni, barátságokat építeni és persze a sok tanulás mellett jól szórakozni! Értékeljétek az első pár évet, hiszen a felelősség és az elvárások csak nőni fognak, és visszatekintve nagyon gyorsan repül az idő! Utoljára egy személyes tanács: az elejétől fogva vegyétek komolyan a tőrit, akármennyire nehéz is, érettségi előtt majdnem lehetetlen 4 év anyagát bepótolni!

Petrus Krisztina

12/b

12/C OSZTÁLY

Visszatekintve az elmúlt évekre megannyi emlék és élmény váltogatja egymást. Egy házassághoz tudnám hasonlítani; egyszer fent, egyszer lent – de mégis jóban-rosszban. Az elmúlt öt év egy felejthetetlen utazás volt, ami megalapozta az életünket.

Ez az út 2019-ben kezdődött. 35 kíváncsiságtól tágra nyílt szemű gyerek lépte át a Zrínyi Ilona Gimnázium kapuit. És mint minden út, ez is tartogatott meglepetéseket. Nem is akármilyeneket. Annakidején elég hamar hírhedté váltunk az iskolában és rekord sebességgel, még tanév kezdés előtt, kiborítottuk osztályfőnökeinket. Mind tanulmányokban, mind magatartásban kiemelkedően kezdtük, természetesen nem a legjobb értelemben. Tőlünk zengett az egész folyosó és belső információból tudom, hogy a tanári is. De, mint mindennek, ennek is meglett a börtje. Végzős évünkre 23-an maradtunk, ezzel a Zrínyi életében történelmet írva.

Az úton mindenki megtette az első lépéseket, kialakultak az osztályviszonyok és velük együtt a barátságok. Kivételes osztály lettünk, pedig elég különbözőek vagyunk. Vannak nálunk művészek, kézilabdázók, atlétikások, profi csütörtöki kóli focisták,

világbajnok citerások, mester irodalom órai dobozos üdítő szisszentők, mégis megtaláltuk a közös hangot.

Na és vajon mi a közös hang? A viccelődés és a lazaság. Mint például: Örökre emlékezni fogunk a testnevelésórákra és a vele együtt járó dolgokra. Megtanultuk, hogy sétáljunk futás közben, mikor nem lát a tanár és hogyan éljük túl Gyöngyi néni „laza erősítéseit”. A személyes kedvencem az úszás volt; egy kettes csak azért, mert nem fulladtam meg? Mondanom sem kell, hogy minden hétfőn sírtam. Sírásról jut eszembe! A matek órák Rita néniel életünk végéig velünk lesznek. Minden órán írni – Réka természetesen három dolgozatot –, nevezetesen azonosság álmunkból felkeltve is megy, na és ha van egy-két ügyes megszólalásod, akkor jár a negyed +. A negyedről meg csak annyit, hogy ennyi részének az osztálynak állt a szerda 9. óra helyett „igazolatlan” szó az órarendjében. Reméljük nem haragszik nagyon ezért Szilágyi László tanár úr. Viszont, ha megjelentünk, akkor sokat neveltünk, tanultunk verseket, ástunk és gyűjtöttünk órákon. Olyan volt a helyzet, mint kémia órán, azzal a különbséggel, hogy ott Tündik Tamás tanár úr agya füstölt az erőlködéstől, hogy legalább egy elemet tudjunk mondani a periódusos rendszerből. Máskor is erőlködtünk... Ich bin gut – ez elég az ötös német felelethez Pogácsás Edit tanárnőnél? Sajnos nekem nem volt, de legalább Bencének a buenos dias Trecsényi Anita tanárnőnél igen. Máté is sikeresen lefelelt minden évben töriből. Németh Gyula tanár úr megtalált minket mindig; „Áhá, szóval itt vagytok!” – mondta mindig, miközben épp a dolgozatok elöl próbáltunk elbújni. Ugyanannyira volt ez sikeres, mint Papp Dóra tanárnőnek megúszeni Batthyány nevének leírását. Ivett tanárnő faktos óráin pontosan olyan sötét volt a teremben, mint Soós Andrea tanárnő orosz óráin a fejünkben. A fejünkben kongott még az üresség Kobzos István igazgató

úr nyakatekert töri ismétlő kérdésein is. És végül, de nem utolsó sorban, búcsúzik „bociszem”, „fenyőgyanta”, „Nyírkarász”, „Levelek” és az egész megye Kanyuk János tanár úrtól.

Azért eddigi utunk nem csak ennyiből állt. Sportban, versenyekben, közösségi munkában, mulasztásokban és igazolatlan órákban ott voltunk mindig a legjobbak között. Végül is ki ne emlékezne az ikonikus karácsonyi műsorunkra? Azért azt nehéz lesz bármelyik osztálynak felülmúlnia. Büszkék vagyunk Turán Levente, Balogh Bence és Kiss Marcell sporteredményeire és nem vagyunk büszkék a sok lógásra.

Hogy ezt az utat tudjuk járni, valakiknek meg kellett mutatniuk az irányt. A tanáraink segítették utunkat végig.

Öt év alatt nagyon sok tapasztalatot gyűjtöttünk. Az igazi nagybetűs élethez a cél már nincs messze. Az utat megtaláltuk és mindenünk megvan, hogy a végére érjünk.

Magyar Borostyán

12/c

12/D OSZTÁLY

5 év történéseit nem egyszerű összefoglalni pár sorban, hiszen ezalatt az idő alatt számtalan jó élménnyel lettünk gazdagabbak. Hol is kezdjem? 2019 augusztusában még kisgyerekként léptünk be a Tiszavasvári úton lévő kollégiumba, a verébtáborra megérkezve. Rengeteg kérdés és izgalom gyülemllett bennünk. A verébtábor alatt 3 napot töltöttünk „összezárva”, mely idő alatt egymást, illetve szeretett osztályfőnökünket is megismerhettük. Már maga ez a kezdeti tábor is annyi élményt adott nekünk, melyeket még néha végzős éveinkben is emlegetünk: kezdve a híres ZIG koktéltól a hajnalokban lefutott kilométerekig. Ekkor láttuk már, hogy a Zrínyi az több, mint egy iskola.

A nulladik évünk zökkenőmentesen indult, egyre több időt töltöttünk együtt iskolán kívül is: sulis után a mekiben ültünk inkább házi feladat írás helyett és a hétvégéket is együtt töltöttük tanulás hiányában. Ezáltal az órák közötti szünetekben mindig segítettünk egymásnak gyorsan megtanulni 10 perc alatt a tananyagot a dolgozatra. Amennyire könnyedén ment az első félévünk, annyira hirtelen csapott le ránk március 13-án a karantén. Szerencsére addigra már sikerült egy összetartó közösséggé kovácsolódnunk, így az online oktatás alatt is tartottuk a kapcsolatot.

Az évek múlásával egyre közelebb kerültünk egymáshoz és egyre több barátság is kiépült. Ez köszönhető volt az eseménydús osztálykirándulásoknak is, melyeket Sárگا Tamás tanár Úr szervezett nekünk Sipos Tanár úr kíséretével. Fontos tényezője volt a kirándulások helyszínének kiválasztásában az, hogy kísérő tanáraink nyugodtan tudjanak horgászni, amíg mi élvezzük az iskolán kívül töltött időnket. Természetesen osztályfőnökünkötől nem csak a pecázás titkait sikerült eltanulnunk, hanem az élethez szükséges fontos tudnivalókat is. Megtanított minket arra, hogy álljunk ki magunkért, merjünk felszólalni, mindig legyünk figyelmesek és nyitottak a világra. Az Ő segítségével köszönhetjük azt, hogy ilyen remek osztály lett belőlünk.

Sokszor tehernek éreztük az iskolába járást: rengeteg tanulás, felelések és a dolgozatírások. Az elmúlt évek döbentettek rá minket arra, hogy igen nehéz felkelni reggel 7:30-as órára és akár 14:45-ig is a padban ülni, azonban az iskola falai között született rengeteg jó és vicces élményünk ezt kárpótolta. Sokszor annyira neveltünk egy-egy órán, hogy a padtársaink mellől is elűtettek minket, melyet a tanáraink annyira nem díjaztak. Együtt töltöttük a mindennapjainkat 5 éven keresztül és emiatt egy kisebb családként is jellemezhetjük magunkat, akik sosem mondtak nemet semmi mókára, elég csak a farsangokat felidézni, melyek során először osztályfőnökünk levadászott, majd óriási húslevesként megfőzött bennünket. A töri „szösszenetek” előtti estén az osztálycsoport mindig aktív volt, az elsőpadosok előtt mindenki tippelgetett, hogy vajon mik lesznek a kérdések és kik fognak ott ülni az első sorban. Utólag ezek az emlékek oly kicsinek és lényegtelennek tűnnek, de akkor ott nekünk hatalmas problémának számított. A Zrínyi megkönnyítette az iskolába járást és ezért hálásak vagyunk tanárainknak.

Az 5 év alatt számos aranyköpésünk is akadt, melyek újra és újra előjöttek az évek során, mint például: „Tanár úr, honnantól írunk? – Mohácstól.”; „És akkor ez benne lesz a dolgozatba? – Benne LEHET, minden lehetséges”; „Tanár Úr túl gyorsan diktál, nem lehetne lassabban? – Én nem diktálok, én előadok.”

Végezetül köszönjük a rengeteg türelmet és tudást, melyet Sárگا Tamás Tanár Úr átadott nekünk, és amellyel magabiztosan léphetünk ki a nagybetűs életbe. Legendás osztály, legendás ofóvel!

Az alsóbb évfolyamosoknak üzenjük, hogy élvezzék ki minden percét a ZIG-nek, mert a hosszú időnek tűnő 5 év is egy szempillantás alatt telt el! A másik jó tanácsunk, hogy a Holmesba látogassatok el gyakran, bizonyítani tudjuk, hogy segít a tanulás folyamatában!

Mendler Réka

12/d

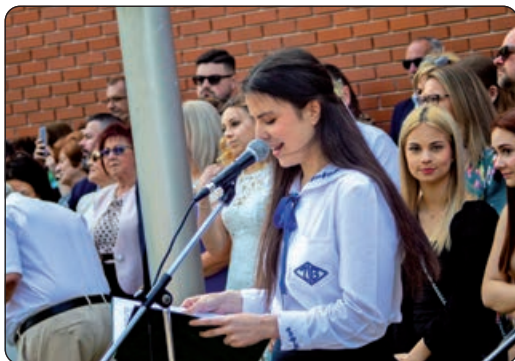
BALLAGÁS

A 11. ÉVFOLYAM NEVÉBEN BÚCSÚZIK VÁRI PANNA

Kedves Búcsúzó Diáktársaim!

Újra eltelt egy év, ismét felcsendülnek az ismerős ballagási dallamok, de ez az idei ünnepség mégis más. Más, mégpedig azért, mert ez most mind tiértetek van, rólatok szól. Miattatok gyűltünk össze, rátok szegeződik rokonaitok, barátaitok, pedagógusaitok tekintete.

Ti vagytok azok, akik búcsút mondtok ezen iskola falainak. Ti vagytok azok, akik elköszöntök az itt eltöltött évektől. S ti vagytok azok, akik tovább léptek az élet egy következő lépcsőfokára.

12-13 évet töltöttetek összesen az iskolapadban, és 4-5 évbe telt a zrínyis tanáraitoknak, hogy annyi tudást erőltessenek a fejetekbe, amennyi belefér. Persze lehet, hogy az érettségi után ezeknek csupán egy részére emlékeztek, de ennek ellenére sem történt ez a sok fáradozás, tanulással járó stressz hiába. „Sokat kell tanulnia az embernek ahhoz, hogy megtudhassa, milyen keveset is tud” – mondta Széchenyi István. S én úgy gondolom, hogy ezzel együtt is megkaptátok azt, amire a legnagyobb szükségetek van: a tapasztalatokat, amiket ez idő alatt szereztek, a közös élményeket, amik színesebbé tették a mindennapjaitokat.

Habár egy évvel alattatok járok, néhány programban nekem is volt szerencsém veletek részt venni, például a közös utazások, a bulik, a diáknapok, vagy éppen a szalagavatások, ahol első sorból tapasztalhattam meg lélegzetállító tánctudásotokat. Tanárainktól sokat hallottam rólatok, éppen ezért kimerem jelenteni, hogy megcsináltátok azt, amire minden jóvaló diák vágyik: még évekig kísérteni fogjátok őket.

Nektek nehezebb dolgokat volt közösséggé kovácsolódnai, mint más évfolyamoknak, ugyanis pont az első éveitekben értek titeket utol az online oktatás kihívásai, ennek ellenére mi, alsóbb évesek, már mégis megszokott, de egyéniségekben gazdag osztályokkal találkoztunk. Csupán három év telt el azóta, hogy így együtt megismerhettelek titeket, ám nehéz elhinni, hogy ugyanazok az emberek állnak előttem, mint akkor. Még mondhatni gyerekként érkeztek, de szinte már felnőttként távoztok. Megállíthatatlanul közeleg egy cél, ám, mielőtt azt elérnétek, vár rátok egy nagy megmérettetés, még egy utolsó hajrá, de hiszem ez nem lesz akadály, és szeretnék sok szerencsét kívánni az iskola valamennyi diákjának nevében! Remélem, mindannyian felvételt nyertek arra az egyetemre, ahova szívetek vágyik, és kívánom, hogy találjátok meg és járjátok azt az utat, ami boldoggá tesz titeket! Ha hihetünk a felnőtteknek, akkor az életetek csak most kezdődik, úgyhogy használjátok ki, töltsétek meg minden pillanatát számotokra értékes élményekkel és gyűjtsetek annyi tapasztalatot, amennyit csak tudtok!

A célt szemetek elől sose vétsétek el, de azt se feledjétek, amit Márai Sándor fogalmazott meg: „Utad értelme nem a cél, hanem a vándorlás.”

Mi nem búcsúzunk, csak hivatalosan elköszönünk tőletek, annak reményében, hogy barátságunk, emberi kapcsolatunk folytatódik tovább. Ne feledjétek az itt megismert embereket, az emlényeiteket és azt, hogyha egyszer zrinyisek voltatok, zrinyisek is maradtok!

Végzősök! Diáktársaim!

Remélem, találkozunk még, de addig is: viszontlátásra!

Vári Panna

11/b

A VÉGZŐSÖK NEVÉBEN BÚCSÚZIK RÓKA ESZTER LILI

Kedves Végzős Társaim!

Tavaly ilyenkor ugyanígy itt állhattam a ballagáson, és búcsúbeszédet mondtam az akkori ballagóknak. Idén újra engem ért a megtiszteltetés, hogy mondjak pár szót már végzős társatokként.

Őszintén nem volt könnyű dolgom. Ez az 1 év hihetetlenül gyorsan elrepült és mégis annyi minden történt és változott meg. De valószínűleg ilyen az élet, folyton változik, nem mindig úgy alakul, ahogy elterveztük, de közben pedig olyan dolgokat eredményez és olyan utakra sodor, amire nem is számítottunk.

Sokat gondolkoztam, hogyan tudnám pár mondatban összefoglalni mi mindent jelent számomra ez az iskola. Annyi történetem, emlékem kapcsolódik hozzá. És most nem azokra a történetekre gondolok, amikről mások is tudnak, hanem azokra, amiket az én személyes, első világomban éltem meg az évek során.

Nagyon izgalmas belegondolnom, hogy vajon hány ilyen története lehet még a Zrínyinek, amiről csak ő és az adott személy tudnak. Emlékek, érzések, egy teremhez, egy hanghoz, egy lépcsőfordulóhoz vagy akár egy falon lévő képhez kapcsolódóan.

Saját magunkra, diákokra pedig tekinthetünk úgy, akár könyvekre a Zrínyi folyamatosan bővülő, végtelen könyvtárában. Ezek a könyvek nem ugyanolyanok, másmilyen történeteket tartalmaznak. Van, amelyik hosszabb, van, amelyik rövidebb, és míg az egyik verses, addig a másik próza. De mind ugyanazért íródtak, hogy szeressék és megismerjék őket. Megnevettesenek vagy időnként megsirassanak másokat. Változtassanak, hassanak, nyomot hagyjanak és valami maradandót rögzítsenek. Hiszem, hogy a világ megannyi problémájának a megoldása ezeknek a könyveknek a soraiban rejlik.

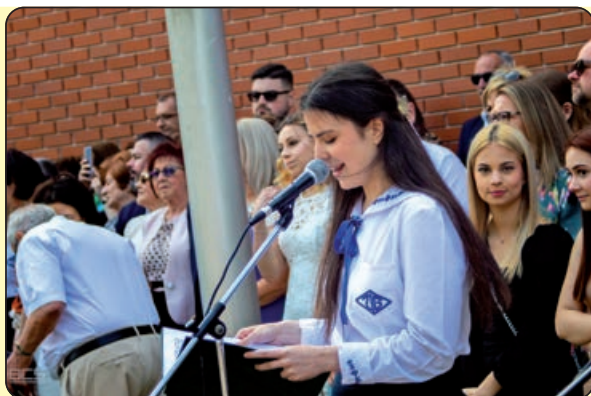
Amikor ezt a beszédet írtam, sokat töprengtem, hogy mi az a tapasztalat vagy bölcsesség, amit átadhatnék nektek. De őszintén kicsit álszentnek tűnt kortársatokként életpaszta-
latokat osztogatni. Ezért inkább arra gondoltam, megosztom veletek azt, amit anyukám tanított nekem mióta az eszemet tudom. Mindig azt mondta, hogy nincs izgalmasabb dolog ezen a világon az embernél. Ahogy nővök fel, egyre inkább értem mire is gondolt. Mindenben ott rejlik egy végtelen világ és lehet, hogy az élet arról szól, hogy megismerjük a bennünk rejlőt. Meglássuk benne a gyönyörűt, tiszteljük, és olyan embereket találunk, akik velünk együtt szeretik azt.

A jövőnkre nézve pedig teljes szívemből azt kívánom magunknak, hogy szeressünk, ne-
vessünk, sírjunk, csalódjunk, fedezzünk fel, bocsássunk meg, táncoljunk, énekeljünk, utazunk. Vagyis éljünk. Fejlesszük mesteri szintre az élet és az emberek szeretetét. Ismerjük meg a világot körülöttünk és kérdőjelezzünk meg benne dolgokat. Változtassunk. Merjünk nagyot álmodni, mert hiszem, hogy csak azok a tervek és vágyak képesek megszületni a fejünkben, amiket véghez is tudunk vinni.

Végezetül pedig ugyanazt kérem magunktól, amit a tavalyi végzősöktől is kértem. Úgy éljük az életünket, hogyha majd az öregkori énünk tanácsot tudna adni a mostani végzős énünknek az életünkkel kapcsolatban, csak annyit kelljen mondania: Nyugi! Jó lesz.

*Róka Eszter Lili
12/d*

ARCKÉPCSARNOK

12. A osztály

BALOGHNÉ TILKI TÜNDE
OSZTÁLYFŐNÖK

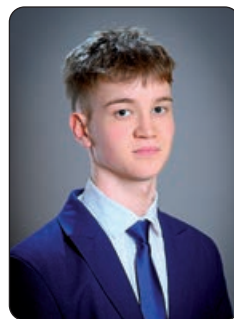
Aranyosi Johanna

Balogh Boglárka Fanni

Baraksó Benedek Máté

Bróthág Dénes

Debreceni Zsófi

Éberhardt Emma

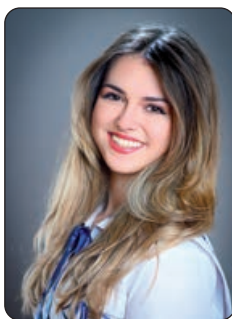
Fekete Dorina

Fodor Máté

Gere Zsolt Csaba

Gere Zsófia Vanda

Gerliczkői Dorina

Hajnal Máté Ákos

Horváth Eszter

Huray Lili

Huri Panna Dorina

Hüse Míra

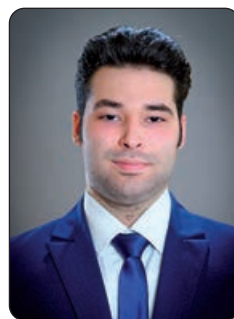
Jászai Zsanett

Kazsuk Csenge

Kegye Petra

Kocsis Bálint

Kostyál Gábor János

Kovács Ádám Szabolcs

Kovács Dalma

Kovács Félix

Lengyel László

*Mokánszkei Brigitta
Panna*

Molnár Lili

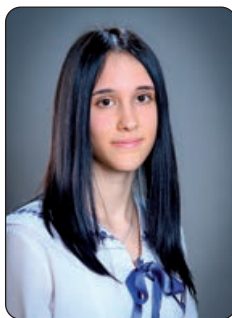
Nagy Krisztina Dorca

Nagy Levente

Párkányi Boglárka

Petró Alexandra

Polányi Boglárka

Popovics Mirella

Szlávik Hanna

Téglási Töbötöm Zalán

Török Dániel

12. B osztály

SZABÓNÉ KOVÁCS GYÖNGYI
OSZTÁLYFŐNÖK

Bacskai Laura Hanna

Bessenyei Kata

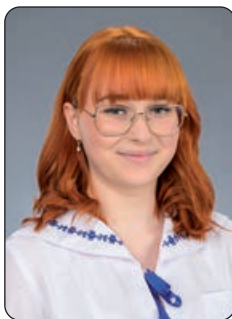
Czene Dorka

Csernus Kende Attila

Csontos Dóra

Erdélyi Dorina Szilvia

Fodor Bálint

Fodor Nóra

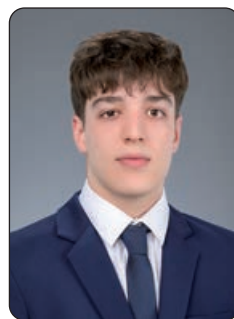
Forgó Szabolcs

Hermeli Virág Barbara

Hrotkó Laura

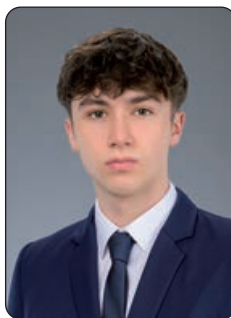
Kerülő Kada Márk

Lengyel Réka

Lépész Eszter

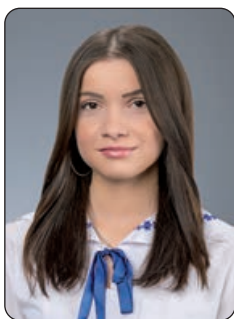
Malakuczfi Ádám Zsolt

Markos Dávid

Márton Péter

Megellai Emese

Mészáros Anna

Muzsik Bálint

Nagy Izabella

Novák Róbert

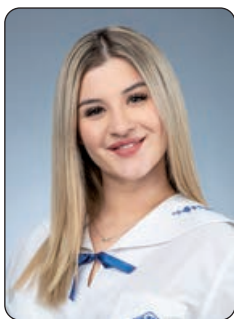
Olajos Gergely

Pelle Kornél József

*Petrus Krisztina
Veronika*

Podlovics Jázmin Anna

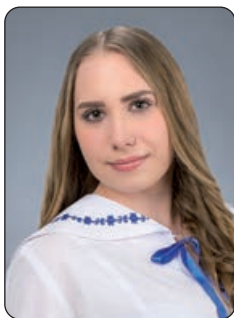
Polyák Dominik Ádám

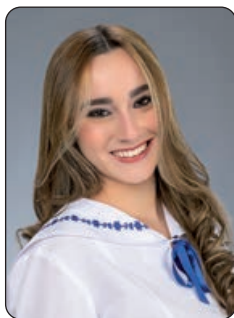
Schmidt Boglárka

Siklódi Petra

Stefán Dorina

Szirmai Gréta

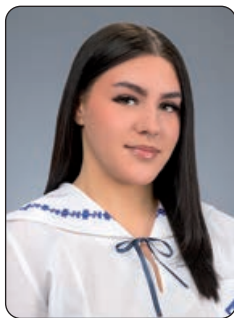
Sziszák Petra Viktória

Tapolcai Soma

Tóth Kristóf

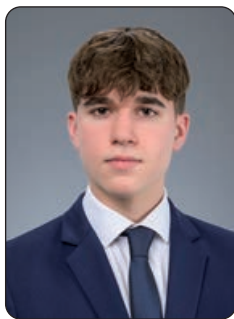
Tóth Zsófia

Törő Lili Kira

Váczi Eszter

Zolcsák Dániel

12. C osztály

DEME ANNA
CSOPORTVEZETŐ

GERGELYNÉ PIVARNYIK RITA
OSZTÁLYFŐNÖK

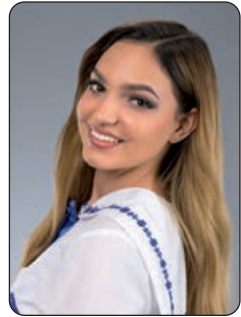
Bálint Petra

Balla Beatrix

Balogh Bence Gábor

Dávid Liza

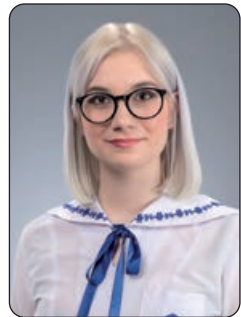
Farkas Bence

Farkas Dorka

Homoki Réka

Kapitány Lilla

Kiss Marcell

Konczos Zalán

Magyar Borostyán

Makkai Zsuzsanna

Matolcsi Dóra

Mikó Krisztina

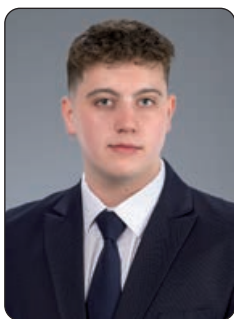
Opálka Levente Gergely

Papp Dániel

Riegel Erik Áron

Spinyhért Máté Márk

Szabó Dóra

Tóth Alida

Tóth Boglárka

Tóth Zalán János

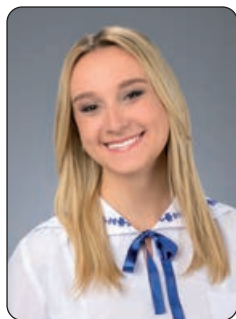

Turán Levente Zoltán

12. D osztály

SÁRGA TAMÁS
OSZTÁLYFŐNÖK

Árokszállási Réka

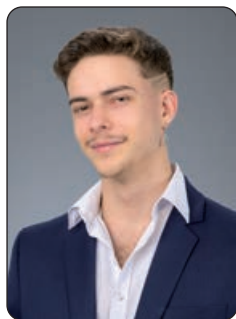
Bartha Netti

Deák Ákos

Ferencz Áron Attila

Hegyes Vilmos

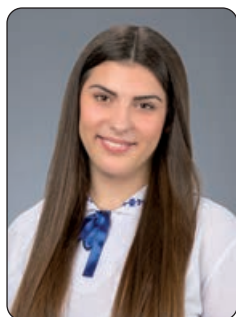
Helmeczi Hanna

Hernádi István

Horváth Hanga Emese

Jávör Dóra

Káldi Száva Zsófia

Kapitány Hanna

Kegye Lili

Képes Réka

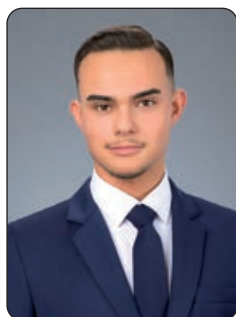
Magyar Beáta

Mendler Réka Nóra

Mező Dorottya

Nagy Bence Zoltán

Neuzer Jázmin

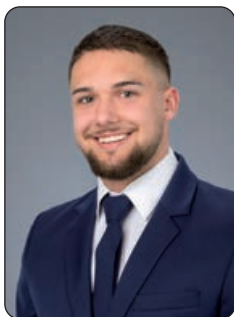
Papp Borisz

Penke Dorina

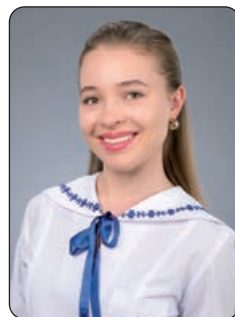
Pivarnyik Cintia

Pócsik Ábel

Pogácsás Zsolt

Róka Eszter Lili

Sallai Lilla

Shamli Rafael

Simkó Boglárka

Simon Sára

Sipos Petra

Süttő Emese

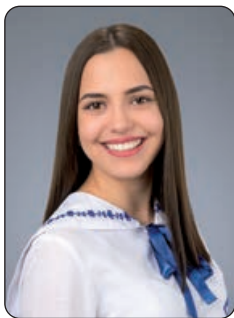
*Szovinszki Liliána
Sára*

Tamás Liliána

Tilhof Martin

Tiszai Anna

Tóth Melinda Eszter

Virányi Regina

9. A osztály

Első sor (balról jobbra):

Kőszegi Diána, Abonyi Hanna, Blaner Jázmin Lara, Varga Lelle Dorottya,
Veres Jázmin, Ilosvai Tímea Veronika, Káprály Krisztián, Verbai Luca, Morvai Anna,
Nagyváti Sára Erzsébet, Szűcs Dorottya

Második sor:

Sipos Zsófia Hanna, Klepács Karina, Petrohai Zorka, Makszim Tímea,
Barany Rózsa Éda, Kovács Levente, Kovács Eszter, Juhász Ninet,
Varga Ildikó (osztályfőnök), Gecsey Hanna, Pintér András, Bige Fanni, Lőrincz Dóra

Harmadik sor:

Csókány Inez, Borcsik Gabriella, Szurovcsák Boáz, Melich Marcell István,
Gergely Milán, Nacsa András László, Török Gyula, Görömbei Patrik Noel,
Kundrák Ákos, Teremi Mihály

Hiányzók:

Deme Roland, Trencsényi Zoltán

9. B osztály

Első sor (balról jobbra):

Erdei Zsóka, Gaál Zsófia, Szin Izabella, Kajatiné Pogácsás Edit

Második sor:

Turóczi Dóra, Mihályfalvi Fanni, Huszár Alexandra, Lukács Lilla, Nyakó Linetta,
Fodor Gitta, Garay Boglárka, Simon Liza, Horváth Rebeka

Harmadik sor:

Kaplonyi Liliána, Vitéz Barbara, Szisák Nóra Napsugár, Suller Zoé Sára,
Stork Melinda, Csatlós Lola, Hegedüs Zorka Judit, Ilku Szofi, Bojtor Liliána,
Illés Kornél, Tóth Benedek, Polányi Olivér

Negyedik sor:

Kohán Márton Ábel, Kassai Csongor Attila, Baráth Dorka, Tomori Tamara,
Domszlai Lotti, Fodor Áron

Hiányzók:

Árvay Dénes, Demeter Dóra, Fehér Flóra, Laczkó Gréta, Markos József,
Megyesi Tekla Sára, Olajos Réka

9. C osztály

Első sor (balról jobbra):

Somogyi Zsolt László, Beregszászi Áron, Katona Roland Henrik, Karaffa János,
Nagy Gréta, Vékony Henrietta, Alexa Alexandra Mercédesz, Pető Alexandra,
Horváth Mirjam Vanessza, Nagy Réka Fruzsina

Második sor:

Lakatos Martin, Miklósi Petra, Fehér Vanda Petra, Varga Katalin,
Tamás Nóra, Mihalik Alexandra, Sebők Lilla, Kurucz Petra Julianna,
Mogyorósi Luca Sára

Harmadik sor:

Suller Zoltán (kollégiumi csoportvezető), Simon Zalán Zoltán, Molnár Gergő,
Jakab Viktória, Dóka Balázs, Lizák Laura, Osán Zsófia, Rostás Virág Dominika,
Varga Kitti, Rácz Gábor (osztályfőnök)

Hiányzók:

Béres Míra, Telegdi Írisz, Tóth Orsolya

9. D osztály

Első sor (balról jobbra):

Hegedüs Lili, Zajác Zsófia Lola, Barta Zsófia, Siklódi Flóra, Szűcs Boglárka,
Papp Dóra Gabriella, File Eszter Írisz

Második sor:

Szlávik Emma Flóra, Czifra Ivett, Banga Nándor, Fóra Csaba, Tamás Gábor,
Bihari Zoltán, Ádám Bendegúz Balázs, Péli-Toóth Péter

Harmadik sor:

Jávor Nóra, Lukács Dóra, Ambrusz Hanna Sára, Dvorszki Natália, dr. Szilágyiné
Bakajsa Ivetta (osztályfőnök), Fehér Nándor Gábor, Molnár Balázs, Kalló Noel

Negyedik sor:

Lukács Anna, Szaniszló Kiara Gréta, Elek Liza Flóra, Feczko Fanni, Sarcz Anna,
Hegedüs Réka Emese, Szűcs Lili, Kerecseny Dóra, Laskai Gábor, Kontig Dominik,
Fekete Zsombor Zoltán, Fazekas Dániel Botond

Hiányzók:

Iván Konrád Adrián, Laczi Vanda, László-Devera Kincső, Vécsei Anna,
Zolcsák Eszter

9. AJTP/C osztály

Első sor (balról jobbra):

Hahn Mirabella Letícia, Páll Zsófia, Jakab Ágnes, Hullár Bianka Aranka,
Boros Cintia Virág, Gulyás Eszter, Gál Amanda, Barta Petra, Rácz Viktória,
Illés Lea, Barta Noémi, Berezi Eliot Sándor

Második sor:

Katona Jázmin, Molnár Zoltán (osztályfőnök),
Prezecsán Anita (kollégiumi csoportvezető), Schwarzkopf Dániel, Pető András,
Oszlanczi Amanda, Boros Amira, Szeles Rebeka, Béres Jázmin Laura,
Riczu Márk Béla, Antal Hanna Honória, Balácsi Blanka, Nagy Petra Hanna,
Czubora Bence Máté, Balla Lilla, Szilágyi Mirázs Hanna, Kovács Ketrin,
Tóth Izabella Róza, Jászter Dorina, Komlósi Zara, Varga Noémi

9. NY/D osztály

Első sor (balról jobbra):

Laborczy Noémi Zsuzsa, Györe Anna Boróka, Imre Anna, Török Vivien Aliz,
Liki Szonja, Eszenyi Viktória (osztályfőnök) Keczkó Erika Dóra, Zsiros Dóra,
Tóth Barbara, Gyurkovics Kíra, Bihari Bálint

Második sor:

Ludman Eszter, Serbán Fanni, Kertész Rozi, Ragó Zsófia, Szilágyi Ábel,
Mendler Márton, Jeles Ádám, Mandzák Márton László, Sánta Máté

Harmadik sor:

Tajta Panka Flóra, Inzsöl Zsófia, Urbán Panka Luca, Bakti Janka,
Pintér-Keresztes Tamás, Barci Máté, Balogh Brúnó

Negyedik sor:

Rácz Lili, Mázsári Hanna Laura, Tajti-Molnár Blanka, Zomborszky-Fehér Dorka,
Banu Balázs, Kévés Zoltán Bálint, Csonka Ádám, Mikó Marcell,
Lakatos Dániel Márk

10. A osztály

Első sor:

Zelenyák Lilla, Pócsi Lilla, Kranyik Anikó, Bukovinszki Dóra, Kocsán Zsófia

Második sor:

Szakál Gergő, Natkó Csenge, Barabás Regina, Németh Bence (osztályfőnök),
Simoncsik Anna, Tiszai Kíra, Bicskei Nóra

Harmadik sor:

Végh Gábor, Cserhalmi Norina, Percz Beatrix, Juhász Petra, Szücs Viktória,
Szalka Melinda, Bakó Lara, Gubacsi Kata, Berencsi Panna,
Miholecz Dorka, Pethő Kinga

Negyedik sor:

Áncsán Zsombor, Vágner Csanád, Mokánszki Máté, Pankotai Attila,
Orosz Zoltán, Fejes Milán, Páll Milán, Kavalecz Kristóf, Fürjész Sándor,
Várszegi Dézi, Shamli Dávid, Varga Linett, Bartovics Noel, Barócsi Gábor,
Marinka Ákos, Darabos Janka

10. B osztály

Első sor (balról jobbra):

Leskó Sára, Szakál Fanni, Trencsényi Anita (osztályfőnök), Szalóki Henrietta,
Vitéz Veronika, Krick Panna, Moravszki Hanna

Második sor:

Kertész Kinga Olívia, Szigetfalvi Szintia, Debre Panna, Bakó Flóra,
Székely Csenge, Péter Ágnes Ibolya, Molnár Csenge

Harmadik sor:

Siklódi Blanka, Tóth Dorka, Kaibás Sára, Magyar Petra, Toma Izabella,
Horváth Arián, Zhang Kitti, Seregi Eszter Mira

Negyedik sor:

Éles Bálint, Berencsi Gréta, Milló Lilla, Kövér Kitti, Fodor Petra, Kerezi Réka,
Plavec Levente Csongor, Páll Gergő, Szónok Bálint, Bódor Bence Sándor,
Tóth Zsombor, Havasi Zénó

Hiányzók:

Barta Andrea, Cseh Lilia Kata, Köröshegyi Boglárka, Mikucza Milán,
Molnár Dorina, Vajda Kitti

10. C osztály

Felső sor (balról jobbra):

Riczu Zsófia, Szentpáli Gavallér Gábor Attila, Kiss Gábor Mátyás, Horváth Orsolya, Szabó Levente, Katona Hanna, Nagy Anna Mária, Radó József, Lengyel Nóra, Varga Viktória, Kocsis László, Kigyósi József, Katona Csongor

Második sor:

Varga Mirjam, Kiss Kata Virág, Uri István Ferenc, Paszternák Petra, Kiss Veronika, Jedenák Flóra, Balogh Nikolett, Jóni Alexandra

Harmadik sor:

Kovács Viktória, Tálás Fruzsina, Szonbati Dávid, Székely Béla (osztályfőnök), Hajnal Virág Kinga, Szabó Éva Annamária, Lakatos Zsaklin, Pihor Alexandra

Hiányzók:

Kiss Kincső Csenge, Tőser Dorka, Tropa Bianka Vivien

10. D osztály

Első sor (balról jobbra):

Papp Dorina, Barth Eszter, Tisza Boglárka, Kozma Kinga, Katona Blanka,
Kovács Eszter, Szűcs Enikő, Gyovai Vivien, Varga Viktória

Második sor:

Szviridov Tamás, Kállai Lili, Katona Vanda, Lovas Zsófia, Jeles Anna,
Sárga Zorka, Tóth Petra, Siklódi-Baglyos Beáta (osztályfőnök)

Harmadik sor:

Glovács Péter, Sarkadi Botond, Katkó Bercel, Szlávik Ádám, Halkó Dalma,
Fricz Ábel, Vajda Indira, Simon Balázs, Sütő Boglárka, Batta Dominik Kende,
Ujhelyi András, Laborczy Dániel, Szakó Eszter, Tilhof Gréta, Décsi Domokos

Hiányzók:

Fazekas Fanni, Barota Csaba, Kása Mózes, Czuczor Lilla, Debreceni Fanni

11. A osztály

Első sor (balról jobbra):

Szász Viktória, Raminczki Boglárka, Nagy Noémi Andrea,
Garai Zsófia (osztályfőnök)

Második sor:

Papp Sára Anna, Nagy Enikő, Takács Nóra Anna, Szöllősi Kincső, Kalló Lilla,
Zajác Flóra Hanna

Harmadik sor:

Pál Eszter Réka, Jenei Csilla, Takács Dorka Zsuzsanna, Orosz Kincső, Borbély Hédi,
Szalkó Dorottya Tünde, Lipták Bálint, Sarkadi Anna Sára, Resetár Bodza

Negyedik sor:

Vékony Levente, Nagy Amarilla, Bandics Gréta, Susla Júlia Anna,
Törő Kármén Szabina, Kálmán-Bán Lili, Kósa Panna, Tarpai Julianna,
Daskó Bende Balázs, Mónus Levente, Marsalkó Botond Pál, Kulifai Károly,
Mészáros Rebeka, Czvik Milán, Jónás Bálint, Herz Cedrik Vince

Hiányzók:

Kegyé Anna Anasztázia, Kovács Emma, Kovács-Forgony Polett, Papp Brúnó György

11. B osztály

Első sor (balról jobbra):

Hulvej Csenge, Tóth Csenge Sára, Ahunanya Chidinma Emma, Köblös Emese,
Nyesti Írisz, Szatlószki Anna, Veszprémi Emma, Szemák Henrietta,
Nagy Zsófia Gitta

Második sor:

Nagy Lili Jázmin, Oláh Hanna Erzsébet, Kovács Petra, Hostisóczki Nóra Rozália,
Oláh Réka Flóra, Lengyel Lilla, Soltész Hanka, Garay Zsófia Anna, Fodor Sára,
Kinyik Panna, Suga Bíborka, Borbély Eszter

Harmadik sor:

Szabó Panna Eszter, Olasz Janka, Dobránszky Dalma, Klebersz Lili, Rabócsi Fanni,
Vári Panna, Szakács Szabolcs, Majoros Benedek, Loboda Zsombor,
Milló Roland Milán, Kovács László Mátyás, Pintér Mátyás,
Dr. Mercs István (osztályfőnök)

Hiányzók:

Buczuj Ferenc Miklós, Kiss Lola Virág, Szedlár Dóra, Virág Ákos

11. C osztály

Első sor:

Angi Anna, Gaál Dorka, Cibere Veronika, Patály Cintia Dorina,
Szombati Zsanett, Porkoláb Anna Petra, Czubora Vivien Bernadett,
Erdei Boglárka, Lakatos Mária Gizella, Tündik Tamás (osztályfőnök)

Második sor:

Váradi Jázmin, Czifra Boglárka, Farkas Blanka, Dér Boglárka, Palotás Kitti Nóra,
Kovács Gréta, Vécsei Erika, Katona Andrea, Madai Boglárka, Bodor Virág,
Fehér Luca

Harmadik sor:

Müller Mihály József, Nagy Máté, Bíró László, Komáromi Dávid Márk,
Sánta Sándor, Balogh Rodrigó Rökkó

Hiányzók:

Csörsz Szimonetta Amanda, Tóth Jázmin Vivien

11. D osztály

Első sor (balról jobbra):

Bartha Andrea, Márton Gréta, Takács Dorina, Szabó Eszter, Krajnyák Petra,
Fehér Flóra, Kovács Dorka, Szép Sára, Szabó Nikoletta, Farkas Hanna,
Boros Krisztina (osztályfőnök)

Második sor:

Balog Csongor, Róka Boglárka, Miklovich Zsófia, Bucilla Olívia Lolita,
Madura Léna, Kozma Károly, Mikó Gábor, Kosán Kíra, Gaál Adrienn,
Fedor Hanna, Kuknyó Kíra, Szabolcsi Adél, Szakszon Noémi,
Tamba Nikoletta, Kósa Máté

Harmadik sor:

Pristyák Bálint, Virányi Tamás, Doka László, Elek Marcell, Asztalos Bence,
Vastag Levente, Vincellér Tas Benedek, Kupferschmidt Balázs, Filetóth Botond,
Bíró Kata, Mészáros Panni, Rimóczy Balázs, Magyar Kadosa, Kerecseny Milán

ARANYKÖPÉSEK

Kedves Kollégák! Kedves Diákság! Makrai-Papp Dóra tanárnő és a Diákönkormányzat lelkes tagjai összegyűjtötték számunkra kedvenc tanáraink elhíresült mondásait, szólásait... Az aranyköpések jópofák, viccesek, és a száraz tananyaggal ellentétben valószínűleg életre szóló emlékek maradnak. Köszönjük a DÖK szorgos munkáját! Az olvasóknak pedig jó szórakozást kívánunk a szemezgetéshez! Megsértődni nem ér!

Együd Rebeka

Az évkönyv szerkesztője

TANÁRAINK ARANYKÖPÉSEI A TELJESSÉG IGÉNYE NÉLKÜL

„*Ti most szórakoztok velem?*” (Ágoston Ildikó)

„*Bevágom a szaktanárit.*” (Ágoston Ildikó)

„*Mindenkinek ajánlom!*” (Ágoston Ildikó)

„*Azt olvastam...*” (Ágoston Ildikó)

„*TEDD EL! Már bejöttem, már nem eszünk!*” (Ágoston Ildikó)

„*I said bless you Ákos.*” (Boros Krisztina)

„*Gyere ide bébikém a lapért!*” (Boros Krisztina)

„*Ha én ugatok, te nem beszélsz!*” (Boros Krisztina)

„*Egész este ezt a ppt-t csináltam.*” (Együd Rebeka)

„*Írjátok?*” (Együd Rebeka)

„*Halljátok, olyan dolog történt velem!*” (Együd Rebeka)

„*Ez egy filmbe illő sztori...*” (Együd Rebeka)

„*Lelkes kis csoportom...*” (Eszenyi Viktória)

„*Meine Damen und Herren!*” (Eszenyi Viktória)

„*Olyanok vagytok, mint a Penny polcán az akciós savanyú uborka.*” (Eszenyi Viktória)

„*Ijjjja!*” (Fazekas József)

„*Szájbergerek!*” (Fazekas József)

„*Én nem nézem, hogy pepsi vagy coca, az akciósat veszem.*” (Fazekas József)

„*Ne kapcsoljátok ki a gépet, jönnek a gyíkok!*” (Fazekas József)

„*Merci, nagyon eleven vagy!*” (Fábriné Estók Ágnes)

„*Merci, te miért nem itt elől ülsz, gyere ide, itt jobban tudsz figyelni!*” (Fábriné Estók Ágnes)

„*Merci, most már ne beszélj annyit, mindenki rád figyel!*” (Fábriné Estók Ágnes)

„*Juj, de jó!*” (Fábriné Estók Ágnes)

„Befejeztétek?” (Gaál Anna)

„Valaki kisötösért?” (Gaál Anna)

„Luca, a fiúk miatt sírj, ne az angol miatt!” (Hlavnya Emese)

„Gyerekek.” (Jécsák Judit)

„In English, please!” (Jécsák Judit)

„Neki lehet, ő fiú.” (Kanyuk János)

„Te otthon is ennyit beszélsz?” (Kanyuk János)

„Cigit itt hagyod, akkor mehetsz!” (Kanyuk János)

„Gonoszka törp” (Kanyuk János)

„Csak ügyesen, és már itt sem vagyunk.” (Kanyuk Jánosné)

„Ó, nem baj!” (Kanyuk Jánosné)

„Írd le százszor, hogy nem eszünk az órán!” (Kántorné Homolai Krisztina)

„Szándékszunk.” (Makrai-Papp Dóra)

„Olyanok vagytok mint az óvodások néha, csipkeditek, lökdösitek egymást...

Be kéne vezessem a perselypénzt, egy csipkelődés 10 Ft, szerintem drága fagyit ennénk belőle év végén...” (Makrai-Papp Dóra)

„Megy a csevi-csevi” (Mátyás Judit)

„Tessék már, tessék már!” (Mátyás Judit)

„Mondjad már!” (Mátyás Judit)

„Ez a rúzs amúgy sem áll jól.” (Mátyás Judit)

„Jó, nem érdekel, én beírom.” (Mátyás Judit)

„Holnap challenge day.” (dr. Mercs István)

„This is the beginning of a beautiful friendship” (dr. Mercs István)

„Do you speak magyarul?” (dr. Mercs István)

„Aloha, kispajtások!” (Molnár Zoltán)

„Vatikáni valuta” (Molnár Zoltán)

„Fejenállásnál a fejünket oda rakjuk, ahol a hajunk nő, a kopaszok majd valahogy megoldják.” (Molnár Zoltán)

„Gyerünk gyerekek, ne adjátok fel, nemsokára jön a nyári szünet! – Mondta októberben”
(Nagy Andrea)

- „Áhá! Hát itt vagytok!” (Németh Gyula)
- „Ha börtönbe zárnak, nem téged zárnak be, hanem az ajtót.” (Németh Gyula)
- „Nem árulunk el zsákbamacsckát. Nem árulunk el zsákbamacsckát?”
- „Na, ezt nem vártam volna magamtól.” (Németh Gyula)
- „Vicces, mint tengeralattjárón a rácsos ablak.” (Németh Gyula)
- „Na, de vidámabb téma! Aláírják a trianoni békeszerződést, gyásznap.” (Németh Gyula)
- „Türelem tornaterem.” (Németh Gyula)
- „Na, kivel van találkád a mosdóba?” (Németh Gyula)
- „Mosdóba kimehetsz, de el nem mehetsz!” (Németh Gyula)
- „Most már tényleg kiküldök valakit!” (Palotás Károly)
- „Ez általános iskola 6. osztály.” (Palotás Károly)
- „Ezt alsóba tanultátok!” (Palotás Károly)
- „Ez a legegyszerűbb feladat...” (Palotás Károly)
- „Ez nagyon egyszerű.” (Palotás Károly)
- „Általános iskolás tananyag.” (Palotás Károly)
- „Ki tanított titeket, hogy nem tudjátok?” (Palotás Károly)
- „Nem is volt olyan nehéz, igaz? (Pogácsás Edit)
- „Nokedlik!” (Rácz Gábor)
- „Hát nem hiszem el, hogy veletek megint nem lehet bírni!” (Rácz Gábor)
- „Legalább csend van, míg eszel.” (Rácz Gábor)
- „Mióta gyógytesztre jártok, sokkal nagyobb nyugalom van.” (Rácz Gábor)
- „Megyesi és Demeter ti inkább ne csináljátok a feladatot, mert ti ketten együtt életveszélyesek vagytok!” (Rácz Gábor)
- „Akkor is lesz úszás.” (Rácz Gábor)
- „Úgy úszol, mint egy döglött hal.” (Rácz Gábor)
- „Nem öltözől át, bevágom az igazolatlant!” (Rácz Gábor)
- „Bent vagyok. Táskát, telefont, mindent le az asztalról!” (Rácz Gábor)
- „Értelmi fitykosokkal vagyok körülvéve.” (Rácz Gábor)
- „Old meg Waze, engem nem érdekel.” (Rácz Gábor)
- „Ti falusiak vagytok, nektek bírni kell!” (Rácz Gábor)
- „8 foktól kivihetlek titeket, szerintetek nem fogunk kint futni?” (Rácz Gábor)
- „Bemelegítő futáás!!” (Rácz Gábor)
- „Aki nem sportol, ne is egyék!” (Rácz Gábor)
- „Aranycsapat” (Rácz Gábor)
- „Nincs olyan, hogy nem tudom.” (Sárga Tamás)
- „Csuklóból zárójel.” (Siető Andrea)
- „Potya ötös.” (Siető Andrea)
- „Nem szíved szerint, szabály szerint!” (Siető Andrea)
- „Kockahasú postás.” (Siető Andrea)

- „Hepe-hupás és dimbes-dombos” (Siető Andrea)
- „Bedurran a bicó.” (Siető Andrea)
- „Hol a mosolygós fejem?” (Siető Andrea)
- „És ha van egy állandó, akkor annak nevet adunk.” (Siető Andrea)
- „Én megmondtam, hogy óráról órára készüljete, mert sok lesz!” (Siető Andrea)
- „Ne haragudjatok, nem tudom mi van velem!” (Siető Andrea)
- „A Bahamákon érzed magad?” (Simon Gábor)
- „Melyik izmunkkal dolgozunk most?” (Simon Gábor)
- „Mirjam még mindig beteg?” (Simon Gábor)
- „Na!” (Soós Andrea)
- „Beszéljünk most a gilisztaszexről!” (Szabó Ágnes Erzsébet)
- „Mit eszik a banán?” (Szabó Ágnes Erzsébet)
- „Addig magyarázom, míg meg nem értitek!” (Szabó Ágnes Erzsébet)
- „Zavar van az éterben.” (Székely Béla)
- „Ez egy ördögi kör.” (Székely Béla)
- „Az emberiség 9.d populációja elcsendesedik.” (Székely Béla)
- „Ha menni kell, menni kell.” (Takácsné Fazekas Julianna)
- „Ha elballagtok, én a Holdra megyek nyaralni.” (Tilki Tünde)
- „Primitív feladat, óvodás gyerek elé leteszem és meg tudja csinálni!” (Trencsényi Anita)
- „El lehet menni, ki lehet iratkozni.” (Trencsényi Anita)
- „HÁT KOMOLYAN MONDOM!” (Trencsényi Anita)
- „Ez nem a Zrínyi Ilona Wellness Központ!” (Trencsényi Anita)
- „Gyerekek a spanyolban nincs „h” betű, aki kiejti, jön nekem egy túró rudival!”
(Tündik-Fazekas Anikó)
- „;madre mía!” (Tündik-Fazekas Anikó)
- „Ahj, most ezt, hogy rajzoljam, hogy jó legyen?” (Tündik Tamás)
- „Ezt most tanítsam meg, vagy ne tanítsam meg?” (Tündik Tamás)
- „A legkönnyebb dolgot nem érti...” (Tündik Tamás)
- „Az egy mindig kettőt jelent!” (Tündik Tamás)
- „Helyes válasz.” (Tündik Tamás)
- „Sziasztok kispajtások!” (Varga Ildikó)
- „Szuperisztikusanfantsztikus” (Varga Ildikó)
- „Soványdisznó vágóban menjünk le!” (Varga Ildikó)
- „Intenzív játék vagy erősítés!” (Varga Ildikó)

